

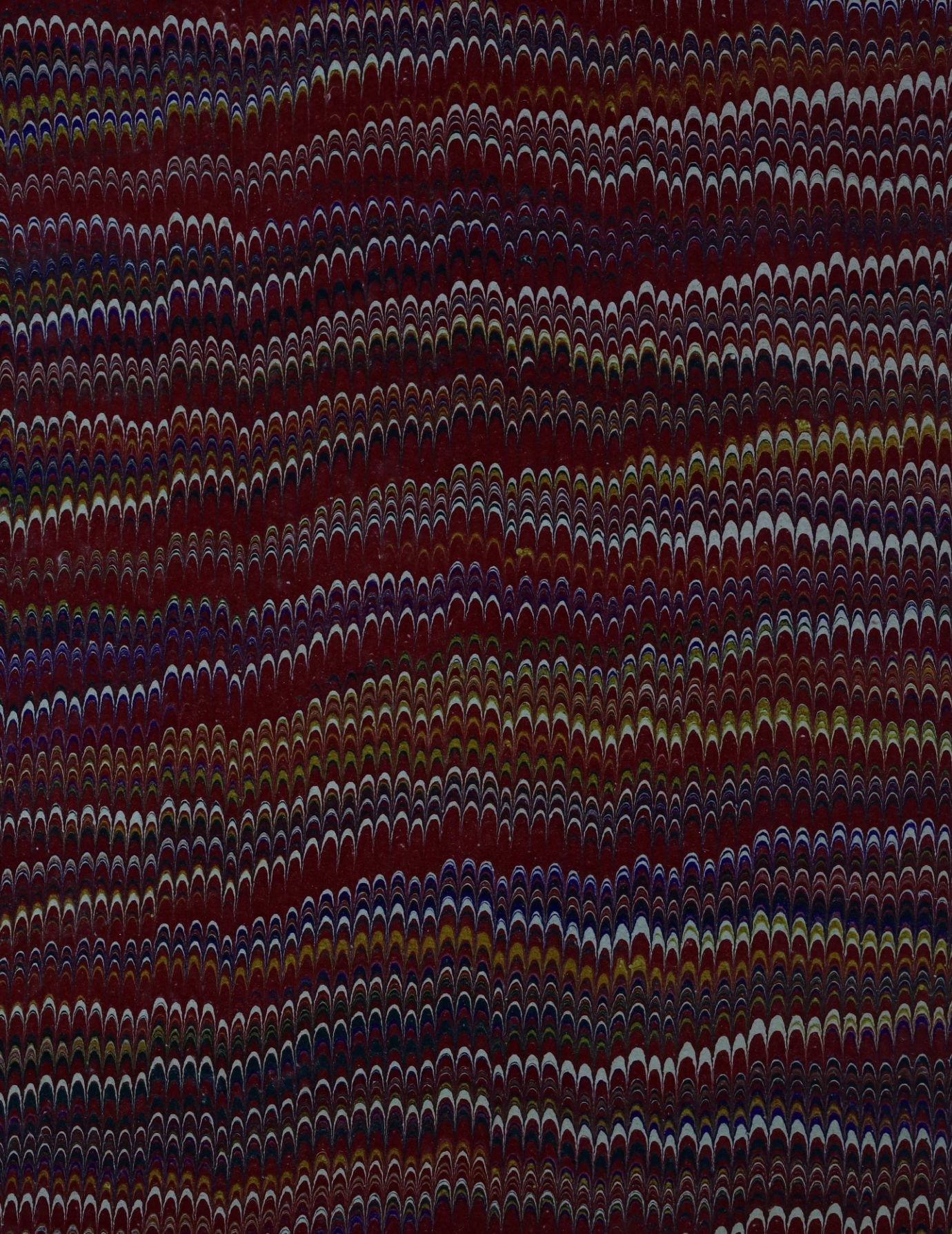
Lónyay
Menyhért.

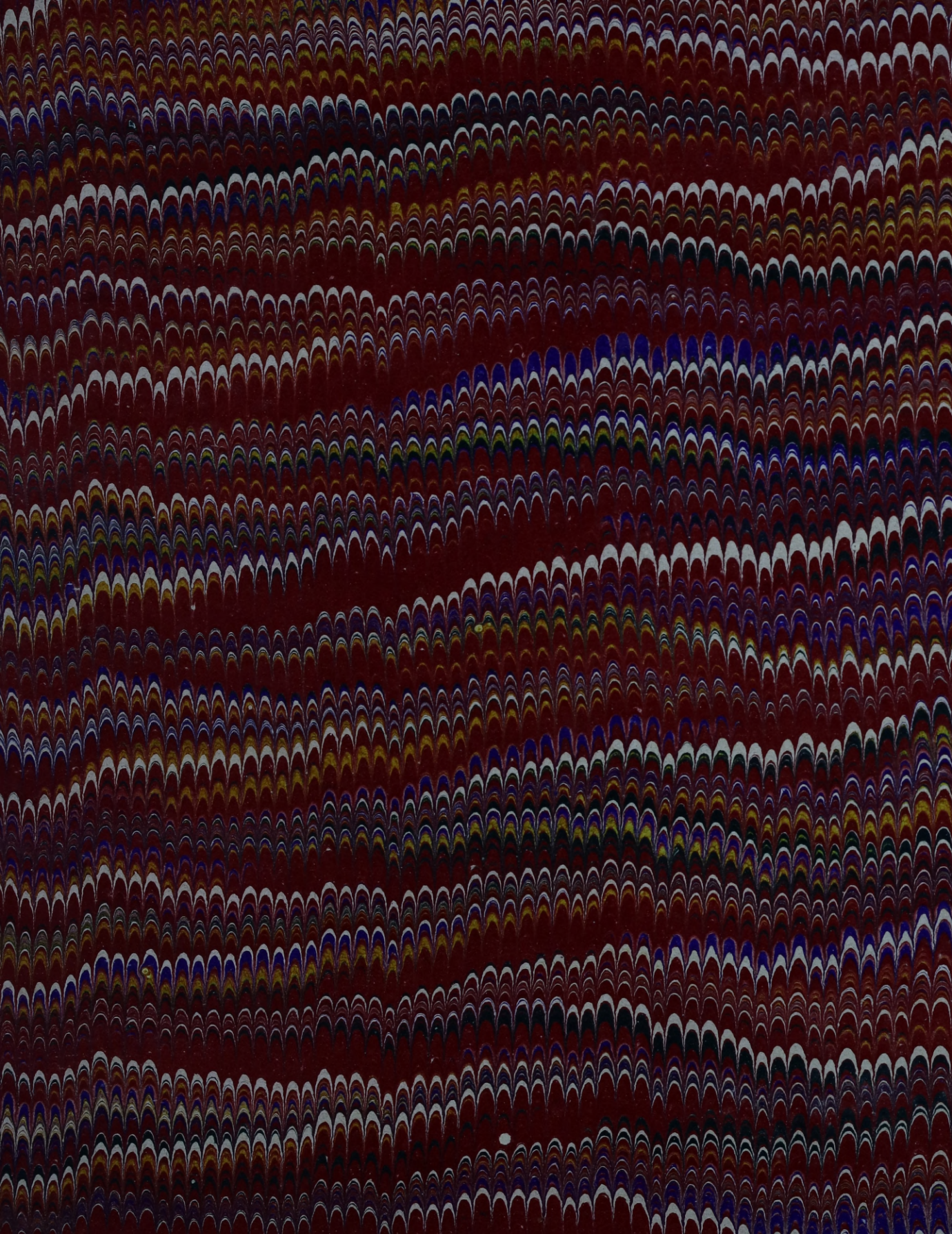
Az
Állam-
vagyonról.
I.

DK

27a

AZ

ÁLLAMVAGYONRÓL

HÓDOLATTELJES ELŐTERJESZTÉSE

Ő CSÁSZÁRI ÉS APOSTOLI KIRÁLYI FELSÉGÉHEZ

LÓNYAY MENYHÉRT

MAGYAR KIRÁLYI PÉNZÜGYMINISTERNEK.

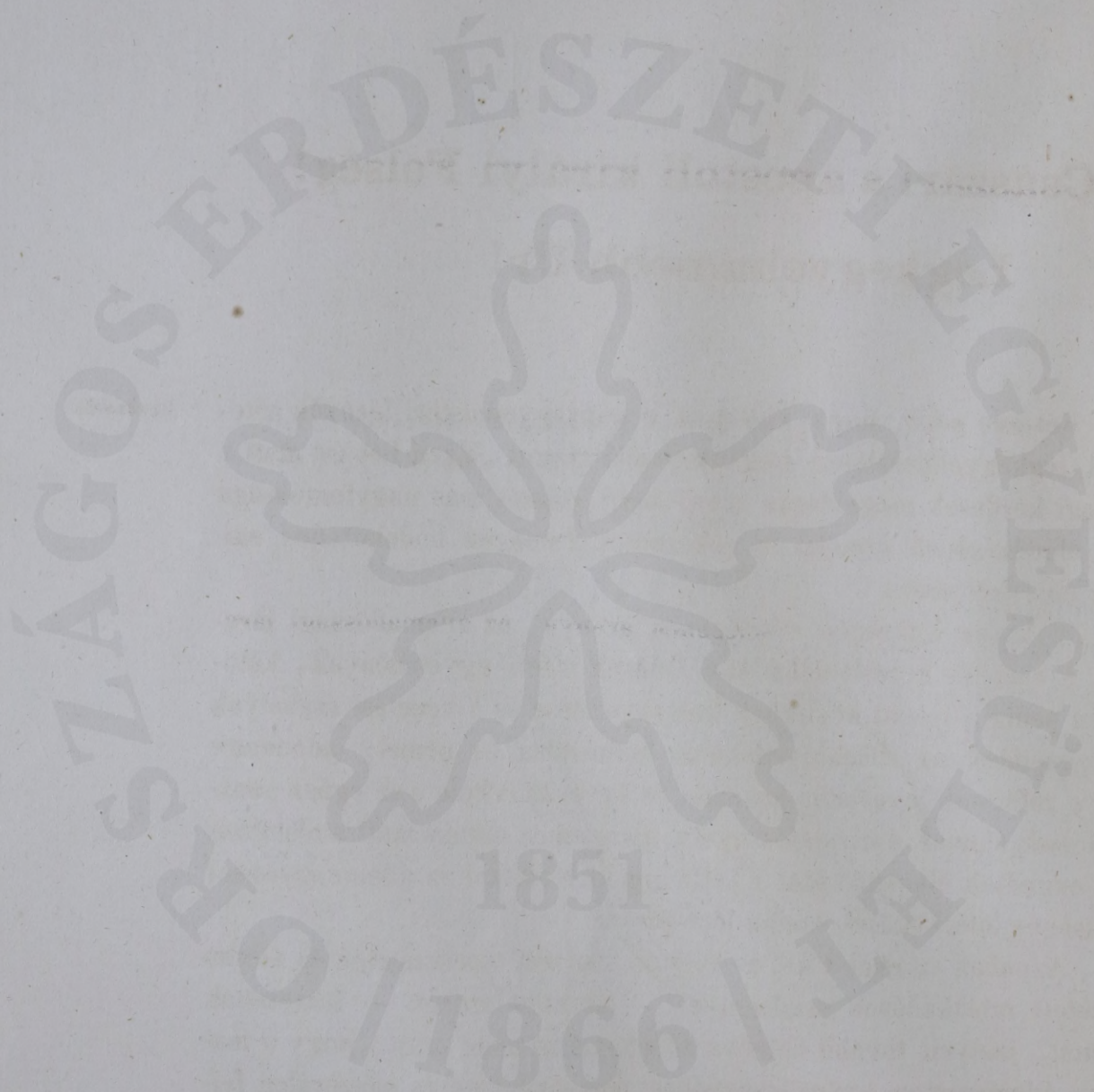

I

BUDÁN,

A M. KIR. TUDOMÁNY-EGYETEM NYOMDÁJÁBÓL.

1869.

Császári s apostoli királyi Felség!

Legkegyelmesebb Ur!

Két éve mult, hogy Felséged a pénzügyministeri teendők vitélével legkegyelmesebben megbizni méltoztatott. Ezen két év alatt a közjogi kérdések megoldásán kívül még számos más nagyfontosságú ügy elintézésének gondjai is nehezettek Felséged hódolatteljes magyar ministeriumára.

Bevezetés.

A közös költségek viselésének aránya, az államadóssági járulékok, a vám- és kereskedelmi szerződések iránti egyezmények, különösen pedig a létező közterhek törvényesítése és a kezelési szabályok megállapítása az államjövödelmek biztosítása és némely adónemre nézve reformok javaslatba hozatala és keresztülvitele s az egész pénzügyi szolgálatnak a hivatalos nyelv igényeihez alkalmazott átalakítása alig engedtek elegendő időt s kellő gondot fordítani az államvagyonnál szükséges intézkedések életbe léptetésére.

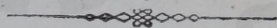
Azonban az elmúlt két év folytán szerzett tapasztalatok és életbe léptetett intézkedések eredményei — nézetem szerint — kimutatták az utat, melyen tovább haladva el lehet érni azon czélt, hogy a magyar államvagyon gyümölcsöztetése lépcsőzetesen és okszerűleg fejlesztve és biztosítva, meg hozza azon jövedelmet, melyet annak valódi értéke után várni lehet.

Mielőtt áttérnék azon intézkedésekre, melyek Felséged legmagasabb jóváhagyása folytán a törvényhozás elé lennének terjesztendők, kötelességemnek tartom felsorolni az államvagyon állományát, megemlíteni főbb vonalokban azon intézkedéseket, melyeket azok kezelésére nézve létesítettem, kimutatni az ezen intézkedések folytán eddig bekövetkezett eredményt és megjelölni azon elveket, melyeknek következetes alkalmazása által a kívánt czélt elérhetőnek vélem.

Az államvagyon
elősorolása.

Az államjavak a mr. szent koronához tartozó országokban állanak:

- a) A koronai és kincstári uradalmakból, melyek a gazdálkodási ágazatok szerint ismét mezőgazdasági, erdőgazdasági és ménesnevelő uradalmakra oszlanak.
- b) A kincstári bányászatot képező vagyonból, és végre
- c) az államépületekből.

Az egyes uradalmak kiterjedése, valamint jövedelmezésök eredménye, a mr. kir. ministerium megalakulását közvetlen megelőző öt év alatt és azóta, a mennyiben a beszerzett adatok lehetővé tévők, a később elősorolandó mellékletekben részletesen vannak kimutatva.

Koronai uradalmak kiterjedése.

A rendelkezésre álló adatok szerint a koronai uradalmak kiterjedése a gödöllői kor. uradalmat is beleszámítva, összesen 147.147 cat. holdat és 85 □ ölet tesz; ide nem számítva a tiszai koronai kerület mintegy 30 □ mértföldnyi területét, mely még per alatt lévén a hozandó ítélettől függ, hogy mennyi tekintendő abból urbéri vagy szerződési földeknek, és hogy a közös területekből a birtokrendezés keresztülvitele után mennyi fog jutni a magyar koronának.

A m. o. kincstári uradalmak kiterjedése.

A kincstári uradalmak területe 1.245,884 cat. holdat és 40 □ ölet tesz, melyből azonban 194.381 cat. hold, t. i. a nagy-kikindai uradalom, örökbérbe van adva.

A bányászati erdőnradalmak területe 1.302,880 cat. hold.

A m. o. bányászati uradalmak.
A ménésnevelő uradalmak.

Ezeket kívül három uradalom t. i. a bábolnai, kishéri és mező-hegyesi, ménésnevelésre használtatván a mr. kir. földmívelési és kereskedelmi ministerium kezelése alatt áll, melyek kiterjedése 46.007 cat. hold és 327 □ öl, a kishéri uradalomra vonatkozólag megjegyezvén, hogy az iránt cs. k. Felséged legmagasabb elhatározása folytán létesítendő egyezményre nézve a tárgyalások még nincsenek befejezve.

Az erdélyi államuradalmak területe pontosan még meg nem határozható; de mintán ezek többnyire erdőségekből állanak, melyek területe a létező felvételek szerint 485.530 cat. holdat tesz, ezen uradalmak területe is ennyinek bizvást vehető, ide nem számítva az elzálogosított államjavakat, melyek területét mintegy 197.197 cat. holdra lehet tenni.

Az erdélyi uradalmak kiterjedése.

A horvátországi két uradalom területe 75.921 cat. hold és 696 □ öl.

Minélfogva a m. kir. pénzügy- és földmívelési ministeriumok kezelése alatt létező álladalmi uradalmak a tiszai kor. kerületet ide nem értve, összesen 3.500,566 cat. holdat tesznek, mely összeghez ha

a határörvidéki erdőségeket is hozzászámítjuk (1.194,300 cat. hold) a mr. szent koronához tartozó országok területén lévő államjavak kiterjedését 4.694,866 cat. holdra vagyis körülbelül 470 □ mértföldre lehet tenni, a mi az összes magyar államterületnek mintegy tizenketted részét képezi.

A államjavak összes területi nagysága.

Ezen államjavak, gazdasági szempontból, a birtokok természetéhez képest mezőgazdasági és erdőgazdasági uradalmakra oszthatók. Az első közé a szorosan vett földmívelésre alkalmas területek u. m. szántóföldek, rétek, szőlők, legelők stb. tartoznak, s az összes államjavak területéhez aránylag körülbelül ugy állanak, mint 1 : 9-hez, a tulnyomólag nagyobb területet erdőségek képezvén.

Az államjavak felosztása.

A mezőgazdasági uradalmak területe 1867. előtt.

A mezőgazdasági uradalmak területe 1867 előtt 412,709 cat. holdat és 50 ölet tett, melynek öt évi átlagos jövedelme, a m. kir. ministerium megalakulását közvetlen megelőző öt utolsó évből t. i. 1862—1866-ig, az A. alatti mellékletben van részletesen kimutatva, melynek eredménye összevonva e következő :

Azok jövedelme 1862—1866-ig.

1. A magyarországi

a) nagyobb uradalmakból a

bevétel volt	2.939,891 frt
kiadás	1.607,217 „

Tiszta jövedelem 1.332,674 frt

melyet elosztva a nagyobb uradalmak területével t. i. 412.709 holddal, egy holdra 3 frt 22 krnyi tiszta jövedelem esik.

b) kisebb birtokokból a

bevétel volt	232.891 frt
kiadás	118,461 „

Tiszta jövedelem . 114,430 frt

2. A horvátországi uradalmakból a

bevétel volt	40,385 frt
kiadás	22,519 „

Tiszta jövedelem . 17,866 frt

mely tiszta jövedelmet elosztva a 24,057 cat. holdnyi területre, egy hold tiszta jövedelme = 74 kr.

E három tétel alatti tiszta jövedelem tehát, u. m. :

a) A magyarországi nagyobb uradalmakból. . .	1.332,674
b) A kisebb birtokokból	114,430
c) A horvátországi uradalmakból	17,866

tesz összesen . 1.464,970 frtot;

s ámbár kevés is aránylag azon mezőgazdasági uradalmak területe, melyek ezen tiszta jövedelmet szolgáltatták, de mivel azok az ország termékenyebb vidékein fekszenek, csekélységénél fogva, a kimutatott átlagos évi tiszta jövedelem meglepő volt rám nézve, s a m. kir. pénzügyministerium vezetésének átvételekor, első feladatommak tekintém ezen csekély jövedelem okát megvizsgálni, s felismervén a létező hiányokat, ezek megszüntetését minél előbb eszközölni.

A gazdálkodási rendszer, mely az államjavak kezelésére nézve a m. kir. ministerium megalakulását megelőző korszakban fenállott, egészen eltérő volt az 1848 előtti időkben divatozott rendszertől. Ugyanis, midőn 1848 előtt az urbéri munkaerőnek használata és a dézsma beszolgáltatása mellett az uradalmi birtokok nagyobb kiadás nélkül házilag voltak kezelhetők: a terjedelmesebb pusztákat kivéve, melyek régibb időkben is haszonbérbe voltak adva, az államvagyon is nagyobb részt házilag kezeltetett. Ezen házi kezelés tekintetéből az összes államvagyon több rendbeli uradalmi igazgatóságokra, praefecturákra volt felosztva, melyek mellett a jogügyek vitele tekintetéből ugynevezett kincstári ügyészségek állottak fen.

Gazdálkodási rendszer 1867. előtt.

Az urbéri viszonyok megszűnte folytán azonban a gazdálkodási rendszernek is meg kellett változni; és így az 1850-ik évben az említett uradalmi igazgatóságok a kincstári uradalmi ügyészségekkel együtt, meg lettek szüntetve, az ugynevezett fundus instructus eladatott, és általánosan bérleti rendszer hozatott be; az összes államuradalmak kezelése a pénzügyi közegekre, illetőleg pénzügyi felügyelőségekre bízván.

Az uradalmi igazgatóságok és ügyészségek megszüntetése.

Bérrendszer behozatala.

Később 1863. évben az államuradalmak legértékesebb része a volt cs. kir. pénzügyministerium rendelete folytán a bécsi nemzeti banknak adatott által; de 1866-ban az állam a bécsi nemzeti banknál lévő tartozásainak nagyobb részét törlesztvén, azok az akkori cs. kir. pénzügyministerium kezelése alá ismét visszakerültek.

Azon ki nem elégitő jövedelem-eredmény okai, melyet fentebb hódoló tisztelettel bemutatni bátorkodtam, egyrészt a felállított egy-

A gazdálkodási rendszer hiányai.

oldalú gazdálkodási rendszerben, másrészt pedig ezen rendszer hiányos alkalmazásában, keresztülvitelében és kezelésében keresendő. Okszerű bérrendszertől üdvös eredmény minden esetre várható; de ha elvei a létező birtokjogi szintügy mint gazdasági viszonyokkal és körülményekkel összhangzásban nem állanak, károkat szül, s jövedelemcsökkenésen kívül tőkeérték csökkenését is vonja maga után. Ezen gazdasági rendszer keresztülvitele, illetőleg az államjavak kezelése a pénzügyi felügyelőségekre, tehát oly hatóságokra bízott, melyek hivatásuk és rendeltetésüknél fogva más térre lévén utalva, az államjavak nagyságosságát csak mellékes kötelességnek tekintették. A birtokrendezések, tagosítások; s legelőelkülönítések tekintetében majd semmi lépés nem történt, holott azok nemcsak a jövedelememelkedésre, hanem a tőkevagyon gyarapodására is lényeges befolyással bírnak. Az intézkedő hatóságok a birtokjogi és gazdasági helyi viszonyokat közelebbről nem ismervén, a bérletkiadásoknál a kincstár nézve káros szerződések kötöttek, s az alkalmazott hivatalnokok szakértők nem lévén a létező hibákat és visszaéléseket sem felismerni sem megszüntetni nem tudták, a régiék folyvást fenmaradtak, sőt ujakkal szaporodtak. A bérleengedések napi rendben voltak, az activ követelések érvényesítése nagyobbra esz közölhető nem volt, a bérhátralékok nőttön nőttek, úgy hogy az, az 1866. év végével

A hiányok okai.

== 9,491.168 ftra és 69 krra emelkedett. Ha történetesen czélszerű rendeletek és utasítások keletkeztek is, ezek a kincstár érdekeit a legtöbb esetben, a helyett hogy előmozdították volna, még inkább hátráltatták; mivel a collegialis hatósági rendszer természetéhez képest a végrehajtó közegek a mulasztásokért, rendtelenségekért, visszaélésekért s az ezekből származható károkért személyes felelősséggel nem tartozván, a végrehajtás nélkülözötte a kellő szigorú és lelkiismeretes pontosságot, melytől siker és eredmény várható. Mind ezen hiányokat összevéve nem csoda, ha az államjavak jövedelme a helyett hogy emelkedett volna, évről évre csökkent.

Jelen felterjesztés felosztása.

Mint fentebb hódoló tisztelettel megemlítém, az állambirtokok,

természeti lényegökhöz képest két különböző, nevezetesen mezőgazdasági és erdőgazdasági uradalmakra oszthatók: minélfogva kezelésükre nézve is különböző eljárás lévén követendő, s különböző intézkedések életbeléptetendők: előbb a mezőgazdasági uradalmak kezeléséről, jövedelmezéséről, s ezen jövedelmezés emelésének eszközlésére vezető s eddig már életbe léptetett és jövőre életbe léptetendő intézkedésekről leszek bátor szólni; azután pedig áttérni az erdőgazdasági uradalmak állapotára, jövedelmére, s kezelésük iránt eddig életbeléptetett és jövőre életbe léptetni kívánt intézkedésekre.

Az államjavak kezelése körül, a fentebbiekben érintett s mindjárt az első pillanatra felismerhető hibák, ha egyszerre nem is, de biztosan hogy orvosolhatók legyenek, kezdetben a mr. kir. pénzügyministerium vezetésének átvételekor, hódoló tisztelettel felterjesztést intéztem aziránt cs. kir. Felségedhez, hogy az államjavak kezelésénél a pénzügyministeriumban levő elismert szakképzettségű gazdasági erők jöjjenek alkalmazásba, kik a viszonyokat a helyszínen kellőleg tanulmányozván és felismervén, czélszerű intézkedések iránt javaslatokat tehessenek és az elhatározott intézkedéseket következetesen keresztül vihessék; minek folytán a Felséged által legkegyelmesebben kinevezett Peterdy Gábor és Divald Adolf osztálytanácsosokat, az elsőt a mezőgazdasági, az utóbbit pedig az erdőgazdasági uradalmaknak a helyszínen leendő megtekintésére azonnal kiküldtem.

Szakemberek alkalmazása a pénzügyminis-
teriumban.

Szakszerűtlen ki-
küldetése.

A jelentések, melyeket nevezett osztálytanácsosok a viszonyoknak a helyszínen való tanulmányozása után tettek, arra indítottak, hogy Felségedhez egy hódolatteljes felterjesztést intéztem az államuradalmak kezelésének a pénzügyi felügyelőségek köréből való elvétele és álladalmi jószág-igazgatóságok felállítása iránt.

Ezen javaslatomhoz Felséged legmagasabb beleegyezését adván: tiz álladalmi jószág-igazgatóság állítatott fel, még pedig: Ó-budán, Diósgyőrött, Hradeken, Ungváron, Pécskán, Temesváron, Lippán, Zomborban, Kulán és Csátádon, a bányászati erdőuradalmak szakértő erdészek kezelése mellett a bányáigazgatóságok alatt maradván.

Praefecturák
felállítása.

B/

A tiz álladalmi jószág-igazgatóság területi kiterjedéséről és szervezéséről, valamint az összes igazgatóságok alárendelt mezőgazdasági és erdészeti hivatalok berendezéséről a B. alatti melléklet ad részletesebb kimutatást.

Az álladalmi jószág-igazgatóságok élére ahhoz képest, mint a területöket képező uradalmakban mezőgazdasági vagy erdőgazdasági érdekek birnak nagyobb fontossággal, szakképzett igazgatókat igyekeztem állítani, kik is a vezetésökre bízott uradalmak kezelése és jövedelmezése tekintetében a mulasztások vagy hibás intézkedések folytán a kincstárt érinthető károkért személyes felelősséggel tartoznak. A szorosabban vett mezőgazdasági jószág-igazgatóságok: az ó-budai, pécskai, temesvári, zombori, kulai és csatádi; az erdőgazdasági jószág-igazgatóságok pedig a hradeki és lippai.

A diósgyöri és ungvári igazgatóságnál az ipargazdászati, illetőleg bányászati érdekek voltak inkább tekintetbe véve. Diósgyőr azon szerencsés körülménynél fogva, hogy ott nevezetes fatermelésen kívül egyszersmind kőszén és vasércz is található, és a vasuti hálózat kiépítése folytán egyenes összeköttetésbe jön a gömöri vasiparvidékkel, ipargazdászatra különösen hivatva van: minélfogva ezen uradalomban egy külön vasgyár felállítására történtek a szükséges intézkedések, mely úgy hiszem nem sokára nevezetes haszonnal meg fogja kezdeni működését.

Kiegyezés az ungvári uradalmi bérlekkel.

Az ungvári uradalom, midőn a pénzügyministerium vezetését átvettem, több évekre terjedő bérletbe volt adva oly bérleknek, kikkel a kincstár a bérleti szerződés hibás szerkezete folytán peres vitában állott. Miután ezen uradalom nagy kiterjedésű erdeiben oly nevezetes kincs rejlik, melynek értékesítése az ungvár-csapi mellék vasutvonal kiépítése által teljesen biztosítható s ezáltal ezen uradalom jövedelme, melyet eddig csak támogatással lehetett fentartani, nevezetesen emelhető: a bérlekkel kedvező feltételek mellett kiegyeztem és így, ha a közlekedést közvetítő ungvár-csapi vasutvonal a Tiszaig elkészül, a mennyiben az erdők jobb kihasználása végett a szükséges

beruházások tétele fenakadást nem szenvedend, ezen uradalom is, mint ipargazdászatra kitűnően alkalmas, rövid idő múlva nevezetes jövedelmet fog kimutathatni.

A bányászati erdőuradalmakhoz tartozó selmeczi, beszteczbányai, breznobányai és körmöczi erdőségek a selmeczi főbányagrófi hivatal rendelkezése alatt, a szomolnoki és sóvári bányakerdőségek a szomolnoki bányakerdőségek a sóvári erdők a sóvári bányakerdőség alatt, a szigeti királymezei és vörösmegyei erdőségek a mármaros-szigeti bányakerdőség alatt, a nagybányai és strimbuli erdőségek pedig a nagybányai bányakerdőség alatt állanak.

A topánfalvi, vajdahunyadi, szászvárosi, nagyszebeni, fogarasi, nagyszentmiklósi és krakói erdőségek a kolosvári bányagazgatóság-
nak vannak alárendelve.

A horvátországi fužinei és nagytábori erdőségek a zágrábi pénzügyi igazgatóság kezelése alatt állanak.

Uradalmi
ügyészségek
felállítása.

Birtok könyvek
szerkesztése be-
hozatik.

Intézkedések tétettek az íránt is, hogy minden egyes uradalomra nézve egy birtokkönyv létesíttessék, mely magába foglalja az uradalom helyszini leírását, a birtok alkatrészeit, a talaj minőségét és termőképességét, az égalji viszonyokat, a helyi gazdasági körülményeket, a piaci árakat, termelési költségeket, közlekedési összeköttetéseket, terményszállítási és kereskedelmi viszonyokat, a birtokterület részletes kimutatását, művelési ágak szerinti felosztását, és a gazdálkodási rendszer módját, továbbá a birtokrendezésre, tagosításra és legelőelkülönítésre vonatkozó függő kérdéseket, azok állásának alapos kimutatását és akadályainak felderítését, a birtokrendezési hivatalok szervezetét és beosztását, a birtok jövedelmét a legközelebbi múlt 10 év alatt és jelenben, részletenként jövedelmi források szerint és községenként kitüntetve, a bérleti és telepítvényi rendszer átvizsgálását, előnyeinek és hátrányainak kiemelésével, az erdők kezelését, a legelők, az épületek összeírását, állapotát és kihasználását, a kegyuri terheket, nyugdíjakat, adókat, bérhátralékokat és azok okait, végre a teendő intézkedések és javaslatok elősorolását, valamint azon eszmék kifejtését, melyek az uradalom kezelésére, rendezésére és jövőbeli jobb jövedelmeztetésére nézve hivatalos okmányok és a helyszinén szerzett tapasztalatok nyomán követendő irány végett elfogadhatók.

Megszemlélt ura-
dalmak.

A mezőgazdasági uradalmak megismerlése végett általam kiküldött Peterdy Gábor osztálytanácsos eddig már 21 uradalomban tett helyszini vizsgálatot, hol a berendezés iránti javaslatok nagyjából már érvényesítve is vannak, mely uradalmak e következők: Diósgyőr, Tokaj, Pécska, Ménes, Tót-Várad, Lippa, Lugos, Rákás, Facset, Sz.-András, Denta, Csatád, Szőreg, Nagy-Becskerek, Párdány, Szántóva, Baracska, Apatin, Kis-Sztapár, Kula és Palánka, összesen 737,820 cat. holddal, s évi tiszta jövedelmök 1.764,767 forint 28 krral van előszámítva.

Helyszini viz-
sgálatok ered-
ménye.

A helyszini vizsgálat és rendezés, még az ó-budai, visegrádi, szolnoki, ungvári, bradeki és likkavai uradalmakra nézve van hátra; egyébiránt a kiküldött osztálytanácsos jelentéseinek főbb és közérdekű

részei a C. alatti mellékletben foglaltatnak; a D. alatti melléklet pedig a már felvizsgált 21 uradalomra vonatkozó birtokkönyvet tünteti elő főbb eredményeiben.

C/ D/

A mezőgazdasági uradalmak jelenlegi kiterjedése 437.673 cat. hold és 1266 □öl, ide nem értve sem a házi kezelés alatt álló gödöllői uradalmat, melynek kiterjedése 12.445 cat. hold és 14 □öl, sem pedig a három ménesnevelő uradalmat, melyek a mr. kir. földmívelési ministerium vezetése alatt állanak, s kiterjedésök 46.007 cat. holdat s 327 □ölet tesz.

Mezőgazdasági uradalmak kiterjedése.

Ezen mezőgazdasági uradalmak a felállított álladalmi jószágigazgatóságok szerint ekkép osztottak be:

Beosztása igazgatóságok szerint.

1. Az ó-budai igazgatósághoz tartozik:

a) Az ó-buda-visegrádi uradalomból	12,329 c. h.	1340 □öl.
b) A szolnoki uradalom	17,304 „	802 „
c) A gödöllői „	(12,445 „	14 „)
Összesen 29,634 c. h.		542 □öl.

2. A diósgyőri igazgatósághoz:

a) A diósgyőri uradalomból	8,609 c. h.	212 □öl.
b) A tokaji „	3,213 „	1180 „
Összesen 11,822 „		1392 „

3. A hradeki igazgatósághoz:

a) A hradeki uradalomból	12,493 c. h.	—
b) A lykavai „	10,154 „	—
Összesen 22,647 c. h.		—

4. Az ungvári igazgatósághoz:

Az ungvári uradalomból 18,184 c. h. 1080 □öl.

5. A pécskai igazgatósághoz:

a) A pécskai uradalomból	94,317 c. h.	255 □öl.
b) A ménesi „	8,919 „	208 „
Összesen 103,236 c. h.		463 □öl.

6. A temesvári igazgatóságához:

a) A dentai uradalomból	28,209 c. h.	283	☐ öl.
b) A szentandrászi uradalomból	17,944	„ 1200	„
c) A rékási	14,395	„ —	„

Összesen 60,548 c. h. 1483 ☐öl.

7. A lippai igazgatóságához:

a) A lippai uradalomban	22,957 c. h.	—	
b) A facseti	20,798	„ —	
c) A lippai	9,952	„ 1560	☐ öl.
d) A tótváradi	697	„ 1097	„

Összesen 54,405 c. h. 1057 ☐öl.

8. A zombori igazgatóságához:

a) Az apatini uradalomból	17,289 c. h.	1131	☐ öl.
b) A kis-sztapári	12,122	„ 1068	„
c) Baracska-Szántova	519	„ 143	„
d) A Mindszenti birtokból	143	„ 580	„

Összesen 30,074 c. h. 1322 ☐öl.

9. A kulai igazgatóságához:

a) A kulai uradalomban	13,354 c. h.	—	
b) A palánkai	5,071	„ —	
c) Az ó-becsei	1,519	„ 1263	☐ öl.

Összesen 19,944 c. h. 1263 ☐öl.

10. A csatádi igazgatóságához:

a) A csatádi uradalom	37,620 c. h.	373	☐ öl.
b) A szőregi	15,047	„ 1008	„
c) A nagybecskereki uradalom	14,860	„ 878	„
d) A párdányi	19,646	„ 4	„

Összesen 87,174 c. h. 663 ☐öl.

Főösszeg 437,673 cat. hold 1265 ☐öl *).

*) Ezen területkimutatás a pénzügyministeriumi központi számvétség kezeinél létező adatok nyomán állított össze, melyek a valóságos területmennyiségtől némely

Jelen kimutatás szerint a mezőgazdasági uradalmak területe **24,964** Területtöbblet.
cat. holddal és **1215** □öllel mutatkozik többnek, mint volt 1867.
előtt, mely különbség egyrészt némely tagosítások időközben történt
végrehajtásából, másrészt pedig a párdányi uradalom felvételéből
származik, mivel ezen uradalom 1867. előtt, mint nem jövedelmező,
az azon időbeli kimutatásokból kihagyott.

Ezen területeken kívül vannak még kisebb birtokrészek is, me- Kisebb birtok-
lyek részint az álladalmi jószágigazgatóságok, részint pedig elszort- részek.
ságuknál fogva a pénzügyigazgatóságok által kezeltetnek. Horvátor-
szágban ugyanis a fužinei és nagytábori uradalmak mezőgazdasági te-
rülete a zágrábi pénzügyigazgatóság, — az erdélyi uradalmak
csekély mezőgazdasági területe pedig az erdélyi bányagazgatóság
kezelése alatt áll.

Talajminőség.

Az elősorolt uradalmak közül, a termőértéket illetőleg az első
helyet a pécskai uradalom foglalja el, mely 94,317 cat. hold
szántóföldön, egy tagban, a talaj kitünő minőségénél fogva, minden-
féle nemes gazdasági növény termesztésére alkalmas. Szintén kitünő
minőségűek a szőregi, nagybecskereki, dentai, szentandrásai és apa-
tini uradalmak, valamint a rékási uradalom is, melynek nagy része
a Temes folyó és Béga csatorna közt vonulván, kevés költséggel
öntözhetővé tehető.

Ezen mezőgazdasági uradalmak mit jövedelmeztek 1867-ben, a Jövedelemkimu-
tás 1867-ről.
már fentebb érintett intézkedések életbeléptetése után azonnal, vagyis
az első évben, midőn a m. k. pénzügyminiszterium vezetését cs. k. Fel-
séged legmagasabb bizodalma folytán átvettem, az E/. alatti melléklet
mutatja ki részletesen, itt csak az eredményt tüntetem ki főbb tételeiben :

E/

1. A magyarországi nagyobb vagyis uradalmi birtokok után volt	
a bevétel	3.945,493 frt
a kiadás	1.110,030 „
a tiszta jövedelem .	2.835,443 frt,

helyütt eltérnek ; de addig ki nem igazíthatók, míg az államuradalmak helyszíni
felvétele be nem fejeztetett.

mely tiszta jövedelmet elosztva a kezelés alatt lévő mezőgazdasági uradalmak területével 437,673 cat. holddal, egy holdra 6 forint 47 kr tiszta jövedelem esik.

2. A kisebb birtokrészek után volt, egy összegben	
a bevétel	329.278 frt
a kiadás	95,322 „
a tiszta jövedelem	233,956 frt.

3. A horvátországi uradalmak mezőgazdasági része után pedig volt	
a bevétel	88,350 frt
a kiadás	86,146 „
a tiszta jövedelem	2,204 frt,

melyet elosztva az illető mezőgazdasági területtel . 24,057 cat. holddal, egy holdra 9½ krnyi tiszta jövedelem esik.

Mely tételeket főösszegben tüntetve ki, 1867-ben volt az összes	
bevétel	4.363,121 frt
kiadás	1.291,518 „
tiszta jövedelem	3.071,603 frt.

Jövedelemkimu-
tatás 1868-ról.
F/

Ugyancsak ezen mezőgazdasági uradalmak 1868. évi jövedelmét az F/. alatti melléklet mutatja ki részletesen, melynek eredménye, főbb tételeiben, e következő:

1. A magyarországi nagyobb vagyis uradalmi birtokok után volt	
a bevétel	4.048,076 frt
a kiadás	1.241,589 „
a tiszta jövedelem	2.806,487 frt,

mely tiszta jövedelmet elosztva a kezelés alatt lévő mezőgazdasági uradalmak területével 437,673 cat. holddal, egy holdra 6 frt 44 kr tiszta jövedelem esik.

2. A kisebb birtokrészek után volt egy összegben	
a bevétel	420,877 frt
a kiadás	112,806 „
a tiszta jövedelem	308,071 frt.

3. A horvátországi uradalmak mezőgazdasági része után pedig volt

a bevétel	23.370 frt
a kiadás	25,170 „

a veszteség . 1,800 frt.

Mely tételeket főösszegben tüntetve, ki 1868-ban volt az összes	
bevétel	4.492,323 frt
kiadás	1.379,565 „

tisztja jövedelem . 3.112,758 frt.

A mezőgazdasági államuradalmak 186²/₆ — 1867 és 1868. évi jövedelmezéséről szóló kimutatások eredményét egymás mellé állítva részletesen a G/. alatti melléklet foglalja magába, melynek főbb tételei e következők:

Jövedelem eredmények összehasonlítása.

G/

	186 ² / ₆ .	1867.	1868.
Bevétel	3,213,167 frt	— 4.363,121 frt	— 4.492,323 frt
Kiadás	1.748,197 „	— 1.291,518 „	— 1.379,565 „
Tisztja jöved.	1.464,970 frt	— 3.071,603 frt	— 3.112.758 frt,

s engedje meg cs. kir. Felséged, hogy ezen hódoló tisztelettel bemel-
lékelt kimutatásokat e következő észrevételekkel kísérhessenem:

Az összehasonlításból eredő észrevételek.

1. Az egyes uradalmak a holdankénti tisztja jövedelemre nézve
nevezetesen eltérnek egymástól, ugyanis a

Holdankénti jövedelem.

pécskai	uradalomban	10 frt 75 kr
kulai	„	13 „ 70 „
apatini	„	9 „ 6 „
ó-buda-visegrádi	„	9 „ 94 „
csatádi	„	5 „ 69 „
szőregi	„	5 „ 85 „
dentai	„	4 „ 40 „
szentandrás	„	4 „ 64 „
nagybecskereki	„	3 „ 63 „

tiszta jövedelem esik egy cat. holdra, mely különbség oka nem azon körülményben keresendő, mintha a kevésbé jövedelmező uradalmak nem bírnának oly kitűnő minőségű talajjal, mint a nagyobb tiszta jövedelmet feltűntető uradalmak; hanem mivel azokban a régi haszonbéri szerződések még érvényben lévén, az általam hódoló tisztelettel javaslatba hozott és már megkezdett czélszerű intézkedéseket ott még életbe léptetnem nem lehetett.

Jövedelemcsök-
kenés beruházá-
sok miatt.

2. Az 1868. évi tiszta jövedelmet az 1867. évi tiszta jövedelemhez hasonlítva, némely uradalmakban jövedelemcsökkenés mutatkozik, mely jövedelemcsökkenés azonban csak látszólagos, mivel egyes uradalmakban a jövedelmek hasznos beruházásokra és befektetésekre fordítván, ez a számadásokban a rendes kiadásoktól nem különítetett el; de ha ezen rendkívüli kiadások külön számításba vétetnek, jövedelemcsökkenés mutatkozni nem fog. Nevezetesen a diósgyőri uradalomban vashámorok nagyobbítottak, új kohók állítottak, kőszénbánya nyitlatott, fűrészmalom épített, mely beruházások idővel ezen uradalom jövedelmének emelkedését fogják magok után vonni. — Az ungvári uradalom holdankénti tiszta jövedelme szintén csökkent, minek oka az, hogy ezen uradalom a bérlőktől visszaváltván, ezeknek a tett befektetésekért egyesség útján 60,000 frt térített meg, s ezen kiadás terhét az ungvári uradalom bevételei viselték. — A párdányi uradalomnál mutatkozó csekély tiszta jövedelem okát (19,646 holdnál = 16,140 forinttal) pedig azon körülményben kell keresnünk, hogy ezen uradalom gr. Buttler János magszakadása folytán még 1845-ben, hosszabb per után szállván a koronára, a közbejött hosszabb tartamu bérbeadás következtében különben is mérsékelt bevételből, birói zár folytán, adóban és kegyuri követelésben 24,810 frt jött levonásba.

Jövedelememel-
kedés.

3. Az 186⁷/₈. évi bevételeket ámbár tetemesebb nemrendes kiadások érintették is, mindamellett ezen két évi kiadás az 186²/₆. évi átlagos kiadáshoz képest szembetűnőleg apadt, a tiszta jövedelem pedig, átlagban véve, legalább is 100%-kal emelkedett, mely örven-

detes eredmény, ha a kedvező időjárás befolyását tekintetbe vesszük is, arról kezeskedik, hogy mind azon intézkedések, melyeket az állam-javak jövődöbeli kezelésére nézve, cs. kir. Felséged legkegyelme-sebb hozzájárulása folytán már eddig életbe léptettem, megfelelnek a kívánt célnak, mivel az olcsóbb kezelés mellett jövedelememelkedést biztosítanak; s úgy vélem alapos azon feltevés, hogy ha a sikerrel megkezdett gazdálkodási rendszert még azon uradalmakban is életbe léptethetjük, hol a régi s korszerű gazdasági viszonyainkkal ellenkező haszonbéri szerződések még jogilag fenállanak, az 1867⁷/₈ évi tiszta jövedelem még nevezetesen nevelhető; minek bizonyságául szolgál a H/. alatt ide mellékelt kimutatás, mely az 1867. évtől az 1868. évi július 1-ig a béremelkedést részletesen tünteti ki.

H/

4. Az 1868. évi bevétel cat. holdanként 6 forint 44 krnyi tiszta jövedelmet tüntet ki; ez azonban nem vehető valóságos holdan-kénti tiszta jövedelemnek, mivel a 437,673 cat. holdnyi mezőgazda-sági területben, mintegy 83,000 cat. holdnyi oly terület is benfog-lattatik, mint szorgalmi földek (Industrial-Felder), marad-ványföldek, többletföldek, jobbitmányföldek, kivá-gásföldek (Ausschnittfelder) stb., melyek részint semmi jövedel-met nem hoznak, részint pedig censualis természetűek lévén, használa-tukért néhány krnyi díj fizettetik, különben pedig a díjnak megfelelő tőkeértékben, az 1853. évi mártius hó 2-ról kelt s az országbirói érte-kezet által megerősített legfelsőbb rendelet értelmében megválthatók.

Területkiigazi-tás.

A censualis természetű birtokrészek részletes ki-mutatása az I/. alatt van mellékelve, mely szerint ezen terület össze-sen 31,050¹⁵⁴⁴/₁₆₀₀ holdat tesz.

Censualis földek.

I/

Van azonban több uradalom, melyek rendezve még nem lévén rész-letes területi kimutatásuk a rendezés bevégezéséig nem eszközölhető. Ezen uradalmakban is fognak még censualis természetű földek mutatkozni.

A szerződéses szőlők, censualis szőlők, dézsmás szőlők, gyü-mölcsös kertek, epres kertek, censualis szántóföldek és szorgalmi földek, természetüknél fogva megválthatók. A kivágásföldek major-

Kivágás földek.

sági természetű földek ugyan, de mint vizmosások, sziklás, kavicsos és kopár terméketlen terek, vizerek, tófenekék, székes foltok és homokbuczkák, az urbéri illetőségekbe el nem fogadtattak, s ezek közt elszórva fekszenek, uradalmi tulajdonul maradtak fenn, azonban jelentékeny hasznot nem hajtanak. Összesen tesz ezen terület az eddig szabályozott községekben $8254^{913}/_{1600}$ holdat.

Ezen földek elszórt fekvésüknél fogva foglalásoknak vannak kitéve, és amennyiben még is bizonyos értéket képviselnek, legczélszerűbb volna ezeket eladni.

Nem jövedelmező földek.
K/

Hasonlóképp eladandók volnának a semmi jövedelmet nem hozó földek, melyek a K/. melléklet szerint $52,750^{898}/_{1600}$ holdat tesznek. Ilyenek többi közt a parlag szőlők, melyek magában a ménesi uradalomban $528^{110}/_{1600}$ holdat tesznek.

Kegyúri földek.

A kegyúri földek $6,480^{1463}/_{1600}$ hold, többnyire egyházak, lelkészek, néptanítók és zárdák birtokában vannak; néhol már azok nevére is vannak telekkönyvezve, azonban az uradalmi birtokterületben még folyvást nyilván tartatnak.

Többlét földek és jobbitványok.

A többlétföldek és jobbitmányok az urbéri viszonyok fenállása alatt segélyképen adattak a lakosoknak. Ezek jelenleg is a kincstár nevére vannak telekkönyvezve, noha semmi jövedelmet sem hoznak; sokhelyt még az adó is a kincstárra van róva ezen földek után.

Mind ezen területekre nézve, melyek összevéve $82,801^{842}/_{1600}$ holdat tesznek, a legczélszerűbb intézkedés lenne, ha ezen területek, amennyiben magánosok birtokát képezik, az állambirtok állományából kitörültetnének; — azok pedig, melyeknek birtokjoga az államot illeti ugyan, de vagy semmi vagy csak igen csekély jövedelmet hoznak, míg a szomszéd birtokosokra nézve mégis bizonyos értéket képviselnek, mielőbb eladatnának.

Ezek levonásával a holdankinti tiszta jövedelem.

Levonva már most a $437,673^{1266}/_{1600}$ holdnyi mezőgazdasági területből, ezen hasznot nem hajtó $83,801^{842}/_{1600}$ területet, a valósággal hasznot hajtó földterület tesz Magyarországon $353,872^{424}/_{1600}$ hol-

dat. Elosztatván pedig ezen területre az 1868-ik évi mezőgazdasági tiszta jövedelem; esik egy catastralis holdra 7 frt 93 kr tiszta jövedelem.

5. A mezőgazdasági uradalmak tiszta bevételének előszámítása, A ménesnevelő uradalmak jövedelmének beszámítása.
 hogy kellőkép összeállítható legyen: az általam fenebb említett 1868-dik évi 3.112,758 forint tiszta bevételhez még hozzászámítandó a a ménesnevelő uradalmak jövedelme is. Miután ezen uradalmak, különösen a mezőhegyesi, a legkitünőbb talajjal birnak; a kisbéri és bábolnai uradalmak pedig az országnak nagyobb földértékkel bíró és nagyobb népességű részében fekszenek; ha azok jövedelme nem a kitűzött ménesnevelési czélokra fordíthatnák, hanem ezen uradalmak is bérbeadtnának a fentebb érintett bérrendszer szerint: bizton lehet következtetni, hogy ezen uradalmak is azon átlagos jövedelmet szolgáltatnák, melyet az 1868-ik évben a mezőgazdasági területek nagyban véve holdanként adtak; és miután kimutatás szerint a holdankinti tiszta jövedelem 7 frt 93 krt tesz, ezzel a 46,000 holdat sokszorozva: 364,780 frt jövedelemszaporulat mutatkoznék. Ezen összeg tehát, miután az államuradalmaknak ezen része a kitűzött ménesnevelési czélokra fordíthatik, a ménestenyészde által mint bérösszeg volna a közös kincstárnak megtérítendő, illetőleg a ménestenyészde terhére számításba veendő.

Csak az ily számítás keresztülvitele által lehetne határozottan megállapítani az állam birtokában levő összes mezőgazdasági területek valóságos jövedelmét, és előtűntetni a ménestenyészdek fentartására fordítandó költségeket, melyek a fentartásukra megszavazott költségen kívül állanak még azon összegekből is, melyek ezen uradalmak jövedelmeiből azokra fordíthatnak.

6. Gazdászati viszonyaink közt az erdőuradalmak jövedelmezése a legkedvezőbb viszonyok és legokoszerűbb gazdálkodási rendszer mellett sem mérkőzhetik a mezőgazdasági uradalmak jövedelmezésével; minélfogva az államjavak jövedelmének emelése tekintetből, nem lenne tévesztett intézkedés a mezőgazdasági uradalmak Területnagyságítás érdőirtás folytán.

területének nagyobbítása. S miután az államjavak területének $\frac{8}{9}$ -ed részét erdőségek képezik, a magyarországi államerdőségeket megvizsgáltattam azon czélból, mennyi terület van azokban olyan, mely a fatermelés szembetűnő csökkentése nélkül, mezőgazdasági területté lenne átalakítható? Mely vizsgálat eredményéből az tűnt ki, hogy szórványosan találtnak ugyan oly erdőterületek, melyek mind fekvésükre, mind talajuk minőségére nézve, a legkitűnőbb minőségű mezőgazdasági területekkel egyenlők; de ezen irtás alá vehető erdőterületek összes kiterjedése 100,000 cat. holdnál többre nem igen tehető.

Birtokrendezések.

7. A 6. pontban említett erdőirtáson kívül, a mezőgazdasági uradalmak területének nagyobbítására nem csekély befolyást fog gyakorolni a birtokrendezési perek szerencsés keresztülvitele is, melyet a megoldandó feladatok, egyik legfontosabbikának tekintek. Míg ugyanis a magánbirtokosok által birt területek legnagyobb részében az elmúlt években a birtokrendezések és tagosítások a legnagyobb sikerrel vitettek keresztül, annyira, hogy jelenben, kivéve Erdélyt és Magyarországot hegyesebb vidékeit alig van község, melyben a tagosítás és birtokrendezés vagy barátságos egyesség, vagy per útján végre ne volna hajtva, mi által a nemzetgazdasági fejlődés és földművelési ipar felvirágzására egy nagy lépés történt: addig a kincstári uradalmakról a birtokrendezési perekben az előbbi időkben igen kevés történt.

L/

Hogy e tekintetben mily állapotban vannak a kincstári uradalmak, azt az L/ alatti melléklet részletesen előtűnteti; mely szerint az összes államuradalmakban csak 74 községben vitetett keresztül a birtokrendezési per; azonban ezek közül is csak 27 községben fejeztetett be teljesen a végrehajtás, míg 27 községben a per végrehajtás alatt áll és 22 községben a végrehajtás ugyan megtörtént, de még hitelesítve nincsen.

Ezenkívül 119 községben az előmunkálatok folyamatban vannak; 59 községben a rendezés következtében az egyességi munkálatok folynak; 7 községben ítélet alatt áll a rendezési per; 95 községben végre a birtokrendezés még meg sem kezdetett.

Amár megtörtént előmunkálatokból amennyire következtetni lehet, az államjavak a birtokrendezések folytán nevezetesen fognak szaporodni, ugyanis :

a pécskai	uradalomban	5,991 hold,
a ménesi	„	7,500 „
a szántovai	„	7,451 „
az apatini	„	4,845 „
a kis sztapári	„	13,060 „
a kulai	„	16,384 „
a palankai	„	11,865 „

összesen . 67,091 holddal.

Ezenkívül az ungvári, ó-budai, visegrádi, diósgyőri és tokaji uradalmakban szintén jelentékeny földmennyiség fog a kincstár birtokába jutni, melyek ha nem is oly értékesek, mint az alföldi birtokokban levők; azonban ezek is fognak járulni az illető uradalmak jóvedelmének aránylagos növeléséhez.

8. A mezőgazdasági uradalmak területe, mely a 4. pont értelmében létesítendő elidegenítések folytán 353,872 cat. holdra olvadna le, a 6. és 7. pontok alatt érintett intézkedések keresztülvitelével 520,963 holdra emelkednék, mely terület után a czélbavett gazdálkodási rendszer életbeléptetése mellett, az elmúlt két év tapasztalás szerint négy millio frt tiszta jövedelmet lehet remélni; ha tekintetbe nem vesszük is azon jövedelememelkedést, melyet a tiszai koronai uradalom iránt fenforgó kincstári követelések érvényesítésére és a párdányi uradalom valóságos birtokbavételére vonatkozó jogi kérdések szerencsés megoldása fog eredményezni.

A mezőgazdasági uradalmak remélhető kiterjedése és jövedelmezése.

Az eddigiekben bátorkodtam hódoló tisztelettel előterjeszteni a mezőgazdasági államuradalmak kiterjedésére valamint a kezelő hatóságok szervezetére és berendezésére vonatkozó intézkedéseket. Ezek magokban véve még nem elegendők a kívánt czél elérésére, mely más nem lehet, mint a kezelés alatt lévő államjavak tökeértékének megfelelő jövedelem biztos előállítása.

Gazdálkodási
rendszer.

Ezen intézkedéseket okszerű gazdálkodási rendszer egészítheti ki, mely józan mezőgazdasági szintugy mint nemzetgazdasági elvek-
ből kiindulva, a létező viszonyok és körülmények tekintetbe vételével,
a kincstár érdekeit megőrzi és biztosítja. Engedje meg cs. k. Felsé-
ged, hogy ezen gazdálkodási rendszerre vonatkozólag észrevételeimet
hódoló tisztelettel a következőkben előterjeszthessem.

Házi kezelés.

Régi tapasztalások nyomán elismert tény, hogy a legkedve-
zőbb gazdasági eredményt azon középbirtokosok képesek felmutatni,
a kik gazdaságukat magok vezetvén, mind azon intézkedéseket, me-
lyektől a siker függ, a kellő időben vihetik keresztül; míg a sikerre
vezető gazdasági intézkedések gyors és a kellő időben eszközrendő
keresztülvitele nagyobb terjedelmű gazdaságokban, házi kezelés mel-
lett, nem létesíthető, mivel a végrehajtás iránt nem mellőzhető forma-
ságok megtartása miatt, a kedvező idő és alkalom akkorra gyakran el-
mulik, midőn a különben czélszerű intézkedés foganatba vételét meg-
lehet kezdeni. A nagy kiterjedésen kívül van még egy más lényeges
nehézség, mely jelenben a mezőgazdasági államuradalmakra nézve,
a házi kezelés behozatalát lehetetlenné teszi, ugymint ezen uradal-
makban a kellő gazdasági épületek és az ugymondott fundus
instructus hiánya, s ezek beszerzése és felállítása, milliókra
menő befektetést venne igénybe, melyet az ország jelenlegi pénzügyi
viszonyai alig bírhatnának meg.

Bér rendszer
felállítása.

Ennélfogva legalázatosabb nézetem az, hogy kivéve a g ö d ö l-
lő uradalmat, melynél több fontos ok szól a házi kezelés megtar-
tása mellett, ámbár a dolog természete szerint így nem mutathat elő
ezen uradalom oly fényes eredményt, mint bérbe adva felmu-
tathatna, az államjavak összes mezőgazdasági terü-
letére nézve hosszabbtartamra szóló bérrendszer
létesítendő.

A bérrendszer
kellékei.

Ezen bérrendszernek azonban a kincstár érdekeit szintugy, mint a
létező viszonyainknak és körülményeinknek megfelelő mezőgazdasági
elveket tartva szem előtt, az iránt kell kezességet nyújtania ;

- a) hogy az államjavarak bérbevett területének jövedelme jó és rossz években egyiránt biztos legyen ;
- b) hogy a követendő gazdálkodási rendszer által a föld termő ereje lehetőleg kiméltessék ; végre
- c) hogy a bérjövedelem az elkerülhetetlenül bekövetkezendő birtokérték és földjövedelem növekedésének arányához képest folytonosan emelkedhessék.

Az első czélt, t. i. a jövedelem biztosságát, az által lehet elérni, ha hosszabb tartamra terjedő bérleti rendszer lép életbe. Jövedelembiztosság.

A tapasztalás ugyanis azt bizonyítja, hogy rövidebb tartamu, 3—6 évi bérleteknél a bérjövedelem bizonytalanságnak van kitétetve ; mivel a bérleti időszak folyama alatt fordulhatnak elő egymás után mostoha évek, mint ez épen az utóbbi időben 1863 tól—1865-ig történt, a midőn a rövid idejű bérlők, haszinte nyilván ki van is kötve a haszonbéri szerződésben, hogy elemi csapások miatt bérleengedésnek helye nincsen, bérfizetési kötelezettségeknek eleget tenni képtelenek, s a bérbeadó tulajdonos várt jövedelmétől elesik. Ily rendszer tehát az államot, mint bérbeadó tulajdonost a jövedelem bizonytalanságon kívül esetleges veszteségeknek is kitehetné.

Ellenben, ha a bérbeadás hosszabb időre, például 20 évre történik, a bérlők az időközben előforduló mostoha évek súlyát könnyebben viselhetik, miután remélhető, hogy 20 év leforgása alatt, a kedvezőtlen évek csapásai által szenvedett kárt a kedvező évek áldásai fedezni fogják. A hosszabb tartamra szóló bérrendszernek ezenkívül még az a hatása is van, hogy miután a bérfizetés elmulasztása a haszonbéri szerződés felbontását vonja maga után, a bérlők a jövőben remélhető haszon végett a kötelezett fizetéseket biztosabban fogják magukra vállalni, és a fizetéseket pontosabban teljesítik. Husz éves bérforgás.

A második feltételt, t. i. hogy a bérleti rendszer mellett a föld termő erejében lehetőleg kiméltessék, csak azáltal lehet elérni, ha a bérlet hosszabb időre terjed és a kincstári birtokoknak tömeges nagy birtoktestekbeni kiadása egészen kizáratik és az alhaszonbérlet meg- A földtermő erejének kimélete.

Bérföldek kiterjedése.

tiltása mellett a kincstári nagyobb birtoktestek oly területekben adatnak ki, a milyen a józan gazdálkodás folytatására leginkább alkalmas. E tekintetből legczélszerűbbnek mutatkozott a bérleteket 200—1000 holdig terjedő birtokrészletekben 20 évre kiadni; mert azon körülménynél fogva, hogy a bérletet alhaszonbérbe adni nem szabad, és hogy a bérlő azt 20 évig használja, a bérlőnek érdekei azonosíttatnak a tulajdonos kincstár érdekeivel. A bérlő igyekezni fog, hogy a hosszú évek során használatára bocsátott földet ki ne zsarolja, hanem hogy azt akép művelje, miszerint a birtok a bérlet későbbi éveiben is biztos sőt emelkedő jövedelem forrását képezze. Azonkívül a bérleti feltételek arra fogják őt szorítani, hogy a takarmánymivelésre kellő gondot fordítson, és azt a birtokon használja fel; hogy a bérleti birtokon lakják, a bérleti birtokot saját erejével művelje és a bérleti terület arányához képest elegendő haszonmarhát tartson. Ezek mind oly feltételek, melyek gondos felügyelet mellett lehetővé teszik, hogy a bérlő mintegy kényszerülve legyen okszerű gazdálkodást folytatni.

Takarmánytermelés.

Haszonmarhatermesztés.

De még egy más körülmény is szól különösen a mellett, hogy az államjavak mezőgazdasági területei ily hosszabb időre szóló és a tömegesebb terjedelmet kizáró bérletekre osztassanak.

Gazdasági épületek építése.

Ugyanis a tapasztalásból tudjuk, hogy a legdusabb talaju területek is kellő hasznat csak úgy hajtanak, ha azok a kellő gazdasági épületekkel fel vannak szerelve, mely körülmény arra fogja indítani a bérlőket, hogy a hosszabb bérleti idő alatt szükséges gazdasági épületeket állítsanak.

Mennyire emeli a bérletet, épületekben a kellő és okszerű gazdasági felszerelés, mutatja épen a pécskai uradalom, melyben az épületekbe tett befektetés 1.200,000 frtnyi értéket meghalad. Mely befektetés bizonyára nevezetes tényező volt arra, hogy ezen uradalom az államuradalmak közt aránylag legnagyobb jövedelmet hoz. Kíváncsinos tehát, hogy az uradalmak elegendő gazdasági épületekkel láttassanak el; mit azonban a kincstár maga nem eszközölhet; mert, ha a kincstár az ily hosszabb idejű bérleteket, egyszerre a szükséges

gazdasági épületekkel felszerelni akarná, ez több millio forintot venne igénybe. De épen a behozandó bérrendszer fogja eredményezni, hogy a bérleti területek a kincstár terhelhetése nélkül a kellő gazdasági épületekkel elláttassanak azon számítás alapján, miszerint a bérlők, önön magok érdekében, hogy a hosszabb bérleti időtartam alatt a bérleménynek kellő hasznát vehessék, a bérbirtokot egyszersmind a szükséges gazdasági épületekkel is fel fogják szerelni; miután a szükséges és czélszerű gazdasági épületek néhány év elforgása alatt viszsza szokták téríteni a befektetett építési költségeket: és így a kincstár az első bértartam leteltével a bérbirtokot, minden érezhető készpénz kiadás nélkül, kellő gazdasági épületekkel ellátva veszi át; s habár a bérlő, az építkezési költségek viselése miatt az évenként fizetendő haszonbér megállapításánál némi kedvezményben részesülne is, a kincstárra nézve az ezen kedvezményből származható hiány bőven lesz pótolva az által, hogy a következő bérszerződés-kötéskor a gazdasági épületekkel kellőkép felszerelt bérbirtok a kincstár előnyére kedvezőbb feltételek alatt lesz kiadható.

Kétségtelen előnye ezen bérrendszernek az is, hogy miután az épületfentartási költségeket jövőre a bérlők viselendik, haszinte jelentéktelenek is a létező kincstári gazdasági épületek, mégis ezeknek tatarozása és jókarban tartása évenként 100,000 frtnál többet igényel, mely kiadások fedezésétől jövőre a kincstár meg fog kiméltetni.

Épületfentartási
költségek fedezése.

Nem kételkedem tehát, hogy ha az általam felállított bérrendszer kellő következetességgel keresztül vitetik: a birtokoknak gazdasági épületekkel való felszerelése és az épületek jó karban tartása mind a bérlőnek, mind később magának a kincstárnak nevezetes hasznára fog válni.

Azon czélt tehát, hogy az államvagyon bérbeadva zsaroló gazdasági rendszernek ki ne tétessék, sőt inkább, hogy e rendszer mellett a bérbirtok termő és haszonvételi értékben gyarapodjék, hosszabb időtartamra szóló és mérsékelt kiterjedésű bérletek felállítása által vélem elérhetőnek.

A harmadik czélt végre, hogy t. i. a hosszabb tartamra szálló bérrendszer részesítve a kincstárt azon haszonban, mely a bérbirtok tőkeértékének és jövedelmének időről időre bekövetkező emelkedéséből származik, az által véltem elérhetőnek, hogy a bérbeadandó uradalom területe felosztatván mérsékelt kiterjedésű (200—1000 hold) bérletekre, az egyes bérletek időszerű kiadása akkép eszközöltessék, hogy a bérletekre felosztott uradalmi területeknek, 20 év elforgása alatt, minden évben $\frac{1}{20}$ = egy huszad része kerüljön új bérbeadás alá.

A bérrendszer keresztülvitelének módja.

Ezen rendszer keresztülvitele kezdetben bizonyos nehézséggel jár ugyan, miután a kiosztandó bérleményeknél a bérleti időt akkép kell beosztani: hogy azon uradalmaknak, melyek egyszerre kerülnek bérbeadás alá, ugyanazon időben $\frac{1}{20}$ -ad része 20, másik $\frac{1}{20}$ -ad része 19, harmadik $\frac{1}{20}$ -ad része 18 évre, és így tovább, míg az utolsó $\frac{1}{20}$ -ad része csak 1 évre adathatik bérbe; valamint azon uradalmaknál is, melyek jelenleg bérben lévén, csak a régi haszonbéri szerződés lejártával részletenkint kerülhetnek új bérbeadás alá, a felállított bérrendszer keresztülvitelében, ennek a 20 évi bérforgandóságot illető elve szintén szorosan megtartandó.

Ha tehát, mint az eddigi tapasztalás nyomán biztosan remélhető, a bérbirtokok értéke és jövedelme évről évre növekedik, ezen növekedésben az állam is folyvást részesülni fog, miután az összes mezőgazdasági területnek évenként csak $\frac{1}{20}$ -ad része fog új bérbeadás alá kerülni.

A bérlők megválasztása.

De nevezetes előnye ezen bérrendszernek még az is, hogy egyszerre sok bérlet nem adatván ki, hanem az összes bérleti területeknek csak $\frac{1}{20}$ -ad része: az ajánlkozó bérlők közül a kincstár annak adhat elsőbbséget, a ki a szakképességen kívül az anyagi és erkölcsi kellékek iránt leginkább képes megnyugtató biztosítékot szolgáltatni; holott ha az összes terület jönne egyszerre bérbeadás alá, a kellő verseny hiányában, a kincstár sem oly biztos bérlőkre, sem oly magas bérjövedelemre nem számíthatna.

Nevezetes előnye végre ezen rendszernek még az is, hogy miután az általam kiadott rendelet értelme szerint minden újabb kiadandó bérlet, a bérletkezdetét egy évvel megelőzőleg, a vállalkozni akaró bérlők szabad versenye végett, nyilvánosan közhírré tétetik; a bérleti ajánlatok beadása pedig nem egyedül az álladalmi jószágigazgatóságoknál, hanem bármely pénzügyigazgatóságnál, vagy a minisztériumnál is megtörténhetik: úgy hiszem ez által mind az összejótásának, mind pedig a netáni kedvezések gyakorlásának lehetősége ki van zárva. Másrészt pedig, miután az ajánlkozók közti választás azok vagyoni állása, tevékenysége, tapasztalt képessége és szakképzettsége szerint a kincstár számára fen van tartva: óvalos és gondos eljárás mellett, remélleni lehet, hogy rövid idő múlva sok értelmes, s elengedő kezelési tőkével és hitellel rendelkező földmives fog a kincstári birtokokon letelepedni; ami amellet, hogy az állam jövedelmét növelendi, első alapját fogja megvetni egy értelmes, igyekező és mint reméllem virágzó bérlői osztály keletkezésének, mely földművelés tekintetében nálunknál előrehaladottabb más országokban a közvagyonosodásnak és közművelődésnek egyik nevezetes tényezője, de mely Magyarországon még a művelhető területhez aránylag nem fejlődhetett.

Bérlőosztály keletkezése.

Miután a feladat: az államjavakat a tőkeerő kimerülése nélkül a lehető legnagyobb jövedelemre emelni; ezen nagyobb bérletek mellett, czélszerű intézkedésnek véltem kisbérleteket is létesíteni; még pedig azon helyeken hoztam javaslatba és léptetem életbe a kisebb 5 holdig terjedő bérleteket, a hol a kincstár nagyobb területeket bir népesebb, különösen oly községek körül, hol a vállalkozó szellem kifejlődött, hol gyár üzlettel foglalkozó népesség lakik, vagy ahol a létesítendő csatornák környéken a kisebb területek művelése is haszonnal üzhető.

Kisbérletek felállítása.

Az összes haszonbéri rendszert szabályozó rendelet az M% alatti mellékletben foglaltatik, az N% alatt a haszonbéri szerződések mintája, az O% alatt pedig a bérletekre való felügyeletet magyarázó uta-

A bérrendszert szabályozó rendelet.
M/
N/
O/

sitás mellékeltetik a magyar királyi kincstári uradalmakban alkalmazott ispánok számára.

Pécskai uradalomban.

P/

Hogy az általam javaslatba hozott és már létesíteni megkezdett bérrendszernek miképen leendő keresztül viteléről a kellő felvilágosítást megadhassam, hódoló tisztelettel a P/. alatt mellékelem a pécskai uradalom térképét, melyben ezen rendszer létesítése már munkába vételett.

Nagybérletek.

Ezen uradalom egész területe tesz az erdőséggel együtt a helyben szokásos 1100 □ öles holdakban 151,157½ holdat; ebből 69,651³⁸⁰/₁₁₀₀ hold, mint a mellékelt térképen barna színben látható, nagy bérletre van beosztva, és 99 haszonbérlő család által műveltetik.

Kisbérletek.

Kisbérletekre van egyelőre 8503³/₁₁₀₀ hold beosztva, azon megjegyzéssel, hogy később az apácza 3. 4. bérreszlet 536⁴⁰⁰/₁₁₀₀ hold, valamint a bánhegyesi 1. 2 3. 4. bérreszlet 930 hold szintén kis bérletté fog alakíttatni, mely szerint a kisbérlők, illetőleg a házas zsellérek használatába 9,969⁴³⁷/₁₁₀₀ hold lesz átbecsátva.

Házasszellérek.

Ezen kívül ezen uradalomban még a régiebb időkben 21 telepítvényi község állíttatott fel, mely intézkedés ezen uradalom nagyobb jövedelmezését nevezetesen előmozdítja. Ezen 21 telepítvényi község bérletében levő összes terület, mely a térképen zöldre van színezve, tesz 57,163⁵³⁵/₁₁₀₀ holdat, s használja 3488 család mintegy 25,000 lélekszámmal. Ha a házas zsellérek számára a feneíltett terület mint kisbérlet ki fog adatni, akkor a házas zsellérek és kisbérlők birtokában lesz összesen 67,132⁹⁷²/₁₁₀₀ hold, vagyis a pécskai összes szántó-földeknek mint egy fele része.

A másik fele pedig a fenebb említett nagyobb bérletekre lévén felosztva a nagyobb bérlők által fog műveltetni.

A bérrendszer földrajzi képe.

A térképen szemlélhető összeállítás adja földrajzi képét azon bérrendszernek, melyet következetesen és egymásután minden termékenyebb kincstári uradalomban a mezőgazdasági területekre nézve életbe léptetni ohajtok: úgy lévén meggyőződve, hogy ezáltal nemcsak

az okszerű gazdálkodás mozdittatik elő, hanem egyszersmind ezen államjavak tiszta jövedelmezésének tetemes növekedése is.

Ezekben kívántam hódolatteljesen előterjeszteni azon gazdálkodási rendszert, melyet az államvagyon mezőgazdasági területén a földmivelési érdekek és közvagyonosodás előmozdítása, és az államvagyon jövedelmének folytonos és biztos növekedése végett létesíteni megkezdtem. Az eddig elért eredmény után, önámítás nélkül bizhatunk a várt siker bekövetkezésében és meg vagyok győződve, hogy létező viszonyaink közt más rendszert aligha választhatnánk, mely kedvezőbb eredményekre jogosult reményt nyújthatna.

Mielőtt áttérnék az erdőgazdasági uradalmak iránti intézkedések előterjesztésére, kötelességemnek ismerem az államuradalmakban létező és létesítendő telepítvényi kérdést megemlíteni.

Telepítvényi rendszer.

Elméletileg tekintve ezen kérdést tagadhatatlan, hogy a nagy kiterjedésű birtokok csak akkor kezdenek kellőleg jövedelmezni, ha a földek okszerű művelésére elegendő munkaerő áll rendelkezésünkre. Mindenütt, ahol a népesség szaporodik, az elébb csekélyebb értéket képviselő földbirtok becse emelkedik, a munkáskezek által kifejtett szorgalom folytán a termelés szaporodik és általában el lehet mondani, hogy a népesség arányától függ nagy részben a földnek értéke, kivált ha a kellő közlekedési eszközök sem hiányoznak. Üdvös volt tehát az elmúlt időkben létesített azon intézkedés, midőn a kincstári nagyobb kiterjedésű pusztákon, különösen dohányművelés tekintetéből számos telepítvény állíttatott fel.

A telepítvények czélszerűsége.

Kétséget nem szenved, hogy vannak a kincstárnak számos erdő uradalmi, ahol a munkaerő hiányában azokat kellőképen értékesíteni alig lehet; de vajjon azon nevezetes és nagyértékű mezőgazdasági uradalmakban, melyek, mint a fentebbiekben láttuk, a jövedelmezés jelentékeny fokán állanak, s a hajdani telepítések folytán, kiterjedésekhez képest elég népeseek, czélszerű volna-e újabb telepítvényeket és telepítvényi községeket állítani? oly kérdésnek tekintem, melyre a telepítvényi rendszernek, valamint az említett uradalmak gazdasági,

Mezőgazdasági uradalmakban.

népességi és egyéb helyi viszonyainak bővebb tanulmányozása után, igen-nel válaszolni aligha lehet.

A létező telepítvények felsorolása.

Az alább megnevezett mezőgazdasági államuradalmakon és pusztákon 42 telepítvényi község van, 41.941 lélekszámmal, s mérsékelt évi haszonbérfizetés mellett bírnak 75.606 cat. holdat, mely köztük családonként 15—20 holdnyi bérrészekben van kiosztva. A bérföld nem tulajdonuk.

A pécskai uradalomban.

A pécskai uradalomban 21 telepítvényi község van, s az általuk haszonbérrelt földek a fentebb mellékelt térképen zöldre van színezve, a községek e következők:

Földvár telepítvény	1,226 lélekkel,
Apácza „	2,057 „
Bodzás	980 „
Nagykamarás	1,720 „
Almás	1,578 „
Dumiratos	968 „
Kis iratos	1,817 „
Kunágata Geocz telep	1,349 „
Magyar bánhegyes	1,043 „
Éhrlak	779 „
Mező-Kovátska	2,400 „
Reformatus Kovácsháza	725 „
Nagy-Majláth	772 „
Ambrózifalva	803 „
Alberti	707 „
Pitvaros	2,393 „
Királyhegyes	664 „
Mednyánszky háza	653 „
Beka	131 „
Kisujpereg	640 „
Német Pereg	600 „

Összesen . 21,005 lélek.

A pusztákon lévő telepítvény községek haszonbérletnek 39,284 cat. hold kincstári földet, egy □ mértföldre tehát 6000 léleknél több esik.

Ha pedig a telepítvény községek lélekszámát az összes puszták területére osztjuk szét, esik egy □ mértföldre 2400 lélek; és ha tekintetbe vesszük, hogy a bérletföldeket 99 bérlő család tartja haszonbérbe, kik jövőre majorsági erővel mivelendik földjeiket, □ mértföldenkint bizton felvehetünk 3000 lelket; a miből látszik, hogy az arad-csanádmegyei kincstári nagy pusztákat nem lehet népteleneknek mondani.

Lélekszám □
mértföldenkint.

Ezen kincstári pusztákon a telepítvényi bérföldek, a hivatalos számadások szerint: 1857—1866-ik évig, 10 évi átlag szerint jövedelmeztek 325,556 frtot, ennél fogva esik egy holdra 8 frt 28 kr. Ugyanazon uradalomban s ugyanazon időközben, a bérletföldek jövedelmeztek évenként 523,022 frtot, miszerint esik egy holdra 9 frt 31 kr.

A telepítvény-
bérletek jöve-
delmezése.

Ezen adatok bizonyítják, miszerint a pécskai uradalomban a földmiveléssel foglalkozó népesség elegendő; de másrészt bizonyítják azt is, hogy a nagyobb bérletekben kiadott földek nevezetesen több jövedelmet hoznak, mint a telepítvényesek által béreltek.

A ménesi uradalomban még pedig a zimándi pusztán van összesen 5 kincstári telepítvényi község, u. m.:

A ménesi ura-
dalomban.

Zimándujfalu	680 népességgel,
Zimándköz	615 „
Magyarfakert	397 „
Németfakert	448 „
Szentleányfalva	920 „

s bérelnek összesen 6.423 cat. holdat.

Ezen telepítvényi földek jövedelmeztek a fenebb említett 10 évi átlagban évenként 25.575 frtot, vagyis holdankint 3 frt 90 krt; míg az ezen pusztá területén fekvő nagyobb bérletekbe osztott földek, melyek összesen 2.328 holdat tesznek, ugyanazon időben jövedelmeztek 16.555 frtot, esik tehát egy cat. holdra 7 frt 11 kr.

A telepítvény-
bérletek jöve-
delmezése.

A m é n e s i uradalomban tehát még nagyobb mértékben mutatkozik azon különbség, mely szerint a nagyobb bérletföldek feltűnően nagyobb jövedelmet hoznak, mint a telepítvényi bérföldek.

A szt.-andrás i uradalomban.

A szt.-andrás i uradalomban a következő telepítvények vannak:

Majlátfalva	1700 lélekkel,
Kis-Szent-Péteri	602 „
Kistelep	335 „
Kovácsi	375 „

Ezen telepítvénybérletek jövedelmezése.

Ezen négy telepítvényi község bérben bir összesen 7.607 holdat, melynek átlagos jövedelme 51.879 frt; esik tehát egy holdra: 6 frt 82 kr., az ugyanazon pusztában létező nagyobb bérletek után pedig fizetnek 36,096 frt, s így esik egy holdra 5 frt 72 kr.

A dentai uradalomban.

A dentai uradalomban 2 telepítvényi község van, u. m.:

Ürményháza	1795 lélekkel,
Brestye	1098 „

Jövedelmezésök.

Ezen két telepítvényi község bérel 4641 kat. holdat, melyért fizetnek 15.927 frtot, vagyis holdankint 3 frt 43 krt; míg a nagyobb bérleti földek hoznak átlagban 144.091 frtot, s esik egy holdra 7 frt 38 kr.

A szőregi uradalomban.

A szőregi uradalomban 4 kincstári telepítvény van, u. m.:

Ó-Szt-Iván	561 lélekkel,
Sziget	330 „
Kübekháza	1787 „
Rábei és térvári telepítvény	661 „

Jövedelmezésök.

Ezen négy telepítvény bérletében van 5.640 hold, s jövedelmez 28.707 frtot, esik tehát egy holdra 5 frt 9 kr; míg a nagyobb bérletek jövedelmeznek átlagban 70.139 frt 68 krt és így holdankint 9 frt 33 krt.

A csatádi uradalomban.

A csatádi uradalomban a pakáczi pusztán levő Ujhely telepítvény lélekszáma 730 s bérel $1370 \frac{1292}{1600}$ holdat, melynek évi bérjővedelme 8.429 frt 30 kr. lévén, esik egy holdra 6 frt 14 kr. A pusztla másik része, vagyis $1357 \frac{860}{1600}$ hold 12 holdas kis bérletekre van beosztva,

és jövedelmez összesen 20.862 frt 26 krt; esik egy holdra 16 frt 78 $\frac{1}{2}$ kr.

A cservenkai pusztán 2 telepítvény van, u. m.:

A cservenkai pusztán.

Keglevichház 995 lakóval s bérel 1973 holdat, melyek évi jövedelme 9456 frt 40 $\frac{3}{4}$ kr., esik egy holdra 4 frt 79 kr.;

Bolgártelep 905 lakóval s bérel 1231 kat. holdat, melynek jövedelme 4779 frt 16 kr., tehát holdankint 3 frt 88 kr. Jövedelmezésük.

A szillasi pusztából alakított aurelházi telepítvény lakossága 905 s bérel 2118 holdat s 600 $\square$ ölet, mely évenként 9797 frt 63 $\frac{1}{2}$ krt., tehát holdankint 4 frt 62 krt jövedelmez. Aszillasi pusztán.

A csatádi uradalomban ezeken kívül még 2 telepítvény van:

A csatádi uradalomban.

Németszentmihály 1440 lakóval s bérel 4038 $\frac{770}{1600}$ holdat, mely átlagban 11.590 frt 57 krt jövedelmezvén, esik egy holdra 2 frt 82 kr. jövedelem. Jövedelmezése.

Magyarszentmárton 832 lakóval s bérel 1893 $\frac{1231}{1600}$ holdat, mely átlagban 5263 frt 4 krt jövedelmezvén, esik egy holdra 2 frt 78 kr.

Összesen a magyar kincstári pusztákon 42 telepítvényi község van 41.941 lakossal, melyek összesen bérelnek 75.606 kat. holdat; fizetnek évenként átlagban 492.681 frtot, vagyis holdankint 6 frt 55 $\frac{1}{2}$ krt; holott ugyanazon pusztai birtokokban a nagyobb bérletek alá eső terület tesz 109.363 holdat, melyért fizettetik évenként átlagban 895.015 frt vagy is holdankint 8 frt 18 $\frac{1}{5}$ kr. Az összes telepítvényi községek. Bérletek s ezek jövedelmezése.

E fenebb elősorolt adatok egyes uradalmankint a következőleg állanak:

A mr. k. kincstári uradalmak telepítvény és bérletföldjeinek jövedelmi mérlege.

Uradalom	Telepítvény föld					Bérlet föld			
	község	kiterjedés 1600 □ öles hold	összes jövedelem	esik egy holdra		kiterjedés 1600 □ öles hold	összes jövedelem	esik egy holdra	
		hold	frt	frt	kr	hold	frt	frt	kr
Pécska	21	39.284	325.556	8	28	55.080	523.022	9	31
Ménés	5	6.422	25.575	3	90	4.577	39.444	8	60
Szent-András	4	7.607	51.879	6	82	6.317	36.096	5	72
Denta	2	4.641	15.927	3	43	19.511	144.091	7	38
Szőreg	4	5.640	28.707	5	9	8.450	72.393	8	56
Csatád	6	12.012	45.037	3	75	15.428	79.969	5	18
Összesen	42	75.606	492.681	6	55½	109.363	895.015	8	18½

Bérhátralékok.

Más jelenség is mutatkozik ezen telepítvényi községeknél. Ugyanis az utóbbi 4 mostoha év és a bérhátralékok behajtásánál követett hanyag eljárás folytán a bérleti hátralékok nagyobbak ezen telepítvényi községek használatában levő földek után, mint a magános bérleteknél; mert midőn egy catastralis hold telepítvényi bérlet földre az 1868-ik év végével 24 frt 66 kr bérhátralék esik; a nagyobb bérleteknél a hátralék holdankint 16 frt 89 krt tett, mit a következő kimutatás részletesebben kitüntet.

A mr. k. kincstari uradalmak telepítvény és bérlet földjeinek hátraléka 1867. végén.

Az uradalom megnevezése	köz- ség szám	Telepítvény földek				Bérlet földek			
		kiterjedés 1600 ☐ öles hol- dakban	bérhátralék	esik egy holdra		kiterjedés 1600 ☐ öles hol- dakban	bérhátralék	esik egy holdra	
		hold	frt	frt	kr	hold	frt	frt	kr
Pécska	21	39.284	1,122.244	28	56	55.080	1,006.961	18	28
Ménés	5	6.422	220.934	38	30	4.577	104.273	22	78
Szent-András	4	7.607	283.621	37	82	6.317	156.910	15	40
Denta	2	4.641	18.788	4	5	19.511	247.087	12	66
Szőreg	4	5.640	87.958	15	59	8.450	114.653	13	56
Csatád	6	12.012	131.205	10	99	15.428	217.855	14	12
Összesen	42	85.606	1,864.750	24	66	109.363	1,847.739	16	89

Ezen hátralékoknak egy nevezetes része olyan, mely mindamel-
lett, hogy a befizetésre nézve több évre terjedő határidő s részletes
fizetés mellett kamatleengedések is engedélyeztettek; sőt egyes kivé-
teles esetekben a bérösszeg is részben leengedtetett és le is törölte-
tett: a hátralékok nagyobb részének behajtása még sem remélhető
és még ezután is, ha csak rendkívüli kedvező évek nem következnek
be, rendkívüli adótörlések szüksége fog beállani.

A bérhátralékok
veszendősége.

A telepítvényi
rendszer bírálata.

Ezen telepítvényi rendszer, mely tulajdonképen bérrendszernél egyébbnek nem tekinthető, a mai viszonyok közt sem a kincstár érdekeit nem biztosítja, sem a telepítvényesek igényeit ki nem elégíti, sem a mezőgazdaságot virágzóbbá tételét elő nem mozdítja, sem a telepítvényeseknek ösztönt arra nem ad, hogy ragaszkodással viseltessenek azon föld iránt, melyhez sorsuk kötve van. Ezen telepítvényi rendszer által, csak egy cél van elérve, az t. i. hogy a telepítvényesek életszüksége fedezve legyen, mely nemes szándoku cél ellen kifogással élni, annyival inkább nem akarok, mivel ezzel a telepítvényi rendszernek érintett kellei is egyesíthetők, s az államnak midőn vagy külföldi bevándorlás, vagy túlnépes hazai vidékekről népköltöztetés után új telepítvényeket rendez, az említett emberbaráti cél létesítésén kívül, mezőgazdasági s nemzetgazdasági szempontból saját érdekeinek feláldozása nélkül, egyéb nagyfontosságú célok elérésére is kell törekednie. A létező telepítvényi rendszernek két lényeges hibája van, egyik mivel az egyes életre való és szorgalmasabb telepítvényesekben a munkaöszön kifejlődését korlátozza; a másik, mivel az a beköltöztetett telepítvényeket nem állandósítja, nem adván az egyes telepítvényeseknek érdeket, mely őket a kezelésök alá bocsátott földhez szorosabban kötné.

A telepítvényi
rendszer hiányai.

Azon 15—20 holdnyi bérbirtokrészlet, mely az egyes telepítvényes családok számára kihasított, kishérletnek sok, nagy hérletnek pedig kevés. Jövedelme, még mostohább években is, fedezheti ugyan egy egyszerű földmives család életszükségeit; de emellett arra nem elegendő, hogy ugyanazon család, mint bérelő, szerződött kötelezettségét is kivált mostohább években pontosan teljesíthesse. Azon tetemes bérhátralékok okát, melyekről fentebb emlékeztem, egyrészt ezen körülményben kell keresnünk; holott, ha a bérbirtokrészletek nagyobbak volnának, a jövedelemből a családi életszükség fedezésén kívül, bérfizetésre is maradna.

Szorgalom-
hiány.

A telepítvényi bérbirtok csekély kiterjedésén kívül, van még más intézkedés is, mely a telepítvényesekben a szorgalom és munkaöszön

kellő kifejlődésére hátrálólág hat, t. i. a bérszerződésnek az egyetemleges jótállásra vonatkozó pontja. A munkabíróbb, egyéni hajlamánál fogva igyekezőbb és szorgalmasabb fél, fedezve látván életszükségeit, ámbár ereje és ideje engedné, visszavonul a munkától, mivel annak gyümölcsében a dologkerülők is részesülhetnének. Ezek szintén dolog után csak azon mérvben látnak, a mint a bérbirtok meghozza a napi élet fentartására megkívántató czikkeket, semmit nem törődve azzal, hogy a kincstár irányában fogja-e vagy sem más ő helyettők a bérlői kötelezettséget teljesíteni.

Mint fentebb említve volt ezen 42 telepítvényi község kiterjedése 75.606 cat. hold, népességök pedig összesen 41,941 lélekszám; tehát túlnépeseeknek mondhatók, mivel egy □ mértföldre 5500 lélek esik. Ha pedig a telepítvényi község lélekszáma és azon mezőgazdasági uradalmak területe (281,064 c. h.) közt keressük az arányt, a hol ezek fekszenek, aránytalanságot, azaz népességhiányt ez esetben sem találunk, s az említett uradalmakban a telepítvényesek, beleértve a nagyobb bérlők szolgálatában álló cselédeket is, a mezőgazdasággal járó mindennemű munkát, idegen erő igénybe vétele nélkül könnyen végezhetnék; mégis ezen uradalmakban az ugynevezett nagybérlők, midőn a takarodás ideje bekövetkezik, a szomszéd vármegyéket kénytelenek napszámosokért felkeresni, sőt magok ezen bértelépítvényesek közt is akadnak oly kényelemkeresők, jóllehet a mezőgazdasági munkateljesítés rendeltetésük és hivatásuk volna, a kik gabonájokat részes aratóval takaríttatják.

Munkakerülés.

A létező telepítvényi rendszernek azon sarkalatos fogyatkozásán, mely a munkaösztön szabad fejlődését gátolja, alázatos meggyőződés szerint e következő intézkedések segítenének:

A hiányok orvoslata.

1. A bérszerződésekben az egyetemleges jótállás megszüntetése s e helyett a személyes kötelezettség életbe léptetése.
2. A szorgalmasabb, igyekezőbb és nagyobb munkaerővel rendelkező telepítvényesek számára téréngedés, hogy szorgalmokat és munkaerejüket nagyobb kiterjedésű bérleteken érvényesíthessék,

Munkafelosztás.

3. A 2. pont alatt említett intézkedés maga után vonná, hogy a kevésbé munkás bértelepítvényesekből zsellértelepítvényesek keletkeznének; a mit részéről sem az államra, sem magokra ezen telepítvényesekre nézve káros dolognak nem tekintek, mivel ezek, mint részes aratók és napszámosok a nagyobb bérlőknél fel fogják találni munkájok és szorgalmuk után a keresetet, mely életszükségeiket tisztességesen fedezendi; míg másrésről a telepítvényi bérletek szorgalmas bérlők kezére kerülván, a kincstár érdekei sem lesznek bizonytalanságnak avagy veszélynek kitéve. Ezen intézkedés csak az utat jelöli ki, melyet követve mindegyik rendbeli telepítvényes azon téren érvényesítheti szorgalmát és munkaképességét, melyre hivatást leginkább érez magában. Az egyiket az életfentartási kötelesség, a másikat tán a vagyon keresésének ösztöne fogja a munkára serkenteni, míg lassankint felébred a munkakedv s minden kéznek akad tenni valója még azon községekben és vidékeken is, a hol eddig a természetény részét munkabér fejében idegen napszámosok vitték el.

Telepítvénytelkek kihasítása.

Az uradalmi birtokok értékét kétségtelenül neveli az, ha munkás kezekben fogyatkozás nincsen, s mint fentebb a pécskai uradalom rendezésénél érintve volt, ezen kívánt munkásosztály leginkább a házas zsellérekben fog keletkezni s ilyenek hogy keletkezhessenek, a kincstári uradalmak emelkedésének érdekében előmozdítani kötelesség. Ugyanazért a többször említett pécskai uradalomban, az illető kezelő tiszt utasítva lett, hogy közel a községekhez bizonyos nagyságu területet hasítottasson ki, mely annak idejében, 1 holdnyi belsőségben s ezzel egy tagban vagy hozzá közel 2 holdnyi külsőségben zsellértelkeknek lenne kiosztandó, a belsőséget házhelyül, a külsőséget pedig takarmánykertül használván.

Telepítvénytelkek megváltása.

Ezen alapon, t. i. egy holdnyi belsőség mellett két holdnyi külsőség, összesen három hold képezvén egy telepítvénytelket, a jelenleg létező 42 telepítvényi község rendezendő lenne, minden telepítvényes család számára egy-egy ily telket jelölván ki, mely telkek a zsellér- szintugy mint a bértelepítvényes családok

által, ezekre nézve kedvező feltételek mellett, örökáron, mint tulajdonuk, megváltandók lennének s alázatos meggyőződésem szerint, ezen intézkedés által orvosolva lenne a létező telepítvényi rendszernek azon lényeges hibája, mely szerint az a beköltöztetett telepítvények állandósításáról nem gondoskodott; holott az illető államuradalmakban a mezőgazdasági ipar emelésének érdeke hozza magával, hogy ezen eredetileg csak dohánymívelési célból ideiglenesen telepített községek, a kezelésök alá bocsátott földekhez szorosabban kötve legyenek. De egyuttal a telepítvények körül kisbérletek oly számban lennének kiadandók, hogy a szorgalmasabb és igyekezőbb telepítvényesek több részleteket is hosszabb időre bárelhessenek.

A fentebb már hódolatteljesen felhozott adatokból kitűnik, hogy tekintve a mezőgazdasági államuradalmak mérsékelt kiterjedését, a 42. telepítvényi község tűrhető népességét, ugyszintén ezek egymáshoz arányát; a mezőgazdasági államuradalmakban új telepítvények létesítésének szüksége, sem a kincstár, sem a nemzetgazdaság, sem a mezőgazdasági ipar emelésének érdekében fen nem forog; mivel a létező munkaerő mellett, azon bérrendszer, melyet fentebb hódoló tisztelettel vázolni bátorkodtam, ha keresztülvitetik, a mezőgazdasági államuradalmak felvirágzását teljessé biztosítja. Ellenben czélszerűnek vélem, hogy a feltűnőleg nagyobb kiterjedésű erdőgazdasági uradalmakban, ezek kellő jövedelmezésének előmozdítása tekintetéből, az arra alkalmas helyeken, új telepítvények állittassanak fel; de a telepítvénytelkek nagyságára és örökáron leendő megváltására nézve fentebb körvonalozott kedvezmény, ezekre is kiterjesztendő lenne.

Új telepítvények
létesítése.

Miután azonban mindezen intézkedések, u. m.:

1. A telepítvénytelkeknek minden telepítvénycsalád számára három holdbani kihasítása, s ennek örökáron leendő megváltása

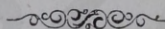
Törvényjavaslat
előterjesztése.

2. Fentebb az észrevételek 4. pontjában bővebben ismertetett birtokrészletek, melyek részint csekélységöknél, részint elszórtságuknál fogva kellőleg kezelhetők és felügyelhetők nem lévén, alig jövedelmeznek valamit, szintén örökáron elidegenítése végett mulhatlan

1/

2/

kellék, hogy a törvényhozás beleegyezése kikéressék: hódoló tisztelettel bátor vagyok felkérni cs. k. Felségedet, méltóztassék legkegyelmesebben megengedni, hogy jelen hódolatteljes felterjesztésemhez 1% 2% alatt csatolt ezek iránti törvényjavaslatot az országgyűlés elé tervesszthessem.

Erdőgazdasági
uradalmak.

Midőn fentebb a mr. szt. korona alatti országok területén létező államjavak állományát elősoroltam, bátorkodtam megemlíteni, hogy a mezőgazdasági államuradalmak kiterjedése mily feltűnőleg csekély az erdőgazdasági államuradalmak kiterjedéséhez képest: most midőn az államerdőségek kezeléséről, a jövedelem tekintetében eddig elért eredményekről és a czélszerűbb kezelés szempontjából behozott és még behozandó reformokról szólok: bátor vagyok mindenekelőtt a területi kiterjedést a meglevő adatok szerint, a következőkben elősorolni.

Ezen uradalmak
kiterjedése.

A magyar birodalom összes államerdőségeinek kiterjedése, ide értve a ménesnevelő uradalmi és a határörvidéki erdőségeket is, összesen 3,841.690 holdat tesz, melynek évenkénti hozzávetőleges fatermelési mennyisége 2,753.310 szabályölre számítható.

**A) A magyar pénzügyministerium
egyenes kezelése alatt áll:**

	Terület kat. holdakban	Évi termelés öl
a) Az áll. jószágigazgatóságok felügyelete alatt:		
1) Magyarországon	635.390 ²⁶	267.840
2) Horvát-Tótországban	64.220	24.800
b) A bányagazgatóságok kerületeiben:		
1) Magyarországon	817.350	620.730
2) Erdélyben	485.530	283.540
Összesen a mr. p. ü. minist. kezelése alatt áll	2,002.490	1,196.910

**B) A magy. keresk. ministerium
kezelése alatt áll:**

a) Kishéren	2.800	2.100
b) Mezőhegyesen	1.400	1.800

**C) A közös hadügyminisztérium
kezelése alatt áll:**

	Terület kat. holdakban	Évi termelés öl
a) A magyar határőrvidéken	640.700	567.200
b) A horvát-tótországi végvidéken .	1,194.300	985.300
Az összes terület és évi termés:	3,841.690	2,752.310

✓ Midőn a magyar kir. pénzügyminisztérium vezetését átvettem, 2,002.490 hold erdő jött kezelésem alá, mely részben a bányaigazgatósági kerületek, részben a pénzügyi felügyelőségek alá volt rendelve, s ezen erdőknek az utóbbi évek alatt (1862—1866-ig) történt kezeléséből azon nem kedvező tapasztalást merítettem, hogy midőn ezen területekért évenként 398.945 frt adót kellett fizetni és ezen adó 1,424.803 frt catasteri tiszta jövedelemnek felel meg, a valóságos jövedelem ezen több évi átlag szerint nem tett többet, mint 690.375 forintot; miből a fenebb említett adót levonva, a fenmaradt jövedelem az összes terület után csak 291.430 forint volt, vagy is holdankint 14½ kr.; mi, ha a catasteri tiszta jövedelem utáni tőkeérték kiszámítatik, ezen tőkeérték 2.4%-i kamatjának felel meg.

✓ Ezen épen nem örvendetes eredmény okait kívántam mindennek-előtt felismerni, hogy a létező hibákon segítve az államvagyon ezen sok millió értéket képviselő kincse meghozza az aránylagos jövedelmet. Ennélfogva megbiztam Divald Adolf osztálytanácsost, mint szakembert, hogy a fenforgó körülményeket a helyszinén tanulmányozza, ki is megtekintvén a nevezetesebb erdőuradalmakat, midőn azok rendezésére nézve a Q/. alatti mellékletben foglalt jelentéseket tévé, a multban követelt eljárás hiányait a következőkben ismertette meg.

✓ Az erdőgazdászat feladata a nemzetgazdászati elveket és az erdészeti tudomány szabályait mindenütt a helyi viszonyokhoz képest esetenként hol szükséges módosítva alkalmazni: ennélfogva a józan erdőgazdászat feladata sem lehet más, mint az általános rendszabályoknak, az adott viszonyok szerint, legelőnyösebb alkalmazása; miből

✓ Az erdőuradalmak jövedelmzése 1867. előtt.

✓ Divald Adolf kiküldése.

✓ Q/

✓ Az erdőgazdászat feladata.

következik, hogy az erdőkezeléssel és igazgatással megbízott egyének az intézkedések tervezésében és keresztülvitelében mindenütt megfelelő hatáskörrel birjanak.

✓ A volt erdőgazdálkodás hiányai.

✓ Ezen általános elv alkalmazása mi nélkül virágzó erdőgazdaság nem is képzelhető, a múlt korszakban egészen mellőzve volt. Az akkor divatban állott rendszer az volt, hogy a kormány az erdőgazdászatra nézve is a legkisebb részletekig maga intézkedett még pedig a helyi viszonyokat is csak a nagyobbára hiányos ügyiratokból ismerve rendszeren azok tekintelbe vétele nélkül. A végrehajtással megbízott erdészeti tisztviselők gyakran a felsőbb rendeletek és az ellenörködés korlátai közt, nem a valódi eredményekért, de egyedül a felsőbb rendeletek — bármily vizsások voltak is azok — betűszerinti végrehajtásáért voltak felelősek; és ha netalán megkísérté is valamely buzgóbb erdőtiszt az ellenészrevételt vagy az önálló kezdeményezést, még a legéleltrevalóbb indítványt is oly terjedelmes jelentéssel és utólagos felvilágosításokkal kellett támogatnia, miszerint az illető ügyiratok többnyire védíratoknak voltak tekinthetők annak bizonyítására, hogy az indítványozónak nem volt szándéka a helyi viszonyokkal ismeretlen és sok esetben nem szakképzett felsőbb hatóságot személyes érdekből rávenni valamely intézkedés elfogadására, vagy a kiadott rendelet módosítására. Ha pedig valamely indítvány végre csakugyan helyben is hagyatott: az, rendszeren akkor történt, mikor az annak alapúl szolgáló viszonyok vagy már régen megszűntek vagy gyökeresen megváltoztak. Ezen a múltban divatozott eljárásnak az lett következménye, hogy a végrehajtással megbízott tisztviselők lassankint minden javaslattal, tervezéssel és előterjesztéssel felhagytak, és csak gépíleg végezték az utasítások és rendeletek korlátai közt a napi teendőket.

✓ A hiányok részletezése.

✓ Ezen imént említett hiányon kívül, mely minden éltető erőt, tehetséget és tevékenységet az erdőgazdasági téren parallysalt, még számos más hiányok is léteztek.

Az erdőségek egyes gazdaságokra nem voltak czélszerűen beosztva és megfelelő személyzettel ellátva;

egy rendszeres erdőgazdaság tervezeteinek még előmunkálatai is majdnem mindenütt hiányoztak;

az egész évi termés értékesítésére való törekvésnek nyomait is csak nehol lehet feltalálni;

a munkaerő szaporításáról, olcsóbb közlekedési és szállítási eszközökről — egyes ritka eseteket kivéve — nem történt gondoskodás;

arra nézve, miszerint a termékek minden neme, valódi értékéhez képest, s így például a műszerfa ne mint tűziszor adassék el, csak kivételes esetekben voltak tekintettel;

néhol a haszonvétel oly rendszabályai alkalmaztattak, mint például Erdélyben, melyek által az erdőszet és a bányászat egyiránt szenvedett;

a minden okszerű gazdaságnál nélkülözhetetlen hasznos beruházások oly csekély mértékben létesítették, miszerint számos területben még az utóbbi korszakból fenállott lakházak és üzleti épületek is majdnem egészen romlásnak indultak;

a birtokviszonyok legnagyobbára rendezetlenek maradtak és az erdőtulajdon megőrzése és megvédése igen elhanyagoltatott.

✓ Ezen hibás eljárásból egyes kivételek egyedül a magyarországi banyaigazgatóságok kerületeiben fordultak elő, melyek némileg nagyobb hatáskörrel ellátva többnyire az 1848-ik év előtti korszakból fenmaradt szakképzett férfiakból állottak, s ezek igyekezetének s ügybuzgóságának sikerült az általában hiányos eljárás és rendelkezés mellett is némi eredményt előmutatni.

Némely kivételes esetek.

Általában véve azonban hiányzott minden igyekezet, mintha azon vezéreszme állott volna a legfelsőbb igazgatók előtt: hogy ezen nevezetes államvagyron az állam számára megtartható alig lesz, és ennélfogva minden beruházás felesleges.

A fentemlített kedvezőtlen eredménynek ezen félszeg intézkedéseken kívül részben az általános kereskedelmi és üzleti pangás is volt okozója.

✓ A felismert hiányok megszüntetése.

✓ Miután az eddigi kevés sikerű erdőkezelésnek okai a fenebbiekben kellőleg felismertettek, önmagából következett azon intézkedéseknek szükségessége, melyek által ezen visszás helyzet megváltoztatható. Hogy az államerdőségek ezentúl, a jelen és jövő érdekeit tekintve, helyes nemzetgazdasági elvek szerint úgy kezeltesse, miszerint az erdők belterjes kezelés mellett tartós pénzjövedelmet szolgáltatassanak, s a több irányban szükséges beruházások a már elért nagyobb eredmények arányában fokozatosan eszközöltessenek; mely cél elérése végett szükséges nevezetesebb intézkedések a következőkre terjednek:

✓ Létesítendő intézkedések.

✓ 1. hogy a végrehajtó közegek élére ne csak a ministeriumnál, de a külső kerületekben is szakképzett és ügybuzgó emberek állittassanak s hogy az igazgatók megfelelő hatáskörrel és szigorúan válogatott személyzettel ellátva — a kitűzött eredményre nézve felelősekké tétessenek;

2. hogy az erdőségek egyes gazdaságokra vagyis erdőhivatalokra és ezek pagonyokra egyedül a gazdaság céljaira való tekintettel osztassanak be, és úgy a kezelésre valamint a számvitelre nézve elegendő, kiválóan szakképzett, becsületes és szorgalmas személyzettel látassanak el;

3. hogy minden ily erdőhivatalra nézve tudományos alapokon gazdasági terv készítettessék, azaz hogy

minden kerület erdőrendezési szempontból fölméressék;

az egyes erdőrészekről megfelelő leírás készítettessék;

az illető fakészletek felbecsültesse;

az erdők üzemosztályokba soroztassanak;

(minden üzemosztályra nézve fordartartam állapítassék meg s ez adatok nyomán az évi tartós használat fatömege kiszámíttván, a vágások sorrendje is megállapíttassék;

jövőre nézve a föntartandó vagy az eddigiek helyett mivelendő fánemek s az újra erdősítés módja jelöltessenek meg;

a megállapított gazdálkodási rendszer miképi végrehajtásának

nyilvántarthatása és a becsléseknek a valódi eredménnyel való összehasonlítása végett ellenörkőnyvek vezettessenek ;

4. hogy a tartós használat tárgyát képezhető fatömeg minden-kori értékesítéséről megfelelő szerződések útján és ezekkel kapcsola-
latban nevezetesen az egész tömeg biztos és lehetőleg olcsó kiállítá-
sára szükséges munkaerő és szállítási eszközök előállítása által gon-
doskodva legyen ;

5. hogy nagy fatömegek értékesítését közvetíteni képes iparüz-
letek keletkezése a megfelelő kerületekben lehetőleg előmozdítassék ;

6. hogy oly iparművek építtessenek , melyek a nyersfából lehető
legértékesebb árucikkeket megfelelő nyereséggel előállítani alkal-
masak ;

7. hogy az erdő-birtokviszonyok mielőbb véglegesen rendeztes-
senek és így a legelőnyösb kezelés egyik főfeltétele , a szabad moz-
gás, terhes szolgálmányok által ne akadályoztassék ;

8. hogy az erdőtulajdon mindennemű károsítások ellen lehető
legerélyesben megőriztessék és a törvény valódi oltalma alá helyez-
tessék.

Mindezek következetes és részletes kivitele nagyszerű feladat,
melyet rövid két év alatt oly nagy területen , minőt az államerdősé-
gek képeznek , létesíteni bizonyára nem lehetett. El lehet mondani,
hogy e tekintelben a rendezés még csak megindítva van és a végle-
ges megoldás csak több évi következetes munkásságnak lehet ered-
ménye.

✓ Az ez irányban létesített intézkedések a következők :

✓ Intézkedések
életbeléptetése.

Először is a múlt korszakban gyakorolt kormánykezelés főhát-
ra-nya az által hárítottatott el, hogy a koronai és kincstári uradalmak azon
erdőségei , melyek pénzügyi hatóságok kezelése alatt voltak , kevés
kivétellel már mind külön e célra felállított igazgatóságokra bizattak
s ezek élére általában véve és a lehetőség határai között jelesen szak-
képzett és ügybuzgóságukról s kifogástalan becsületességükről általá-
nosan ismert igazgatók állítottak és melléjük az ügyvitel gyorsasá-

gát az ellenörködést és rendes elszámolást, a birtokviszonyok rendezését és a tulajdon megvédését eszközölni hivatott segédszemélyzet neveztetett. Az álladalmi jószágigazgatók és az ugynevezett bányagazgatóságok főnökei az elérhető eredményekre nézve személyesen felelősekké tértetvén, oly hatáskörrel ruháztattak fel, miszerint ők, nevezetesen mindazon ügyekre nézve, melyek csak a helyi viszonyok részletes ismerete és közvetlenül személyes meggyőződés alapján intézhetők el helyesen: függetlenül és szabadon rendelkezhetnek, legtöbbnyire rövid szóbeli utasítások után.

Ezen gyors és könnyű intézkedés lehetőségével tehát megadtott a mód, minden életrevaló eszmét nehézség nélkül gyümölcsözővé tenni.

✓ Erdőgazdaságok, erdőhivatalok, pagonyok.

✓ Az erdőknek egyes gazdaságokra vagyis erdőhivatalokra és azokon belül pagonyokra való beosztása czélszerű gazdálkodási rendszer alapján és a fennrészletezett erdőrendezési munkálatok megindítása által, még pedig a viszonyoknak a helyszínén történt alapos és részletes tanulmányozása folytán, e következő államerdőségekre nézve eszközöltetett:

Gödöllő	9.690 hold,
Diósgyőr	43.600 „
Hradek	98.350 „
Ungvár	158.740 „
Tokaj	2.360 „
Maros és Bégaparti erdőségek	238.990 „
Szomolnok	32.240 „
és Sóvár	16.000 „

Összesen . 599.970 hold.

Ugyan-e területek személyzete is megfelelő mérvben és az egyeseknek adott nagyobb fizetések mellett az összes kezelési költségek tetemes részének megtakarításával szerveztetett.

Az állomások részint már alkalmazva volt, másrészt magánszolgálatból átvett s szigorúan megválogatott egyéniségekkel töltettek be.

✓ Kitünő erdőtisztek képezhetése érdekében a sel-
 meczi akadémia megmagyarosításával együtt annak tanszemélyzete is
 szerveztetett és tanrendszere a mai kor igényeihez alkalmazva állap-
 pított meg; egyelőre ideiglenesen azért, hogy az új rendszer
 előnyei és hátrányai egy-két évi gyakorlat után biztosan megítélhetők
 és a végleges szervezés a tapasztaltak alapján legyen eszközölhető.

✓ Erdőtisztek kép-
 zése.
 Selmeczi aka-
 demia.

Az e részben volt és a mostani állapot összehasonlítása végett
 bátorkodom fölemlíteni, miszerint akkor, midőn a mr. kir. pénzügymin-
 isterium vezetését átvettem, a magyar birodalom egyedüli
 erdőakademiájának összes tanulószemélyzete a szaktudomá-
 nyokra nézve egyetlenegy erdőgyakornokból állott.

✓ De e célra rendszeresítve is csak egy tanár és egy segédtanár
 volt s az összes ugy alap- mint szaktudományok két év alatt adat-
 tak elő.

✓ Tanrendváltoz-
 tatás.

A tanidő tehát igen rövid, a tanári személyzet és tanrendszer pe-
 dig fölötte hiányos volt.

Mindez már is igen előnyösen megváltozott; a tanidő három
 évre terjesztetett ki, s az ifjak az alaptudományokat a bányászokkal
 együtt hallgatván, a szorosabb értelemben vett szaktudományokat két
 tanár és három segédtanár adja elő, mely tanári személyzet — hazánk
 legjelesb s általában a legkitünőbb szakemberek egyikének vezetése
 alatt, igen derék és a gyakorlati téren is működött fiatalabb erők-
 ből áll.

✓ Jórávaló erdőtisztek képzése ügyében a második nem
 kevésbé messzireható és fontos lépést az ugynevezett erdészjelöltekre
 nézve fönállott azon rendszabály megszüntetése képezi, melynélfogva
 az erdőakademiát végzett legjelesebb ifjak is arra voltak kárho-
 zatva, hogy 5—8 évig minden díj és a nélkül, hogy szolgálati ide-
 jök beszámíttatott volna, egyedül jó remény fejében voltak kénytele-
 nek szolgálni. Ennek természetes következése az lett, hogy a legte-
 hetségesebb ifjak mindinkább más, hálásabb pályán vagy magánszol-
 gálatban keresték kenyerüket és az állami erdésznek nagyobbára

✓ Erdészjelöltek
 felvétele.

csak a gyengébb tehetségűek maradtak: miglen most az akademiát jó sikerrel végzett ifjak megfelelő napi díjjal valódi államszolgálatba vétetnek föl és beszámítás nélkül egy napig sem kénytelenek szolgálni; minélfogva remélhető, hogy az állam e szakra nézve is mindinkább tehetségesebb erőkkkel fog rendelkezhetni.

Addig is, míg az államerdőségek kezelésére vonatkozó rendszeres gazdasági tervek elkészülnének, Divald A. osztálytanácsos jelentései folytán és alapján, ezen erdőségek lehetőleg biztos és magas jövedelmeztetése iránt, egyrészt a fenállott visszaélések és minden okszerűséget nélkülöző eljárás megszüntetése, másrészt nagyszámu pozitív javitmányok életbeléptetése által intézkedtem.

✓ Fatermés értékesítése.

✓ Az összes fatermés értékesítését illetőleg évekre szóló szerződések kötöttek és vannak tárgyalás alatt ugy a fának, mint olyannak, igen nagy tömegekben való eladhatásának biztosítására nézve, például a bégamenti, a mármarosi, a szomolnoki és a liptói erdőket illetőleg; valamint oly iparvállalatok, mint üveg, porcellán, vas, soda és téglagyárak keletkezése érdekében, melyek fát nagy tömegekben fogyasztani alkalmasak, főleg oly helyeken, mint például Mármarosban, a diósgyőri és az ungvári uradalomban, a hol az, megfelelő tömegekben másként nem volna még értékesíthető.

Az erdőjövedelem hathatós előmozdítása czéljából több helyütt, és nevezetesen Liptóban, Ungvárt, Szomolnokon, hordódonga- és egyéb faneműek készítésére szolgáló nagyszerű fűrész-iparművek felállítása van folyamatban.

✓ Munkaerőhiány megszüntetése.

✓ A nagy mértékben és általában érezhető munkaerőhiány lehető megszüntetése érdekében Galicziából és Horvátország tengerparti vidékeiről nagy számmal hozattak be gyakorlott munkások, és több vidéken, mint például a Maros mentén és a Béga felső részein favágó- és fuvarosteplitvények alapítása iránt folynak a tárgyalások.

✓ Olcsó szállítás eszközlése.

✓ A nagy tömegekben való szállítás lehető legolcsóbb eszközölhetése és annak alapján a fa tőárának s így

az erdők tiszta jövedelmének emelhetése végett csatornák és egyéb viziművek építtettek és vannak épülőfélben; továbbá az Ybs folyón alkalmazott igen tutajozás előnyös módjának tanulmányozása és ennek alapján nálunk is legelőbb Mármaros megyében, Ungvárott és Erdélyben eszközlendő életbeléptetése végett, szakképzett tisztviselők küldettek ki; végül könnyű szerkezetű és gözerőre számított olcsó, valamint új találmányú lehető legegyszerűbb, a föntebbieknél még sokkal olcsóbb erdei mellékvasutak építtetnek: az előbbi Ungvár és Csap között, az utóbbiak Diósgyőrött és annak felállítását után legelőször is az ungvári és a bánáti erdőségekben.

Államerdőségeink értékét hathatósan emelendi és eddig nagy veszteséggel kezelt igen terjedelmes részének jövedelmezőségét biztosítandja azon intézkedés, melyszerint Erdély erdőgazdaságára nézve oly fölvek állapíttattak meg, melyeknek elrendelt végrehajtása, több mint 400,000 holdnyi tért szabadítand meg a nyügtől, mely alatt nem csak annak, de az ottani bányaiparnak fölvirágozása is lehetetlenné vált.

✓ Erdélyben ugyanis az államerdők a használat czime szerint voltak bánya és kincstári erdőkre felosztva. E költséges és a gazdasági Bányaerdők és kincstári erdők szerinti felosztás czélszerűségnek meg nem felelő beosztás mellett, az ugynevezett bányaerdőkből fát eladni épen nem volt szabad; minélfogva a termésnek a bányaipar által elfogyasztott aránylag csekély tömegére nehezdedtek az összes adó, kezelési és üzleti költségek s így a bányaipar ölenként oly árakat volt kénytelen fizetni, minők mellett az haszonnal dolgozni s így a természetadta föltételeknek megfelelően fejlődni és nagyobb fatömegek értékesítését közvetíteni nem volt képes. De miután a bányászat által az épen említett okoknál fogva föl nem használhatott fát eladni nem volt szabad, az erdőgazdaság is veszteséget mutatott ki.

✓ E visszásság teljes megszüntetése végett tehát

1. mindazon előmunkálatok végrehajtása rendeltetett el, melyek Erdők czélszerű beosztása. alapján a döntő viszonyoknak a helyszínén még e nyáron szerzendő alapos és részletes ismerete után az erdők czélszerű beosztására, az

illető személyzet megfelelő szervezésére és az ottani erdőgazdaság rendezésének alapelveire nézve javaslatok fognak készíttetni, melyeket azonnal életbe is fogok léptetni.

2. megállapított az elv, miszerint a bányaipar ezentul ne az egész, hanem csak a fatermésnek általa fölhasznált részére eső kezelési és adókötségeket viselje s a fa öleért azonkívül mérsékelt töárt fizessen; ellenben a fatermésnek általa igénybe nem vett része szabadon értékesíthető legyen.

Erdei szolgál-
mányok.

Hogy az erdei szolgálmányok végmegváltása gyorsan eszközölhető és az államtulajdon minél hathatósabban megvédhető legyen, az igazgatóságok külön ügyészekkel és illetőleg jogügyi előadókkal láttattak el; az erdővédszemélyzet pedig megfelelően szerveztetett. Az e részt is sürgősen kívánatos jobb állapot azonban főleg törvényhozási intézkedésektől függ és különösen attól, ha a megyei hatóságok korszerűen szerveztetnek.

Mily sürgős e részben a gyökeres intézkedés a birtokrendezésre nézve, abból tűnik ki, miszerint a gazdaság szabad fejlődését megbénító és az erdőkárosítás megakadályozását majdnem lehetetlenné tevő szolgálmányok legtöbb erdeinkre nézve még ma is fönállanak és mert végrehajtást még oly esetben sem lehet elérni, midőn a kincstár, mint nevezetesen Pest megyében, a megváltás törvényes maximumát már évek előtt megajánlotta.

Erdőkárosítá-
sok.
R/

Hogy az erdőtulajdon mennyire nélkülözi a törvények oltalmát, e részt az R/ alatt mellékelt kimutatásra bátorodom utalni, mely szerint 1860-tól bezárólag 1868-ig a magyar birodalom illető hatóságainál 801.754 frt 74 kr értéket képviselő erdőkárosítási eset vádoltatván be, ezek közül mai napig csak 323.840 frt 83 kr értékig menő esetek tárgyalattak s a megítélt kártérítésből végrehajtás útján még csak 127.692 frt 62 frt hajtatott be; ennélfogva a kincstár ebbeli követelése:

a) a még nem is tárgyalt esetek után . .	478,113 frt 91 kr
b) a tárgyalt, de végre nem hajtott után . .	195,948 „ 21 „
összesen 674,062 frt 12 krt	

tesz.

Egészen véve tehát nem a valósággal megtörtént, de a károsító tetten érése vagy biztos kikutatása nyomán följelentett, ennél fogva a megtörténtekhez képest ugys alig felényi károsítások értékéből a föntebbi időszakban 42 $\frac{8}{10}$ %-kra nézve hozatott ítélet, a kincstárnak pedig 17 $\frac{3}{10}$ % térítettett meg; miglen az utolsó két évben az ítélet az értéknek csak 31 $\frac{2}{10}$ %-ra a végrehajtás csak 10 $\frac{8}{10}$ %-jára terjedt; a mi a mult korszakban főállott és a közvélemény által oly hangosan elítélt igazságszolgáltatásnak még mélyebbre sülyedését eléggé bizonyítja.

Minden e részt közvetlenül a pénzügyministerium által kiadott sürgösnél sürgösb és lehető legszigorubb rendeletek a törvény hiányain, de főleg a hatóságok jelen szervezetén megtörve, siker nélkül hangzottak el.

Elősorolván az állam erdőségekre nézve tett ezen intézkedéseket, bátor vagyok jelentésemben áttérni ezen erdőségek két év óta mutatkozó jövedelem eredményére, összehasonlítva a mr. kir. ministerium megalakulását közvetlen megelőző öt évi jövedelemeredménnyel.

✓ Hogy az 1862-től—1866-ig bezárólag kimutatott átlagos jövedelmet az 1867 és 1868-ki jövedelemmel kellőképen összehasonlítani lehessen, le kell számítani azon 90.030 hold erdőterület jövedelmét, melylyel az 1867 és 1868-ik években kevesebb erdőterület állott a pénzügyministerium felügyelete alatt; miután Erdélyben az ugynevezett naszódvidéki erdőket képező 90.000 hold erdőterület a birtokviszonyok miatti pörös kérdések eldöntéseig birói zár alatt áll; a Koloszu 30 holdnyi erdőcske pedig, mint alapítványi jószág a vallás és közoktatási ministerium kezelése alá jutott.

✓ Az erdőuradalmak jövedelmzése 1867. előtt és után.

A mult korszak utolsó 5 éve alatt, mint e hódolatteljes felter-

jesztésemben fentebb megemlítém, az előbb kimutatott 2.002,490 hold összesen 291.430 frt tiszta jövedelmet adott évi átlagban. Ebből levonva a fentemlitett 90.030 holdat, mely évi 9.473 frt veszteséget mutatott, kitünik, miszerint azon évek alatt ugyanazon erdők, melyek jelenben kezelésem alatt állanak, 1.912,460 hold után 300,903 frt átlagos évi tisztajövedelmet hoztak. Ez részletesen az S/- alatti mellékletben van kimutatva.

S/-

T/-

A T/- alatti mellékletben pedig az 1867 és 1868-ik évi jövedelemkimutatások foglaltatnak, melyek szerint 1867-ben ugyanazon erdők már 555,649 frt, 1868-ban pedig 1.210,392 frt tisztajövedelmet szolgáltatottak: úgy hogy a mult korszak utolsó 5 évi átlaga szerinti tisztajövedelem 1867-ben majdnem kétszer, 1868-ban pedig több mint négyszer annyira emelkedett.

✓ Faáremelkedés.

✓ Tagadhatatlan, hogy ezen jövedelem emelkedésre részben befolyással volt a faáraknak általános emelkedése is; de ezen emelkedése a faáraknak még sem áll arányban azon nagy tisztajövedelem emelkedéssel, mely a legközelebbi két évben mutatkozott; mert míg a tisztajövedelem 2 egész 4 szerezsig emelkedett, a faárak némely helyütt, mint Liptóban vagy Breznobányán legfeljebb 10—30 és csak néhány árucikkre nézve 40%-al emelkedtek; más nagyobb kiterjedésű erdőterületekben pedig, mint Máramarosban és Erdélyben csakis 1869-ben mutatkozott némi észrevehető áremelkedés.

✓ Jövedelememel-
kedés okai.

✓ Nevezetes befolyással volt ezen kedvezőbb eredménynek esz-
közlésére az erdészeti hivataloknak szabadabb mozgása, a gyorsabb és czélszerű helyszini intézkedések és az erdészeti személyzetből való eltávolítása mindazon elemeknek, melyek a behozott reformokat szívesen nem tekintvén, azok keresztülvitelénél tőlök buzgó működést várni nem lehetett. De nagy befolyást gyakorolt ezen emelkedésre azon körülmény is, hogy a fának az eddiginél nagyobb része adatott el használati értékéhez képest, mint műszerfa, épületfa és nem mint azelőtt történt, csupán csak tűzifa minőségben.

Vannak ugyan erdőségek, melyek még 1868-ban is vesz-

teséggel kezeltettek, ahol az adót, kezelési és felügyeleti költségeket a fa hasznosításából bejött összegek fedezni elégtelenek voltak; reméllem azonban, hogy a még keresztülviendő intézkedések, a növekedett forgalom, a közlekedési eszközök tökéletesítése és a czélszerűen teendő befektetések nem sokára ezen erdőségeket is a jövedelmezők sorába helyezendik.

✓ Megjegyzendő még, hogy vannak erdőségek, különösen a bányászati kerületekben, melyek azért mutatnak oly csekély jövedelmet, mint például a selmeczi és körmöczyi erdőhivatalok alatt álló erdőségek; mert azon erdőkből a fa más célra, mint a bányászati ipar emelésére nem fordítatik, míg az összes kezelési költségeket és az adót a kincstár fizeti, egyedül Körmöcz kivételével, hol az adó az erdő használata arányában a várost terheli; azonban a birtokviszonyoknak folyamatban levő végleges rendezése és czélszerűbb kezelési rendszer behozatala folytán, mely szerint minden üzlet az őt terhelő költségeket is fogja viselni, a még fenálló különbözetek és aránytalanságok meg fognak szűnni.

✓ Csekély jövedelmezés okai.

Azon kerületekben, hol a helyszínen eszközölt tanulmányozás alapján a részletes reformintézkedések már keresztülvitettek, a jövedelem mindenütt nevezetesen emelkedett. Így

a gödöllői erdőhivatalban emelkedett a jövedelem	9,153 frtról	12,170 frtra
a hradeki erdőhivatalban emelkedett a jövedelem	153,649 „	163,239 „
a sóvári erdőhivatalban emelkedett a jövedelem	2,948 „	8,686 „
a szomolnoki erdőhivatalban emelkedett a jövedelem	17,324 „	93,175 „
a temesvári és lugosi erdőhivatalban emelkedett a jövedelem . .	30,592 „	195,802 „ *)

*) Mi különösen azon intézkedésnek volt eredménye, miszerint az összes évi termelvénynek és a haszonfának a valódi érték szerinti eladása szerződés által biztosított.

az ungvári erdőhivatal-				
ban évi	42,344	frt veszteség helyett	23,210	frt*)
a diósgyőri erdőhiva-				
talban évi	4,617	„ „ „	57,438	„
a pécskai és lippai az-				
előtt aradi erdőkerü-				
letben évi	8,912	„ „ „	142,862	„

} tiszta haszon érelett el

Ezen adatok tanuskodnak arról, hogy rövid idő alatt is mily emelkedés volt eszközölhető az államerdőségek jövedelmeiben és nem kétlem, hogy ha az életbe léptetett szigorubb kezelési eljárás folytán, melynél irányadó elv, hogy ez évi termelvénny mindenütt kellőkép és a piaczi árak szerint kihasználtság, valóban értékesítés és mindazon a multból fenmaradt visszaélések jövőre megszűnjenek, mely szerint bizonyos vidékek jogosítva érezték magukat arra, hogy a kincstári erdők termelvényeit a rendes piaczi árakon alól, a kincstár egyenes károsításával folyvást élvezhessék, végre hogy ott, hol a hasznos beruházások a jövedelmet fokozni képesek, ezen beruházások eszközlése el ne mulasztassék, az államerdők jövedelme még nevezetesen emelhető lesz.

✓ A remélhető jövedelememelkedés okai.

✓ Ezen biztosan várható emelkedésnek szolgáljon támogatására az, hogy a hozzávetőlegesen felvett tartós évi fatermésnek 1.177,990 öleből 1868-ban csak 669,085 ö, tehát felénél valamivel több értékesített és így, ha majd mindazon intézkedések keresztülvitettek, melyeknél fogva az összes fatermés, azaz azon famennyiség, melyet az erdőterület fatermelvényben évenként pótol, eladható lesz; az évi tiszta jövedelem a 3 millio forintot meg fogja haladhatni.

Ugyanis a jelenleg felhasznált összes famennyiség után az ölenkinti átlagos tiszta nyereség tesz 1 frt 81 krt; az egész termés ér-

tott; miután pedig a temesvári és lugosi erdőhivatalban az évi termelvénny kivágása és szállítása iránt az intézkedések a mult télen is sikerrel keresztül vitettek s a termelt nevezetes mennyiségű haszon és tűzifának kedvező árak melletti eladása biztosítva van: ezen erdőhivatalnak jövedelme ez évben még nevezetesebb lesz.

*) Ezen jövedelmi többlet az ungvár-tiszai vasut kiépítése után még nevezetesen fog emelkedni,

tékesítése esetében azonban a fa öle után a tiszta haszon 2 frt 79 krt tenne; mert a használat többletének eladási árából az egyenlő magasságban maradó adó és kezelési költségek levonásba többé nem, csak is a kiállítás többi költségei lennének levonandók.

✓ Hogy azonban ezen czélt elérni lehessen, még számos intézkedések keresztülvitele szükséges: mindenekelőtt az összes erdészeti hivatalok végleges szervezése, okszerű erdőgazdasági tervek készítése, megállapítása és azoknak szakértő, szorgalmas és feddhetlen jellemű erdészeti személyzet által leendő végrehajtása igényeltetik. Szükséges továbbá, hogy az erdei szolgáltatmányok megváltassanak és az erdőtulajdon újabb törvényhozási intézkedések folytán, a közigazgatás védelme alá helyeztessék; hogy a kevésbé népes helyeken a munkaerő fokoztassék, mi czélszerűen rendezett telepítvények felállítása által biztosan elérhető; szükséges végre, hogy a közlekedési és szállítási eszközök aránylag szaporittassanak, különösen, hogy czélszerű iparművek állittassanak, hogy az ipar és kereskedelem remélhető általános fejlődése folytán a faárak is azzal aránylagosan emelkedjenek.

Erdészivatalok szervezése. *és felállítás.*

Telepítvények felállítása.

Mindezek oly tényezők, melyek a magyar birodalom államerdőségeinek jóvedelmét időről időre nevezetesen fokozni képesek és bizonyosan fokozandják is.

✓ Az elért eddigi siker úgyhiszem fokozni fogja azok tevékenységét is, kik különösen az államvagyon ezen nevezetes részének kezelésével és felügyeletével meg vannak bízva — és úgy hiszem a törvényhozás sem fog késni az erdőjövödelmek emelésére megkívántató nélkülözhetetlen beruházásokat engedményezni és a birtok rendezésére és az erdők czélszerűbb védelmére vonatkozó törvényhozási intézkedéseket mielőbb életbe léptetni —

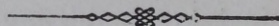
Erdővédelem iránti teendők.

Gondoskodtam arról is, hogy az erdészeti uradalmakról helyrajzi térképek készítettessenek; az idő rövidsége azonban nem engedé, hogy azokat mind jelen hódolatteljes felterjesztésemhez csatolhassam; ennélfogva ide az U% alatt csak az ujon szervezett pécskai, lippai, lugosi és temesvári, a V% alatt pedig a diósgyőri, szomolnoki, sóvári és

U/

V/

hradeki erdőhivatalok átnézeti helyrajzi térképét bátorkodom hódoló tisztelettel mellékelni.

Gödöllői kor.
uradalom.

A gödöllői koronauradalom jelen hódolatteljes előterjesztésemben eddig csak érintve volt, amennyiben a mr. szt. korona alá tartozó államjavak összes állományába ez is beleszámíttatott; mivel azonban a mr. kir. ministeriumnak cs. k. Felséged legmagasabb elhatározása folytán történt megalakulása óta a mr. kir. államjavak állománya a gödöllői uradalommal, mint szerzeménynyel gyarapodott, bátorkodom ennek megvételére, kiterjedésére, kezelésére és remélhető jövedelmezésére nézve észrevételeimet hódoló tisztelettel e következőkben terjeszteni elő:

Activ követelések.

A mr. kir. pénzügyministerium vezetését midőn átvettem, fontosabb teendőim egyikének tekintettem, a koronai államjavakat érdeklő urbéri váltság fejében már kiállított földtehermentesítési kötvényeket a mr. kir. központi államfőpénztárnál egyesíteni, egyszersmind az iránt is intézkedni, hogy a mr. kir. államnak hasontermészetű s akkor még függő activkövetelései biztosíttassanak és folyóvá tétessenek.

X/

Az említett kötvényekben fekvő államvagyon az X/. alatt mellékelte kimutatás szerint 3.596,570 frt értéket képvisel s tekintetbe vévén, hogy a földtehermentesítési kötvények és ezekkel hasontermészetű követelései az államnak oly ingatlan államvagyon törvényszerű elvesztéséből származnak, mely fenálló törvényeink értelmében elidegeníthetetlen; a törvény ezen rendelkezésének az által véltem eleget tehetni, ha ezen ingó érték a koronauradalmak növekedésére vezető ingatlan szerzemények létesítésére fordíttatik. Ezen célból terjesztettem az akkor éppen eladó gödöllői uradalom örökroni megvétele iránt, cs. k. Felségedhez hódoló tisztelettel legalázatosabb javaslatomat, mely is Felséged legmagasabb jóváhagyását megnyervén, a gödöllői uradalom, melynek állományát Gödöllő mezőváros, Dány, Kerepes és Isaszeg! községek határában fekvő majorsági birtokok és ezek tar-

Gödöllői uradalom megvétele.

tozmányai, továbbá az egerszegi, besnyői, babati, szentgyörgyi, nyíregyházi, szt. királyi és kisbagi puszták képezik, az 1868: V. törvény cikkben, az elidegeníthetlen mr. kir. koronajavak állományába felvett és ezen minőségben becikkelyezett.

A vételár 1.840,000 forintban állapított meg, az uradalom kiterjedése 22.157 cat. holdat s 1521 □ölet tesz, melyből a mezőgazdasági rész 10.839 cat. hold s 796 □öl, az erdőség pedig 11.318 cat. hold s 725 □öl.

Vételára s kiterjedése.

A becikkelyezés óta a gödöllői uradalom, szintén vétel útján, két rendbeli szerzeménnyel növekedett, t. i. a mácsa-ecskendi és valkó-szt-lászlói birtokrészekkel.

Má c s a - E c s k e n d kiterjedése 5315 cat. hold s 1415 □öl, melyből a mezőgazdasági tér 1573 cat. holdat s 919 □ölet tesz, az erdőség pedig 3742 cat. holdat s 496 □ölet. A vételár 488.000 frt volt.

Mácsa -Ecskend megvétele.

V a l k ó - S z t - L á s z l ó kiterjedése 4495 cat. hold s 778 □öl, melyből a mezőgazdasági tér 932 cat. hold s 1162 □öl, az erdőség pedig 3562 cat. hold s 1216 □öl. A vételár 250.000 o. é. frtban lett megállapítva.

Valkó Sz. László megvétele.

Ezen két rendbeli birtokrész megszerzését s a gödöllői uradalomba való bekebelezését helyi viszonyok, körülmények és gazdasági tekintetek tették szükségessé. Mácsa-Ecskend hajdanában a gödöllői uradalom kiegészítő részét képezte, szántóföldjei első osztályu buza-termő földek, milyenekkel Gödöllőn épen nem birunk, rétje kitünő minőségű, erdeje zárt, erőteljes növésű és forrásdús, legelője pedig szelid mezejénél fogva mind szarvasmarha, mind nemes juhtenyésztésre kiválóan alkalmas.

A valkó-szt.-lászlói birtokrész hajdanában a hg Eszterházyféle bujági uradalomhoz tartozott, földje minőségére nézve a gödöllői uradalommal azonosnak mondható, de erdeje dúsabb s a gödöllői vadászterület czélszerű kikerekítése csak ezen birtokrész megvétele folytán volt létesíthető, mivel a gödöllői erdőség magába véve a vadnak

Ezek megvétele-
lének szüksége.

elegendő járást nem nyújt s aszályosabb években a mácsa-ecskendi és valkó-sz.-lászlói forrásdúsabb erdőségek nélkül a gödöllői nemes vadtenyésztés igen sokat szenvedett volna, mit még azon körülmény is nevel, hogy a valkó-sz.-lászlói birtokrész a gödöllői uradalom és mácsa-ecskendi birtokrész közé mintegy be lévén ékelve, ha ez idegen birtoknak megmarad, nagy nehézséggel járt volna meggátolni, hogy a nemes vad, midőn egyik erdőségből kitörve a másikba idegen birtokon keresztül száguld, el ne ejtessék; mezőgazdasági szempontból pedig a gödöllői uradalom ezen vétel által mintegy tagosittatván, az uradalmi gazdaság házi kezelés melletti vezetését kedvezőbbé teszi.

Törvényjavaslat
ezek becikkelyezése
iránt.

Mely okokból az említett két rendbeli birtokrésznek a gödöllői koronauradalom növelése végett, örökároni megvétele iránt, az illető eladó felekkel az adásvevési szerződést megköttem; de mivel a törvénybe czikkelyezés még nem eszközölthetett, hódoló tisztelettel esedezem cs. k. Felségednek, méltóztassék legmagasabb jóváhagyásával járulni ahhoz, hogy a mácsa-ecskendi és valkó-szt-lászlói birtokrészeknek a mr. kir. koronauradalmak állományába leendő felvétele s ezen minőségbeni becikkelyeztetése végett a 3% alatt mellékelt törvényjavaslatot az országgyűlés elé terjeszthessem.

3/

A gödöllői ura-
dalom kiterje-
dése.
Y/

Ezen birtokrészekkel együtt, a gödöllői uradalom összes kiterjedése, melynek térképét a Y% alatt hódoló tisztelettel idemelléklek, 31.969 cat. holdat s 514 □ölet, 1200 □öllel számított magyar holdakban pedig 42.625 holdat tesz. De ezen területmennyiség az 1868: XXIX. t. cz. rendelkezése folytán módosítást fog szenvedni, mivel ezen uradalomban 1219 cat. hold s 347 □ölnyi dézmás szőlő is létezővén, ez az említett területmennyiségből levonandó; minélfogva a gödöllői uradalom tulajdonképeni területe 30.750 cat. hold s 167 □öl, melyből a mezőgazdasági tér 12.126 cat. holdat s 1332 □ölet foglal el, az erdőség pedig 18.623 cat. holdat s 435 □ölet.

Z/

Az összes vételár, melynek jelenlegi mibenlétéről a Z% alatti melléklet ad részletes felvilágosítást, 2.578,000 o. é. frtot tesz; egy

1200 □öles hold tehát, mely a vételnél zsinormértékül szolgált, 60 frt 45 krba esik.

A gazdálkodási rendszerre vonatkozólag, a gödöllői összes uradalomban a házi kezelés lett életbe léptetve, mit jövőre nézve is fentartani kívánok, miután cs. k. Felséged legkegyelmesebb elhatározása folytán a gödöllői egykori földesuri lak királyi várkastélyi rangra emeltetvén, melyet igen elhagyatott állapotban vettünk át s még korántsem nyújthat magasabb igényeknek megfelelő szórakozást, csak az uradalmi gazdaság házi kezelés melletti vezetése folytán reméllem azt akkép berendezhetni, hogy a cs. kir. felséges család, midőn a falusi magány végett Gödöllőre vonul, az épen nélkülözhetlen igények kielégítése tekintetében legalább érezhető hiányt és fogyatkozást ne szenvedjen.

Gazdálkodási rendszer.

Mindamelletts kötelességszerű feladatommak ismertem, aziránt is megtenni a kellő intézkedéseket, hogy ezen uradalom, ha jelenben nem is, de egypár év múlva a jövedelmezés azon fokára emelkedjék, hogy e tekintetben a házi kezelés bizvást kiállhassa a bérrendszer melletti gazdálkodással. Mely célzt egyrészt az által véltem elérhetőnek, hogy az uradalom gazdasági felszerelésében a létező hiányokat pótoltatni igyekszem, a művelés alatt álló mezőgazdasági területeket célszerű vetésfordákra beosztattam, nélkülözhetetlen gazdasági épületek felállítása iránt intézkedtem, haszonmarha tekintetében hollandi fajmarhákból egy tehenészetet állítottam, a juhászat emelésére és kellő felvirágoztatására nézve a gr. Hunyadyféle európai hírtarányi törzsjuhászatból kitűnő tenyészállatokat, u. m.: 12 db kost és 212 db anyajuhot hoztattam, mely tökenyáj tenyészeredménye úgy hiszem a jelenleg létező s 12.000 dbból álló juhászatnál a nemesebb és gazdagabb gyapjutermelésre jótékony befolyással fog lenni. Mindezen intézkedések folytán, amennyiben isten szorgalmunktól és igyekezetünkől az áldást meg nem vonja, reméllem, hogy a gödöllői uradalom jövedelmezése néhány év elforgása múlva elérendi a vételár rendes kamatjának megfelelő összeget.

Gazdasági intézkedések.

Erdőgazdaság.

A gödöllői uradalomban az erdőgazdaságra vonatkozólag hódoló tisztelettel megjegyzem, hogy czélszerű erdőgazdasági rendszer megállapítása és annak életbeléptetése iránt a tárgyalások folyamatban vannak, mihelyt ezek be lesznek fejezve, a rendszertervezetet cs. kir. Felségednek hódoló tisztelettel bemutatni el nem mulasztom, ehe-lyen csak annyit nyilatkoztatván ki, hogy a gödöllői erdőgazdasági rendszer megállapításánál nem csak a faértékesítés, vagy erdőirtás utjáni jövedelmeztetés, hanem egyszersmind a vadtenyésztés czélszerű előmozdítása is tekintetbe fog vétetni.

Állambányászat.

Állambányászat.

A fentebbiekben hódolatteljes előterjesztést tévén az államvagyon azon részéről, melyet a koronai, kincstári uradalmak és államerdőségek képeznek, áttérek az állambányászatra.

Ha tekintetbe vesszük azon jelentékeny tőkéket, melyek az állambányákba századokon keresztül belettek fektetve, a m. kir. állambányászat értéke nagynak mondható; ha pedig a jövedelmi eredményt mérlegeljük, melylyel ezen bányászat az állam szükségeinek fedezéséhez járul; akkor az annak megfelelő valódi érték csekélynek mutatkozik.

Bányászati érték

Ezen valódi érték biztos megállapítása azonban bizonyos nehézségekkel van összeköttetve; mert míg a mástermészetű többi államvagyonnál a valódi érték megállapítására az aránylagos tisztajövedelem szolgál alapul; akkor a bányászat értéke és valódi becse nem annyira a tisztajövedelem, mint inkább azon tiszta haszon után ítélendő meg, melyet a bányaművelés nemzetgazdasági szempontból az államnak közvetve szolgáltat.

Bányaérték felbecslése.

A bányák értékének megállapítását és kimutatását azon körülmény nehezíti, hogy a bányákban létező tőkeérték felbecslése hiányzik. Történtek ugyan 1862—1864-ben ez irányban becslések, de ezeknél a bányatőkeértékhez az évenkénti beruházások hozzá nem számítottak, sem ezek évenkénti apadása a tőkeértékből le nem yona-

tott. A becslési eredményeket, melyek az ingatlanok és gépek értékére nézve megközelítőleg még jelenben is számításba vehetők, az I/. alatti melléklet foglalja magában.

I/

Forgalmi tőke
könyvelése.

A tiszta jövedelem megállapítását nehezíti, hogy azon forgalmi tőkének kamatai, mely a bányakezelés végett készletben és készpénzben szükséges, nincsenek számításba véve; másrészt pedig az, hogy a jövedelem bizonyos része évenként a bányamivelés és ipar előmozdítása tekintetéből új építkezésekre és új leltári szerek beszerzésére fordítván, nem mint a tisztajövedelemből eszközölt beruházások, hanem mint egyszerű kiadások vétetnek számításba. Végre nehezíti azon körülmény, hogy a bányászatnál az évenként termelt készletek csak utóbb értékesítettén, a mérleg az év végével csak az akkor divatozott árak szerint állíttathatik fel, mely árak a készletek későbbi értékesítésekor nagyobbak vagy csekélyebbek lehetnek.

Meg kell jegyezni, hogy a budgetbe egyáltalában nem a tiszta jövedelem, vagy tiszta veszteség, hanem a pénztári többlet, vagy hiány vétetik fel, mi igen természetes; mert a pénzügyminister az államszükséglet fedezésére nem fordíthatja a tiszta jövedelmet, mely néha rögtön el nem adható készletekben fekszik, hanem csak a készpénzt, mely a központi állampénztárba a bányákból befolyik. Mult évben a bányászat 1,891.550 frtnyi pénztári többletet eredményezett, noha a tiszta jövedelem csak 16.415 frtra rugott. A nagy pénztöbbletnek oka az, hogy az előbbeni években uralkodott vaskereskedési pangás miatt a készletek nagy mérvben növekedtek, melyeket tavaly jó áron eladni lehetett; a csekély tiszta jövedelemnek pedig az, hogy épen ezen kedvező pénzbeli eredmény a nagyobb beruházásokat könnyítette, melyeknek elhalasztása a pénztöbbletet és a tiszta jövedelmet növesztette volna.

Pénztári többlet
és tiszta jövedelem
közti különbség.

De abból, hogy a budgetbe csak pénztöbblet és annak az állampénztárba való szállítása (Kassaüberschuss und Geldabfuhr) vétetik fel, korántsem szabad következtetni, hogy a bányászati számvitel a tiszta jövedelmet ki nem mutatja, sőt a bányászati számadások nem

csak minden egyes bányának, hanem annak egyes művelési ágainak tiszta jövedelmét vagy veszteségét is kimutatják.

Bányászati jö-
vedelem.

A bányászati jövedelem a magyar kormányzatot megelőző utolsó 5 évben, 1862—1866-ig évenként 207,253 frt átlagos veszteséget mutatott; 1867-ben ellenben 198,265 frt tiszta nyereséget. 1868-ban pedig csak 16,415 frt tiszta nyereséget mutatkozik. Miként felelt meg a bányászat az államköltségvetési előirányzatban elősorolt reményeknek: azt a II/. alatti melléklet tünteti ki, mely szerint a valódi pénztári többlet 1867-ben 805,279 frt volt, tehát 67%-kal haladta meg az előirányzatot; 1868-ban pedig előirányozva volt 80,262 frt hiány és az eredmény volt 1.971,813 frt felesleg s így 607%-kal volt nagyobb az előirányzatnál. Ezen eredmény onnan származott, hogy az ezen években létezett készleteknek nevezetes része értékesített, míg az előirányzat felállításánál sokkal kisebb értékesítésre számított.

II/

Nyereségek és
veszteségek ki-
mutatása.

III/

Bizonyítja ezt a III/. mellékletben foglalt kimutatás, melyben a nyereségek és veszteségek, a pénztári többletek és hiányok vannak kerületenként összehasonlítva, mely szerint az 1867-ik évre kitett 805,279 frt többlet 198,265 ft üzleti nyereséget és 607,014 frt bevételt a készletek értékesítéséből mutat ki; 1868-ik évben az 1.891,550 frt többletből a készletek értékesítése után befolyt 1.875,211 frt, tehát az üzleti nyereség csak 16,339 forintot tett; míg a IV/. alatti kimutatás szerint az előirányzatban a készletek értékesítéséből 1867. csak 283,394 frt felesleg 1868-ban pedig 96,677 frt hiány várható.

IV/

A bányászati
számvetel
hiányai.

A bányászati számvetel rendszere ellen főképp két állítólagos hiány miatt tételik észrevétel s noha ezen hiányok az államvagyon többi ágánál is megvannak, azok a bányászatnál, ezen iparág természeténél fogva inkább észrevehetőek.

A forgalmi ösz-
szeg látszólagos
aránytalansága.

A egyik az, hogy az összes állami bányászatnál a bevételek és kiadások felette nagyok és a pénztári többlet, ezen számokhoz mérve, csekély. Így például az 1869-ik évi költségvetésben a bányászat és pénzverés összes kiadásai 22.723,300 frtra, a bevételek 23.877,900 frtra és a pénztári többlet 1.154,600 frtra van előirányozva.

Ezen felette nagy pénzforgalom azonban csak látszólagos és onnan ered, hogy minden művelési ág bevételei és kiadásai a következő művelési ágnál megfordítva, mint kiadások és bevételek szerepelnek s ugyanazon összeg ugyanannyi részletszámadásban fordul elő, a hány műveleten a termelésnél illetőleg értékesítésnél keresztülment és hogy minden egyes számadás hasonló összegei a végszámításnál egyszerűen összeadatnak: egy és ugyanazon tétel tehát mind a bevételben, mind a kiadásban többször előfordul.

Az ily módon keletkezett látszólagos nagysága a pénzforgalomnak az által kerülhető el, ha a kincstári bányákból nyert nyers anyag értéke a további bányaműveleteknél csak átfutólag számoltatik el és csak a magánbányákból beszerzett nyers anyag értéke, nemkülönben a magánosoknak eladott árukért befolyt készpénz számittatik valódi kiadásnak illetőleg bevételnek.

A bányászati számviteli rendszer ellen támasztott második ellenvetés az, hogy a beruházások egyszerűen a kiadások közé soroztatnak.

A beruházások nyilvántartása és visszatérülése magánvállalatoknál mellőzhetlen kellék; mert ezen nyilvántartás és a befektetett tőkének több évek során való törlesztése (amortisatio) nélkül a vállalat fen nem állhatna.

Beruházások
nyilvántartása.

Az államháztartásban ellenben ezen befektetések külön nyilvántartása valami megfogható haszonnal már azért sincs egybekötve; mert az évi beruházások az évi bevételekből levonandók lévén, azok értéke ugyanazon évben már törlesztetik és a kiegyenlítés az állam-bányaművek nagy számánál fogva önként bekövetkezik.

A részvénytársulatok beruházások tételekor vagy részvényeket bocsátanak ki, vagy kölcsönt vesznek fel, mely esetekben a tőketörlesztés mellőzhetlen. Bányászati befektetéseknél a kincstár hitelre eddig nem szorult s az eddigi beruházásokat saját erejéből hozta létre.

A látszólagos forgalmi pénzösszegnek a valódi pénzforgalmi mérvre való leszállítása, mi által ez a mostaninak talán $\frac{1}{6}$ -dára apadna le, valamint a befektetések nyilvántartása s ezek bizonyos évek alatti

Valódi pénzforgalmi rovat.

törlesztése ha elrendeltetnék, ez a mostani számviteli rendszer mellett épen úgy elérhető, mint a kettős számvitelnél, az illető rovat megnyitása által; mi azonban mindkét esetben nem csekély munkát és költségzapororitást fog szülni.

Kettős könyvelés.

Azon nézet is felmerült, hogy a mostani számviteli rendszer a bányászatnál a kettős könyvelés által volna pótolandó, de ezen rendszer életbeléptetése következő nehézségekkel jár:

1. A kettős könyvelés bonyolódottabb és hosszadalmasabb lévén a jelenleg gyakorlatban lévő rovatszámadási rendszernél, annak életbeléptetése a könyvelés elválasztását a műszaki vezénylettől és külön számvevők rendszeresítését tenné szükségessé.

2. A számvevők rendszeresítéséből eredő költségek 130 bányaműnél, egyenkint csak 1500 ftal véve összesen 195,000 ft-ra rugnának, a mi a bányászati tisztajövedelem legnagyobb részét felemésztené.

3. Ha ezen költségek tekintetbe nem vétetnek is, kérdés, vajjon találtatnának-e elegendő számban oly megbízható és szakavatott egyének, akik a fentebbi fizetés mellett bányavidékeken a könyvelésre vállalkoznának, midőn az ezzel járó teendőket magán társulatok és intézetek 2000—4000 frtnyi évi fizetéssel díjazták.

4. A fenálló rendszer szerint a műgondnok vezetvén a számvitelt is, folytonosan nyilvántarthatja a bányamű állapotát s ha kívánatik rögtön tehet vagy hozhat javaslatba a bányamű szükségletére vagy emelésére szolgáló intézkedést; holott a kettős könyvelés behozatalánál a számvitel el lévén választva a műszaki vezetéstől, az üzemevezető csak utólagosan és akkor sem észlelheti oly kimerítően a bányauzem eredményeit, mint a mostani rendszer mellett.

Egyébiránt mikor az egész év eredménye már tudva van, a sommás elszámolás ugys a kettős számvitel elvei szerint történik, mint azt a mellékelt egyes művekre vonatkozó számadási összevonás tanusítja.

A számviteli rendszer átalakítása.

A bányászati számvitel, mint minden más intézmény javítást igényel, de ezen javításokban akadályul szolgált azon körülmény is, mely szerint a bányászati számvitelre alkalmas egyének egyáltalában

és akik egyszersmind a hivatalos magyar nyelvet is értenék, még nagyobb mérvben hiányoznak. Ezen hiány elbáritása tekintetéből intézkedem az iránt, hogy az 186⁹/₇₀. iskolai évben, a selmeczi bányászati akadémián azon egyének számára, kik magukat a bányaszámvevősegi pályára szánják, a bányászati tudományokban egy egyévi tanfolyam nyitassék, mely alatt azokban maguknak a nélkülözhetlen ismereteket megszerezhessék.

A számviteli rendszernek a költségek szaporítása nélkül elérhető javítása végett bizottmányt fogok megbízni javaslattétel iránt s a bizottmányi javaslat alapján a javításokat a jövő évben óhajtom életbeléptetni, a mi különösen azért szükséges, hogy egy vagy más mivelési ág emelése tekintetében biztos alapokon lehessen intézkedni.

A kevésbbé jövedelmező, vagy veszteséggel járó bányaműveknél a felesleges költségek megkimélése tekintetéből minél részletesebb kimutatások szükségesek, mivel, mi főkép a fémbányászatnál fordult elő, az érczek mértékentuli lefejtésével és a feltárási munkálatok elhanyagolásával az illető bányamű egy pár év múlva szükségképen veszteségbe hozatott, mely mű azután több évekig, míg a feltárások elhanyagolása helyre nem hozatott, folytonos veszteséget tüntetett ki.

Rendes kimutatások.

Az összes állambányászatnál 402 tisztviselő és 439 felügyelő vezetése alatt 11,596 állandó munkás nyer keresetet. A tisztviselők közül 280 bányászati szakképzettséggel bir, kikre egyénenkint 881 frt állandó évi fizetés esik; 84 pedig nem bir szakképzettséggel, ezek közül esik egyre-egyre 557 forint évi átlagos fizetés; végre még alkalmazva van 38 orvos, 429 frt évi fizetéssel. Az összes tisztviselők közül csak 62, azaz az összes alkalmazottaknak 15%-a huz 1000 frton felüli fizetést. Több évi átlag szerint a vasgyáraknál alkalmazott minden egyes munkás 540 frtnyi értéket állit elő évenként, míg a fémbányászatnál egy munkásra csak 220 frtnyi értékelőállítás esik.

Az alkalmazottak száma.

Az állambányák kiterjedését és a bányauzlet fontosságát bizonyítja az összes bányászati üzemeszközök elsorolása, melyek az V/ alatti mellékletben az 1868-ik év végével talált állapot szerint vannak

V/

feljegyezve. E szerint az állami összes bányászatnál létezett: vasut 47,204 folyó öl, vájnanyilám (Strecke) 178,823 folyó öl, azaz $43\frac{3}{4}$ mértföld, akna 94, összesen 7330 öl mélységgel, zuznyil 3227, az összes gépek végre képviselnek 4906 lóerőt.

Habár a fentebbiekből azt lehetne következtetni, hogy az összes állambányászat, jövedelmezés tekintetéből csekélyfontosságu; mindamelllett tekintve azon közvetett hasznot, melyet az állambányák üzletbentartása és czélszerű vezetése szolgáltat, továbbá az állambányászat munkásság nagymérvü kiterjedését, az állambányászat az államkormányzat gondoskodását és kitünő figyelmét megérdemli.

Magánbányászat

A magánbányászat, különösen, mely nem nemes fémekkel, hanem egyéb érczekkel és ásványszénnel foglalkozik, hazánkban még nagy kifejlődésre képes. A jelen bányatermelési eredmények azonban azt tanusítják, hogy az állambányászat által előállított évenkénti érték nevezetes összegre megy, ugyanis: a magyarországi összes termelésből esik az állambányászatra %-ban az ólom és ólomházagnál 89, az ezüstmél 76, az aranyból 49, a rézmél 27, a dárdaynál 14, a nyers és öntött vasnál 13, az ásványszénmél 2 és összesen a bányászat által előállított értékmél 26.7%-et.

Arany, ezüst
és ólomtermelés.

Az arany, ezüst és ólomtermelés tehát legnagyobb részben az állambányászat által eszközöltetik s megközelítőleg mennyi az évi termelés értéke a VI/- alatti melléklet tünteti ki.

VI/-

Azon pénzösszeg pedig, melyet az állambányászat a kincstárba beszoigáltatott, a vett és visszatérített ellátmányokon kívül tett

1867-ben agio nélkül	284.873	frt	16	krt,
„ agioval	843.662	„	38	„
1868-ban agio nélkül	3.119.323	„	73	„
„ agioval	3.360.510	„	80	„

VII/-

a mint ez a VII/- alatti mellékletből látható.

Államerdőségek
értékesítése.

Nagyfontosságu az államra nézve az állambányászat azon körülménymél fogva is, mivel az államerdőségek értékesítését nagy mértékben előmozditja, miután több nagykiterjedésü erdőségek fakészlete a bányászat nélkül eladható nem lenne, és így a bányászat a bányá-

erdőségekből álló és különben kevésbé jövedelmező államvagyon nevezetes részének hasznosítását közvetíti.

A bányászat továbbá a népességnek keresetet nyújt hazánk épen azon területén, mely inkább terméketlen és a bányaipar nélkül belterjes miveltetésre kevésbé alkalmas és emelvén ily módon egyszersmind azon vidékek lakóinak adóképesességét, az állambányászat fenntartására kiadott összegek bőven pótolhatók. De a közelebb fekvő termékenyebb vidékeknek is alkalmat nyújtván, termékeik feleslegének a közel fekvő bányavidékeken jó áron értékesítésére: ezáltal az állambányászat fenntartása és virágzása nem csak az azzal foglalkozó hegyes bányavidékek lakóira, de közvetve egyszersmind a közelfekvő sík vidékek népességére nézve is jövedelem és pénzforrás.

Élelemkereset.

Továbbá, a magánbányászat előmozdítására és támogatására is az állambányászat nemcsak nevezetes lényező, de a fémbányászatnál az állambányászat nélkül a magánbányászat sok helyt alig lenne képes ez üzletet sikerrel folytatni, miután az állami fémkohók fenntartása nélkül a magánbányaipar teljesen megakadna. És miután a bányászati műtan naponta gyors léptekkel halad s a bányamiveltetés folyvást új találmányokkal gazdagodik; az újabb felfedezések és találmányok pedig csak bizonyos körülmények és viszonyok közt alkalmazhatók előnyre és minden vidéken külön kísérleteket igényelnek, melyekre a magánbányaipar oly nagy összegeket, mint kívántatik, nem áldozhat: az állam a bányaipar érdekében szükséges kísérleteknek megtétele által úgy saját, mint a magánosok bányaiparának folytonos fejlődését előmozdítja.

Magánbányászat előmozdítása.

Továbbá a tapasztalás azt is bizonyítja, hogy az állambányászat nélkül sok magánbánya elhagyatott és a bányaüzlet sok vidéken megszűnt volna, ha az állambányászat, mely nagyobb pénzzerővel rendelkezik fontos közgazdasági érdekekből azt ott, hol szükséges volt, saját üzletébe át nem veszi. Ugyanis az államfémbányák nagyobb része akkor került az állam tulajdonába, midőn azok miveltetésével a magánbirtokosok mint kiaknázottakkal tetteleg felhagytak, vagy felhagyó

Magánbányák keblezése.

félben voltak; mi világos bizonyosságául szolgál annak, hogy a kincstári bányáipar ott is tudott és tud még előnyös bányamivelést folytatni, ahol a magánipar erre elégtelennek mutatkozott, mi által egész nagy kiterjedésű vidékekben tartotta fenn nemcsak az élelemkeresést, hanem a közvagyonosodást is.

Végre az állambányászat előnyéül felhozható még azon üdvös befolyás is, melyet a bányamivelés a jórend, fegyelem, munkásság, értelmiség és jólét előmozdítása tekintetében századok óta gyakorol.

A bányászat
osztályozása.

Az állambányászat közigazgatási szempontból két ágra osztható: olyan bányákra t. i., melyek művelésére a magánosok is szívesen vállalkoznak s azok művelésében a bányáipar előmozdítása tekintetéből az állam, saját uradalmaiban csak mint földbirtokos vesz részt, ezen ágazathoz tartozik a vas és ásványszén — és olyan bányákra, melyeknek művelését magánosok a nem mellőzhető nagyobb tőkebefektetések miatt, csak ritkán és kivételesen hajlandók folytatni; ezekhez tartoznak a nemes fém, arany és ezüsthányák; melyeknél tehát az állam van hivatva értékesíteni a bányákban rejlő nemzeti vagyont ott, ahol arra a magánosok elégtelenek. Természetes ennél fogva, hogy midőn az első ágazatnál az állambányászat aránylag csekély százalékot képvisel, ugymint a vastermelésnél 13%-ot, az ásványszénnél 2%-ot; addig a nemes fémbánya művelésnél az összes termelés legnagyobb részét az állam állítja elő, még pedig az aranyból 49%-ot, az ezüsthányánál 76%-ot és az ólomnál 89%-ot.

Nemes fémbá-
nyamivelés.

És ez a létező viszonyok természetes következménye; mert a mint az első ágazathoz sorozott bányáknál t. i. a vas és kőszénbányáknál az államnak nem lehet más feladata, minthogy csak azon bányák művelésével foglalkozzék, melyek saját területén vannak, vagy hol már nevezetes bányaművek léteznek; ugy ellenben a nemes fémbányák művelésére főleg az állam van hivatva, miután ezekben rendszeren vékonyabb erekben létező érczek fejtetnek s így azok művelése sokkal nagyobb munkaerőt igényel és gyakran évtizedek mulnak el, míg sikerül a meddő kőzetek keresztültörése s az ujonnan feltárt

érczek jövedelméből az előlegezett költségek fedezése. El lehet tehát mondani, hogy a jelen bányászati viszonyok közt a nemes fémbányászatot az állambányászat tartja fen.

A vasgyárak, melyek a mult időkben a vas csekély ára és az elégtelen beruházások folytán csekély jövedelmet adtak, az utóbbi korszak alatt nevezetes lendületet nyertek. Ha tekintetbe vesszük azon tőkeértéket, mely a VIII. % alatt mellékelt kimutatás szerint a vasgyárakba beruháztatott, a befektetett tőkék után kamatoztak ezek

Vasbányami-
velés.

VIII/

186 $\frac{2}{6}$ -ban	0.43 %
1867-ben	3.44 %
1868-ban	6.44 %-kal

s a két utolsó évben elért jövedelem még nagyobb emelkedést tüntetne ki, ha a korábbi időkben az olcsóbb vasár mellett kötött áruszerződések a vasgyárak termelvényét nagy mértékben igénybe nem vették volna.

Az államvasbányák és vasgyárak jövedelmét nevezetesen fogják emelni azon jelentékeny beruházások, melyek a róniczi és diósgyőri ujonnan alakított vasgyárakban azon célból tétettek, hogy különösen a vasutépítés általános kiterjedése folytán a sinekben előállott szükségnek a hazai vasipar általi fedezése lehetőleg előmozdítassék.

Vasbányákra
fordított beru-
házások.

Az első erdélyi vasutvonal kiépítése minden esetre befolyással lesz ezen jövedelem emelkedésre, miután ezen vasutvonal építése által a vajda-hunyadi uradalomban létező vaskő és az állam tulajdonához tartozó zsilvölgyi kimerithetlen kőszéntelepnek kellő értékesítése lehetővé válik — és nem kételkedem, hogy ha a vasgyártás és kőszénbányászat kellő alapokon, elengedő tőkével és szakértelemmel fog kezeltetni, a tett és még teendő beruházások biztosan meg fogják hozni a várt eredményeket.

A fémbányászat általános emelkedésének és az állambányászat A fémbányászat
üdvös hatásának egész a legközelebb mult időig két akadályja létezett, emelkedésének
akadályai.

mi a magánbányászok méltó felszólalására gyakran adott alkalmat és így némileg menthető volt azon ellenszenv, mely a múlt időben az állambányászat irányában azok részéről nyilatkozott.

Ezek egyike volt, hogy a bányahatóság ugyan azon közegek által kezeltetett, kikre az állambányászat igazgatása volt bízva és így a magánbányászok és a kincstár közt keletkezett vitás kérdésekben, úgy első folyamódásilag a bányatisztségek, mint felebbezés esetében a volt cs. kir. udvari kamara, későbbben a pénzügyministerium által az államkincstár intézkedett mint fél és bíró is egyszersmind. Ezen jogi szempontból minden józan elvet nélkülöző állapoton azonban még a múlt kormány segített az önálló bányakapitányságok felállítására és a legfelsőbb bányahatóságok teendőinek a kereskedelmi ministeriumra lett átruházása által; ennél fogva megszűntek azon folytonos surlódások, melyek az érdekek összeütközéséből támadtak s a kincstári bányatisztviselők és magánbányászok közti viszálykodást a bányászat érdekének inkább megfelelő békésszellemű viszony váltotta fel.

Állami fémkohók.

A másik ok, mely sok panaszra szolgált alkalmul, az volt, hogy az állam részéről a fémkohókat éppen úgy tekintették, mint bármely más magán ipartulajdont, azok kezelésénél tehát az volt feladatuk kitűzve, hogy ezekből a lehető legnagyobb nyereséget kell huzni, habár ezáltal a magánbányászat nevezetesen szenvedett is. Ennek következése lett, hogy miután a magánbányaiparosok saját kohókkal nem bírtak és ilyeket állítani nem tudtak, kénytelenek voltak vájnanyeredékeiket a kincstári kohóknak azon az áron átengedni, amelyet ez kényszerint szabott és miután ez rendszerint csekély volt, több bánya, mely különben haszonnal lett volna művelhető, beszünttetett.

Magánbányászok kohói.

A magán bányaiparosoknak szabadságokban állott ugyan egyesült erővel, saját használatra kohókat állítani; de nem minden bányavidék rendelkezhetvén elegendő pénzörövel, magánkohók felállítására csupán csak a szomolnoki bányakerületben sikerült, azonban a kincstár szembenő kárával annyiban, amennyiben Szepesmegyében a felső-

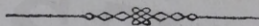
magyarországi bányatulajdonosok réz és ezüstkohóinak felállítása után, a kincstári kohóknál annyira apadt a magán beváltás, hogy az óvizi ezüstkohót egészen, a szomolnoki kohót és foncsordát legnagyobb részt, a maluzsinai rézpörölydét pedig egészen meg kellett szüntetni.

A selmeczi, nagybányai és kolozsvári bányaigazgatóság kerületeiben a magán bányaiparosok nem voltak hasonló szerencsés helyzetben és kénytelenek voltak tűrni a nyomasztó állapotot, mely ellen panaszt ugyan emelhettek, de annak részökre kedvező elintézését nem eszközölhették.

A mr. kir. pénzügyministerium vezetésének átvétele után orvos-
Hiányok orvos-
lata.
solni kívánván ezen bajokat, megtéttem a szükséges vizsgálatokat és a beváltásnál követendő elveket megállapítottam, melyek 1868-ban életbe is lettek léptetve. Ezek szerint szem előtt tartva azon fontosabb közgazdasági érdekeket, melyek a bányászatnak nem csak fentartását, de felvirágzásának előmozdítását is követelik, azon elv állapítottam meg, hogy az állam jelenleg fenálló kohóival nyerekedni nem kíván, tehát az összes díjak, melyek fizettetnek, akkép lettek megszabva, hogy a tényleges költségeket fedezzék; továbbá hogy a kohóüzemből netán származó nyereség a beváltatóknak engedtesse át és ezen nyeresemény a beváltmányok értékének megfelelő arányban évenként a számadások megvizsgálása után fizetessék ki.

Miután ekkép a magánbányászatnak az előbbeni időkben fenállott akadálya és az állambányászattal surlódások főoka eltávolított: el lehet mondani, hogy megszűnt azon idegenkedés, mely elébb a két bányászat közt fenállott és most minden elfogulatlan az állambányászatot a magánbányászat hatalmas előmozdítójául tekinti — és ha léteznek is még egyes vidékeken csekélyebb fontosságú kérdések, melyek kiegyenlítésre várnak, mint az állami altárnák és a bányászatra fen tartott erdők használata: mindezen kérdések időfolytával méltányos alapon és a bányaipar érdekében nagyobb nehézség nélkül megoldhatók lesznek, ha a magánosok is készek, a méltányosság és igazság elvcit szem előtt tartani.

Miután az állambányászat mind történelmi, mind közgazdasági szempontból méltó figyelmet érdemel: bátor vagyok az egyes bányakerületek és bányákra vonatkozó adatokat a következőkben elősorolni.

A selmeczi főbányagrófsági terület.

A selmeczi főbányagrófság alá tartozó bányaművek, a mr. kir. ministerium megalakulását közvetlen megelőző öt év alatt, az agio beszámítása nélkül 54,475 frtnyi évi átlagos veszteséget mutatnak. Ugyancsak ezen számítás alapján a két utóbbi évben nyereség mutatkozott, nevezetesen: 1867-ben 146,575 frt, 1868-ban pedig 173,451 frt. Ha pedig az ezen évek elforgása alatt nyert aranyhoz és ezüsthez az időközi agiot is hozzászámítjuk, akkor 186²/₁₀-ig 50.684 ft, 1867-ben 416.766 frt, 1868-ban 341.603 frt nyereség tűnik ki, a mi tanúságot tesz arról, hogy ezen kerület bányászata és kohászata nevezetes előmenetelt tett s a mult idők hibái lehetőleg mellőztetvén, ezen bányászat jövedelmének emelésére biztos remény mutatkozik.

Ezen kerület bányászati eredménye.

Ha tekintetbe vesszük az államköltségvetési előirányzatot, ezen kerület bányászata a következő eredményeket mutatja: 1867-re előszámítva volt 162,793 frt felesleg, a valóságos eredmény tett 500,238 frtot, tehát kedvezőbb volt 337,445 frttal.

1868-ik évben előirányozva volt 66,090 frt hiány, a valóságos eredmény pedig 1.452,824 frt felesleget mutatott, túlhaladta tehát a felesleg az előirányzatot 1.518,914 frttal, mely kedvező eredmény azonban leginkább a régibb készletek értékesítéséből származott.

A selmeczi bányadalom.

A selmeczi főbányagrófság kerületéhez tartozó bányák közt az első helyet a selmeczi bányadalom foglalja el; de ha tekintetbe vesszük eredetének régiségét és nagy terjedelmét: úgy ezen bányamű nemcsak a magyar-osztrák államban, de az Európában létező bányák közt is az első rendű bányaművekhez méltán sorozható.

Mint minden arany és ezüstabányának, úgy a selmeczinek is voltak igen fényes és dús évszakai, de voltak kevésbé kedvezők is, me-

lyek alatt jövedelmei megapadtak, sőt néha ezen bányák valóságos veszteséggel működtek.

A beruházások, melyek ezen bányákra fordítottak, igen neveztetesek. Így a Sz.-Háromság nevű altárna költségei, mely 1611—1671-ig vájatott 3 millió forintot meghaladtak, mely költségek azonban, amint ezen tárnánál az előtte fekvő telérek különösen a kóroda és bibertelér elértettek, a bekövetkezett három évben nemcsak visszafordultak, hanem ezen idő alatt ugyanannyi tiszta nyereséget is hoztak.

Ezen szerencsés korszakot husz év múlva, mintegy fél századig tartó viszontagságos korszak váltotta fel, mely alatt ezen nagyhirű bányaművek végleges felhagyása több ízben vétetett komoly tárgyalás alá. Ezen korszak tartott 1693-tól 1740-ig. A vájnavizek ugyanis oly nagy bőségben fakadtak fel ekkor, hogy ezek miatt az érczfejtés hozzáférhetlenné lett, a vizkiemelésre addig használt gépek elégteleneknek bizonyultak, sőt még azon négy gőzgép sem vezetett kívánt eredményre, melyek 1733—1736-ban e célból felállítottak. E valóságos perczekben azonban a selmeczi bányaműveket a végpusztulástól, a város lakóit pedig a kivándorlástól két körülmény megmentette, t. i. az akkori főgépfelügyelő ujszerkezetű vizemelő gépének felállítása és az akkori kormány áldozatkész hozzájárulása, hogy ezen új találmányra a megkívántató összeget engedélyezte. Az ujszerkezetű vizoszlopgépek tehát felállítottak s működésüket fényes siker koronázta; mert a vájnak ismét hozzáférhetőkké tétetvén új érczerek nyitattak s a fémtermelés annyira emelkedett, hogy 1740-től 1759-ig az átlagos évi vájnanyeredék értéke 2.528,363 forintot tett, ugyanis évenként nyeretett 1.759 p. font arany és 38.035 p. font ezüst.

A selmeczi állami bányadalomhoz tartozó vájnatelkek 134 vájnamértékből állanak s összes térfogatuk 6.550,006 ööl. Vájnatelkek kiterjedése.

A vájnak leginkább aknák által vannak feltárva, melyek egy- Aknák mélysége szersmind a vájmányok kiszállítására és a vájnavizek kiemelésére szolgálnak. Számuk 36, összes mélységök pedig 4046 ööl, egy akna átlagos mélysége tehát 112 ööl. Legnagyobb szerű a 285 ööl mélységű

Amaliaakna, melyből a bécsi sz. Istvántorony csak úgy érne ki, ha négyszerte volna magasabb, azután az Andrásakna, melynek mélysége 229 öl.

A nyitva álló nyílámok összes hosszúsága 63.618 folyó öl, tehát közel 16 mértföld, melyekben a vájmányok könnyebb szállítása végett különböző helyeken 8810 ölnyi hosszúságban vaspálya van lerakva.

Altárnák kiterjedése.

A vájnavizek elvezetésére és a vájnak belsejének üde léggeli ellátására e következő négy altárna szolgál:

Biberaltárna.

a) a Biberaltárna, a Józsefaltárna felett 147 öllel, vájatott 1400 év táján ;

Sz. Háromság altárna.

b) a Sz. Háromságaltárna , az előbbinél 25 öllel mélyebben , vájatott 1611-től 1671-ig ;

Ferenczaltárna.

c) a Ferenczaltárna, a Sz. Háromságaltárna alatt 59 a Józsefaltárna felett pedig mintegy 80 öl mélységben. Vájatása megkezdett 1494-ben s 1637-ben tehát 143 év alatt 984 öl hosszúsággal eredetileg kitüzött czélját t. i. a holdrushányai telkek aláadását elérte. Miután a selmeczi bányák ismét jövedelmezővé váltak, de a vizek kiemelése sok költségbe került, folytattatott ezen altárna 1747-től a selmeczi telkek alá, melyek 1765-ben egy 1570 öl hosszúságu vágattal el is érettek. Azóta szárnyvágataival szétterjedt valamennyi selmeczi vájna alá s jelenleg egyike a legnagyobb kiterjedésű tárnáknak, miután összes szárnyainak hosszúsága mintegy $4\frac{1}{4}$ mértföld ;

Józsefaltárna.

d) a Józsefaltárna mintegy 80 öllel fekszik mélyebben, mint a Ferenczaltárna s ha elkészül, a jelenleg létező legmélyebb bányaműveket még 40 öllel fogja aláadásai. Vájatása 1782-ben kezdett meg a Garamvölgyében Voznitz helység felett. Tervezett hossza, t. i. torkolatától a Nagyboldogasszonyaknáig 7800 öl, melyből 6110 öl már kész, 1690 öl pedig még kivájandó. Mivelése a lefolyt egyes évtizedekben hol kisebb, hol nagyobb eréllyel és költséggel vitegett, aszerint, amint a kormánynál

vagy a bányagazdászati vagy a pillanatnyi szép eredményekre számító pénzügyi érdekek léptek előtérbe.

Ezen nagyszerű vállalat, melynek szerencsés keresztülvitelétől a selmeczi bányadalom újbóli felemelkedése lényegesen függ, eddig mintegy 3 millió frtba került s míg teljesen elkészül, a mi körülbelül 8 év múlva várható, még mintegy 800,000 frtot fog igénybe venni.

A selmeczi bányadalom, ámbár termelése nem igen csökkent, néhány év óta némi veszteséggel mivelletik, mivel a vájnavizek eltávolítása és a tüzelő anyagok beszerzése igen sok költségbe kerülnek. A tüzelő anyagok olcsóbb beszerzése az által lesz elérhető, ha a vaspályahálózatba Selmecz is valamely szárnyvonal kiépítése által felvé-
tetik. A vájnavizek könnyebb és olcsóbb eltávolításán pedig csak az említett Józsefaltárna végelkészülése fog gyökeresen segíteni, melyről mellékesen legyen szabad megjegyezni, hogy ezen áltárna végelkészülése a selmeczi bányák tiszta jövedelmének emelkedését is maga után fogja vonni; mert ekkor nemcsak ezen tárnaépítésre, valamint a vizemelésre és azon nyilámok fentartására évenként fordítandó költségek fognak megszűnni, melyek a felsőbb szinti vájnavizek külszinre vezetése végett tartatnak nyitva, hanem azon jelentékeny vízerő, melyet most vizemelések vesznek igénybe, a zuzdák nagyobb mérvű működésére lesz fordítható.

A veszteséggel járó művelés okai.

Az alsóbb szinti vájnavizek felemelését eszközli 7 gép, összesen 436 lóerővel, melyek közül 4 gőzgép 290 lóerővel, 4 vizoszlopgép 124 lóerővel és 2 vizkerékgép 22 lóerővel. Gépek és géperő.

A vájmányok kiszállítása nagyjából aknákon keresztül történik, mely célra szolgál 4 gőzgép 89 lóerővel, egy 15 lóerejű vizoszlopgép, 6 vizkerékgép 87 lóerővel, összesen tehát 11 gép 191 lóerővel és 10 lójárgány. A vájmányok további rendeltetésük helyére vasuton szállíttatnak, melynek hossza 2271 öl s mennyisége évenként mintegy 3 millió mázsára rug, melyből 1.600,000 mázsa ércz és zuzércz, 1.400,000 mázsa pedig meddő közet.

A vájmányok mennyisége és minősége.

A szállító és vizemelő gépek, valamint a zuzdák és egyéb segéd- Vizgyűjtő tavak.

gépek erőműveinek hajtására szolgál azon víz, mely Selmecz oldal-völgyeiben, tizenkét e célra épített gyűjtő tavakban egyesül, melyek köbtartalma összesen mintegy 200 millio köbláb, a hozzájuk tartozó fogó árkok hossza 38,000 öl, a vezető árkoké pedig 30.000; de ritka évben telnek meg egészen ezen tavak s rendszerint évente csak mintegy 160 millio, perczenkint tehát 344 köbláb vizet szolgáltatnak. E vizek nyomása átlag 775 lábra tehető, a mi 620 lóerőt képvisel.

Zuzdaművek.

A nyert érczekből kevés az, mely közvetlenül átadható a kohónak, nagyobb részek előbb zuzás és marasztás által töményítettik. E célra szolgál 47 zuzda 1404 nyíllal, 276 foncsormolnával, 2028 különféle szerkezetű szérekkel és egyéb működőszelvényekkel. A nyíllak közül azonban vízhiány miatt csak mintegy 700 tartatik folytonos működésben. A felkészített mintegy 1.600,000 mázsa zuzérczből nyerezetik 180 p. font zuzarany és 64.000 mázsa a kohónál beváltható mara, az elkülönített meddő közet tehát mintegy 94%-ot tesz.

**Mellékes bányá-
üzemágazatok.**

Ezen bányadalomhoz tartoznak még

- a) a bányamérnökség, mely a vájnak időszakonkénti felmérésével és térképezésével foglalkozik;
- b) a vashuzal és gyúkanóczgyár, melyek gyártmányai nemcsak saját használatra, hanem magánosok számára is készülnek;
- c) a szertár, mely a bányászatot a szükséges anyagokkal u. m. lőporral, olajjal stb. és szerszámokkal látja el;
- d) a kovácsműhely, szerszámok és géprészek kijavitása végett;
- e) a magtár és malom, mely a bányamunkásokat és felügyelőket gabonával és liszttel látja el;
- f) az istálló, bányászati munkához szükséges igásállatok számára.

**A bányadalom
vezetése.**

A bányadalmat egy bányagondnok vezetése alatt 35 hivatalnok és 88 felvigyázó kezeli, állandó munkás van 2764, kik közül 1664 a vajnáknál, 700 a zuzműveknél, 400 pedig a segéd üzemágaknál dolgozik, ezeken kívül vannak azon munkások és fuvarosok, a kik az anyagok, szerek, vájmányok és bányanyeredékek elszállításával foglalkoznak.

A bányaszámadás, az agio beszámítása nélkül évenként mintegy 90.000 frtnyi veszteséget mutat, de ha a számadásokban a termelt arany és ezüst értékéhez ezek agiója is hozzászámittatik, akkor a selmeczi bányászat nyereséget fog kitüntetni, miként ez a következő táblázatból látható:

É v	Évi nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst				veszte- ség
	frt	p. font		frt	%	frt	frt
1862.	152.270	185	8.067	487.890	25. ₈	125.876	26.394
1863.	70.895	197	11.777	662.940	12. ₂	80.879	9.984
1864.	21.567	254	14.065	804.375	15. ₆	125.483	103.916
1865.	56.678	276	13.283	784.035	9. ₃	72.915	16.237
1866.	79.189	215	11.474	661.455	18. ₇	123.692	44.503
1867.	102.778	366	15.361	938.295	25	234.574	131.796
1868.	146.400	369	16.379	986.130	14. ₆	143.975	2.425
Összesen	629.777	1.862	90.406	5.325.120		907.394	277.617
Évi átlag	89.968	266	12.915	760.731		129.628	39.660

A körmöczi bányamű, mely régi eredeténél fogva ép oly nevezetes, mint a selmeczi, kezdetben magánbányabirtokosok miveltése alatt állott, de az 1593. évet megelőző korszakban nem a legjobb sikerrel, mivel a bányabirtokosok az állam részéről előlegket voltak kénytelenek igénybe venni s fizetési kötelezettségekkel utóbb teljesíteni nem tudván, az említett évben az ugynevezett Goldkunsthändler-ot, az aranybányadalmat, fizetés fejében a kincstárnak enged-

Körmöczi bá-
nyadalom.

ték át. A mostani állambánya másik része a Rothféle bányadalom, mely a Roth örökösöktől 1810-ben készpénzen szereztetett meg.

Ezen bányadalom multja.

Ezen bányadalom sok viszontagságokon ment keresztül. Körmöcz városa és hajdan virágzó bányászata a Bocskay, Bethlen, Rákóczy és Tökölyféle felkelések alatt sokat szenvedett s ez idő tájban már a mélyebb szintekben forogván, vizemelésre nagy összegeket áldozott s állandó kintartásra és békés időkre lett volna szüksége.

A tizenhetedik század vége felé a vájnavizek annyira megszorodtak, hogy azok kiemelésére az akkor fenállott s vizkerék által hajtott 5 vizemelő gép elegendő nem volt, miért is 1700-ban a mélység elhagyása és a vizemelő gépek lebontása felsőbb helyről elrendeltetett, jöllehet az évi veszteség 5.600 frtnál többre nem rugott.

Utóbb mintegy 30—40 év múlva azonban ismét 5 vizemelőgép állíttatott fel, mely intézkedés folytán a mélység vízmentessé tétetvén, a bányamivelés új lendületet vett s 1801-ig ezen bányák művelésénél mintegy 4.000 frtnyi átlagos évi nyereség mutatkozott. A következő években ismét veszteség állott be, leginkább azon 25.000 frt rendes kiadás miatt, melybe a mélységnek az említett 5 vizemelő gép általi vízmentesítése évenként került, minélfogva felsőbb rendelet következtében a kevésbé dús Boldogasszonyakna művelésével felhagytak és az ennél létezett vizemelő gépet lebontották, mely intézkedés folytán a működésben hagyott 4 vizemelő gép, a vájnavizek eltávolítására elegendők nem lévén, lassanként az érczdús mélység is ismét víz alá merült s 1813-ban művelésének abbahagyása elrendeltetett.

Ferdinándaltárna.

Ezen mélység vízmentesítése a franczia háboruk utáni korszakban többször vétetett tárgyalás alá s annak létesítése végett 1841-ben az 5692 öl hosszú Ferdinándaltárna vájása jóváhagyatott és meg is kezdetett a Garamvölgyében Sz.-Kereszt mezőváros felett, a régi Szászkő várrommal átellenben. A megállapított terv szerint 60 év alatt kellett volna kész lennie, a mély altárna szintjén alul 122, a legmélyebb aknában alul pedig 21 ölnyi mélységben. Ez ideig kivájtott ezen tárnában 1825 öl s a légaknában 508½ öl, mely eredmény

összesen 456.901 frtba került. A tárnavájás 1859. óta ugyyszólván szünetel, mivel akkor a vájás csak egy vájvégre szorítottatott, melynek szárazon tartását egy vizemelő gép eszközli, emellett a vájmányok kiszállítására is használtatván. Ezen altárna tervszerű elkészítése a kellő mérvben ujólag munkába vétessék-e? jelenleg tárgyalás alatt áll s nem kétlem, hogy e fontos ügy oly megoldást fog nyerni, mely a körmöczi bányászat felvirágzására vezetend.

A Ferdinándaltárnán kívül Körmöczbányán még két altárna létezik u. m.:

- a) a felső tárna, melynek hossza 2140 öl s a legfelső aknát 80 öllel mélyíti alá. Mikor ásatott? bizonytalan s úgy látszik magával a körmöczi bányászattal egyidejű;
- b) a mély altárna, melynek hossza a szárnyvágatok nélkül 3260 öl s a felső tárna alatt 42 ölnyre áll. Vájtatása a 15. század végén kezdődött s a 17. század elején végeztetett be.

A körmöczi vájnak is legnagyobb részt aknák által vannak feltárva, melyek száma 8, összes mélységek pedig 612 öl, egy aknára tehát átlagosan 76 öl esik. Legmélyebb ezek között az Annaakna 200 öl és a Mátyásakna 184 öl mélységgel.

A kincstári bányatelkek állanak 188 vájnamértékből és 11.009 □ölből, vagyis összesen 2.369,280 □ölből.

A vájmányok külszinre szállítását 5 vizkerék által hajtott gép eszközli s az ekkép kiszállított zuzércz, mintegy 260,000 mázsára tehető. Ércz a körmöczi bányadalomban nem igen fordul elő, csak zuzércz, melynek töményítése zuzdákban eszközöltetik s e czélra szolgál 16 zuzdamü 540 nyíllal, 258 különféle szérekkel és egyéb készülékekkel. A zuzdák évenként mintegy 80 p. font zuzaranyból és 16.000 mázsa arany és ezüsttartalmu kéregmarából álló nyeredéket szolgáltatnak.

A zuzdák és zuzérczemelő gépek hajtására szükséges vízmenyiség egy 10.285 öl hosszú árok és két összesen 269 öl hosszú viztárna által vezettetik a Turócz megyebeli völgyekből Körmöczbányára.

Ezen vízvezeték perczenként mintegy 400 köbláb vizet szolgáltat, melynek nyomása 420 láb, a mi 390 lóerőt képvisel.

Kezelő személy-
zet.

A bányamű 6 bányatiszt s ugyanannyi altiszt felügyelete alatt áll s 977 állandó munkásnak szolgáltat vékony keresetet.

A bánya jövedelmi zárlatát e következő táblázat mutatja:

É v	Évi nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst		%	frt	veszte- ség
		frt	p. font				
1862.	72.469	106	548	96.210	25. ₃	24.622	47.847
1863.	59.328	106	478	93.060	12. ₂	11.353	48.475
1864.	37.312	143	768	131.085	15. ₆	20.449	16.863
1865.	9.833	135	889	131.130	9. ₃	12.194	2.361
1866.	2.297	146	889	138.555	18. ₇	25.200	22.903
1867.	33.316	156	818	142.110	25	35.528	2.212
1868.	40.673	155	784	139.905	14. ₆	20.426	20.247
Összesen	255.728	947	5.174	872.055		149.772	105.956
Évi átlag	36.533	135	739	124.572		21.396	15.137

Urvölgyi és óhegyi bányadalom.

Besztercebánya város, keletkezését a hajdan virágzó és híres urvölgyi rézbányáknak köszönheti. Ezen rézbányamű két különböző földtani képződményben fejlődött ki.

Az urvölgyi bánya ugyanis kesekőben előforduló ülepeket, az óhegyi pedig csillámpalába csapó valóságos teléreket fejt s mind a kettő nyeredéke tiszta és ezüstartalmu rézérczből áll, mely további feldolgozást az óhegyi kohóban nyer.

A vájnatelek 42 véjnamértékből áll s összes térfogata 610,127 A vájnatelek kiterjedése.
 ölet tesz, mely 5, összesen 540 ölnyi mély akna által táratott fel s ezek közül 3 Urvölgyön, 2 pedig Óhegyen létezik. Az összes nyílások hossza 11.450 öl, tehát közel 3 mérföld, melyek fentartása a faár emelkedése miatt mindinkább költségessé válik.

A használható ércznyeredék évenként 15,000 mázsára tehető, melynek két harmada mosás útján állittatik elő. Az évi bányatermelés 500 p. font ezüst és 1400 mázsa réz, mely utóbbiból 30 mázsát a rézgáliczos viz, vasközvetítés mellett, lerakodás útján szolgáltat.

A vájmányok külszinre szállítását 5, összesen 23 lóerőt képviselő vizkerékgép eszközli, melynek csapó vize 3, összesen 21,867 öl hosszú csatornán vezetetik rendeltetése helyére.

A bánya 3 bányatiszt és 14 altiszt vezetése alatt áll s e kiellen és terméketlen vidéken 571 állandó munkásnak nyújt keresetet.

A jövedelmi zárlatot e következő táblázat mutatja:

É v	Számlaszerű nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst				veszte- ség
	frt	p. font		frt	%	frt	frt
1862.	5.945		96	4.320	25. ₈	1.146	7.091
1863.	19.963		108	4.860	12. ₂	593	19.370
1864.	20.386		122	5.490	15. ₆	856	19.530
1865.	22.758		109	4.905	9. ₃	456	22.302
1866.	21.837		146	6.570	18. ₇	1.229	20.608
1867.	34.446		413	18.585	25.	4.646	29.800
1868.	28.244		471	21.195	14. ₆	3.094	28.150
Összesen	141.689		1465	65.935		12.020	129.669
Évi átlag	20.241		209	9.345		1.717	18.524

A veszteség okai

Az eredmény kétségtelen veszteséget tüntet ugyan ki, de ebből ezen hajdan virágzó és dusjövedelmű rézbányák jövedelemképessége felett pálczát törni nem lehet, mivel a mostani ki nem elégítő eredmény a multban követett azon helytelen eljárás következménye, mely a vájnaművek jó karban tartásának elhanyagolásával, minden erőt a dúsan mutakozó ércz mohó kiaknázására fordított. Az ebből származott hibák orvoslata, valamint uj feltárások foganatba vétele iránt az ujabb időben czélszerű intézkedések tétettek, melyektől ezen bányák felvirágzása bizton várható, annál is inkább, mivel az óhegyi képződmény csak 52 ölnyi mélységre van feltárva s ott az uj munkálatokkal nemcsak rézércz tartalmu telérkéek, hanem ólomtartalmu eddig ismeretlen telér is fedeztetett fel.

A magurkai arany és dárdánybánya.

A Liptó megyében fekvő magurkai bányaműnél gránit közetbe csapó dárdány és aranytartalmu telér fejtetik, addig míg vájása a felsőbb szintekben történt nem csekély jövedelmet adott, a legujabbi időben azonban, miután a telér dusságát a mélységfelé mindinkább elvesztette, veszteségeket mutatott, melyek leginkább az ez előtt elhanyagolt és most égető szükséggé vált kutatások nagyobb mérvbeni foganatosításából eredtek.

Vájnamérték.

Az illető vájna telek 19 vájnamértékből áll, térfogata tehát 264,425 $\square$ öl s csak tárnák által van feltárva, a melyek közül legmélyebb a Russeggertárna.

Ezen bányamű $\frac{32}{37}$ része az állam tulajdona, a többi magánosoké.

Nyeredékei évenként mintegy 5000 mázsa dárdányérczből s csekély mennyiségű aranyérczből állanak, melyekből 3 zuzdában és egy kis dárdánykohóban mint egy 9 p. font arany, 12 p. font ezüst és 1000 mázsa nyers dárdány nyeretik.

Jövedelmezőségét mutatja e következő táblázat:

É v	Számlaszerű nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst				veszte- ség
	frt	p. font		frt	‰	frt	frt
1862.	11.218	8	.	5.388	25. ₈	1.388	12.606
1863.	2.870	6	9	4.455	12. ₂	544	3.414
1864.	5.458	12	18	8.910	15. ₆	1.400	4.058
1865.	6.902	8	27	6.595	9. ₃	619	6.283
1866.	4.701	10	10	7.200	18. ₇	1.346	3.355
1867.	11.849	15	12	10.665	25	2.666	9.183
1868.	2.060	6	10	4.500	14. ₆	657	2.717
Összesen	12.762	65	86	47.705		8.620	4.742
Évi átlag	1.823	9	12	6.815		1.146	677

A selmeczi kerületbeli vájnákból és zuzdákban nyert érczek és marák, még pedig nem csak a kincstári bányaművekben előállítottak, hanem a magán bányabirtokosok által termeltek is a selmeczi, zsarnoczai, körmöczi, beszterczebányai, tajovai és óhegyi kohókban dolgoztatnak fel.

Kohók.

Az első négynek feladata az ezüst tartalmu bányanyerédekeket kohászilag értékesíteni s az azokban foglalt nemes fémeket u. m. az aranyat és ezüstöt, a fenálló olvasztási rendszer alapján ólom által kiválasztani, továbbá az ólomérczekből és marákból az ólmot vagy fémalakban vagy pedig a kereskedelmi viszonyok igényei szerint élenyülve mázag alakban előállítani s azt, mint kereskedelmi cikket átadni a fogyasztásnak.

A jelenleg fenálló olvasztási rendszer e következő műtételekből áll : Olvasztási mód-
szer.

- a) nyers olvasztás, mely által a szegényebb nyeredékekben foglalt nemes fém kisebb tömegbe alakítatik;
- b) dúsolmitatás, melynél a nyersolvasztás által nyert kénvek, továbbá a dúsabb érczekben és marákban lévő arany és ezüst, megelőzőtt pörkölés után ólomba átvitetik;
- c) üzelés, melynél a dúsolmitatás által nyert ólomból, a nemes fémek szín alakban előállítatnak.

Mint utómunka tekintendő még a kénvolvasztás és másodkénvolvasztás, melyeknél a dúsolmitatásnál nyert kénvek ezüstelenítettnek s egyszersmind az ezekben lévő réz tömítettik, mely utóbbi, a további feldolgozás végett a tajovai rézkohónak átadatik.

Berendezés.

Ezen műtétek keresztül vitelére szolgál 42 különféle pest, 19 fuvó és ez utóbbiak hajtására 27 vizkerékgép, összesen 96 lóerővel.

Alkalmazva van ezeknél 12 tiszt és 22 altiszt, az állandó munkások száma pedig 361.

Jövedelmi
számla.

Ezen kohók rendesen nagy nyereség kimutatásával zárják számlájukat, mely csakis a beváltási árszabályzatban megállapított kelletinél nagyobb kohóköltésekben gyökerezvén, tulajdonképen az illető beváltató bányák javára lenne irandó.

1862-től 1866-ig volt e kohók évi átlagos nyeresége	51,073	frt,
1867-ben	69,694	„
1868-ban pedig	92-021	„

Színréz előállítás.

A selmeczi kerületben nyert rézérczek és rézdús kénvekből az óhegyi és tajovai kohókban állítatik elő, olvasztás után, színréz e mellett pedig nyeretik még az ezüst tartalmu kohónyeredékekből Tajován sósvizzeli lúgzás után, ezen nemes fém is. E célra szolgál 13 különféle pest, 36 lúgzókád, egy rézejtési készülék 26 váluval, 7 fuvó és ez utóbbiak hajtására 12, összesen 60 lóerőt képviselő vizkerékgép.

Az itt nyert színréz eladható áruvá a beszterczei rézpörölydében alakítatik át, mely e célból 16 különféle höddel, 10 nyújtó és mélyítő pörölylyel, 1 hengerművel és 23 egyéb különféle csinozó géppel van felszerelve.

A rézkohóknál és a pörölydénél 4 tisztt és 11 altisztt vezetése alatt 107 munkás van elfoglalva.

Ezen művek eredménye is rendesen nyereség, mely átlagosan tett:

186 ² / ₆ -ban	7,171 frtot,
1867-ben	35,240 „
1868-ban	29,011 „

A selmeczi főbányagrófság igazgatása alatti vasgyárak közül, Rhóniczi vasgyár.
első helyen áll a rhoniczi. Ez egészen az állam tulajdona és annak a felső Garamvölgyében létező uradalmaihoz tartozó rengeteg erdőség különben el nem árusítható fakészletét értékesíti.

Ehhez tartoznak:

1. A rhóniczi olvasztó, öntőde, gépgyár és a polhorai olvasztó. Az ezen olvasztóknál felhasznált vasércz a környéken fekvő saját vájnákban nyeretik, vastartalmuk igen kicsiny és azért csak más dúsabb vasérczczel, vagy műuton készült vaskovacsokkal (készelési salakkal) dolgozhatók fel. Rhoniczon van két nagy pest, melyekben a fentemlitett érczekből és készelési salakból évenként mintegy 35,000 mázsa nyersvas és 12,000 mázsa öntött vas állittatik elő. Tüzelő anyagul szénen kívül nyers fa is használtatik, a mi eddig csak itt sikerült és minden mázsa nyersvasnál közel 30 krnyi megtakaritást eredményez.

2. A brezovai hengerde. Ezen münél van 6 kavar és 6 hegesztő pest; leginkább vasuti sinek gyártásával foglalkozik, melyekből évenként mintegy 130,000 mázsát készít.

3. A részint Rhoniczon, részint a környéken fekvő vashámorok, melyekben évenként mintegy 100,000 mázsa vertvas készül.

A rhoniczi vasgyár átlagos évi jövedelme volt:

186 ² / ₆ -ban	69,904 frt,
1867-ben	185,395 „
1868-ban	247,284 „

Ezen vasgyár jövedelmezése.

A két utolsó évben az emelkedett vasárak mellett, még nevezetesebb lett volna a nyereség, ha a gyár készitményeit, a mult időkben

olcsóbb vasár mellett kötött áruszerződések teljesítése nem veszi igénybe.

Tiszolczi vas-
gyár.

A tiszolczi vasgyár már Gömörmegyében fekszik, érczeit a zelezniki igen bő vájából hozatja ide s mivel ezek igen könnyű műveletűek és a fának az ára is igen mérsékelt, a nyersvasnak mázsáját csak 10 köbláb szénfogyasztás mellett 1 frt 90 kron állítja elő. Évi termelése mintegy 75,000 mázsa nyersvas, mely csekély részben a helybeli kavardában, legnagyobb részt pedig a brezovai hengerdében dolgoztatik fel. A helybeli kavarda évi terménye mintegy 2000 mázsa hengerelt vas.

Libethányai
vasgyár.

A libethányai vasgyár és az ahhoz tartozó vashámor csak $73\frac{1}{3}/128$ részig tulajdona az államnak, a többi $54\frac{2}{3}/128$ rész magánosok birtokában van. Vasércszükségletét a környéken fekvő saját vájáiból fedezi. Itt van egy nagy olvasztó, a melyben évenként mintegy 10,000 mázsa nyersvas olvasztatik. Miután e vas öntvényeknek különösen alkalmas, 1867-ben egy öntöde is rendeztetett itt be, melyben leginkább kelendő kereskedelmi áruk, mint fazekak, ablakrácsok, csövek sat. évenként mintegy 3000 mázsáig készülnek.

A vashámor egy kavár és egy hegesztő pesttel és a szükséges pörölyökkel évenként vagy 6000 mázsa vert vasat készít.

A libethányai vasgyár eredménye évenként:

186 $\frac{2}{6}$ -ban 1,102 frt veszteség volt,

1867-ben pedig 3,072 „ s

1868-ban 19,344 frt nyereséget tett.

Pojniki vas-
gyár.

A pojniki vasgyár szinte nem egészben tulajdona az államnak; mert az, $47\frac{2}{3}/128$ részben magánosoké. Ezen műhöz tartozik egy 1860. és 1861-ben ujonnan épült nagyolvasztó Pojnikon, mely a környéken fekvő vájában nyert vasércből évenként mintegy 10,000 mázsa nyersvasat állít elő. Az itt nyert nyersvas a kosztivjárszakai és besztercei vashámorokban dolgoztatik fel vertvassá, mi célból az első egy kettős kavárpesttel és 1 hegesztőpesttel, az utóbbi pedig 4 pörölylyel el van látva. Évi termelése mintegy 20,000 mázsa vertvas.

Jövedelme 1862-től 1866-ig	519	frt,
1867-ben	3,642	„ és
1868-ban	7,075	„ volt.

A szomolnoki bányagazgatóság vezetése alatt két bánya áll: a szomolnoki és az aranyidkai bányadalom, továbbá az ezeknél előállított nyeredékek olvasztására szolgáló kohók és segédművek.

Ezen művek átlagos évi eredménye volt :

1862 ⁶ -ban	33,274	frt veszteség,
1867-ben pedig már	22,512	„ s
1868-ban	42,285	„ nyereség.

Jövedelmi eredményül előirányozva volt :

1867-re	54,753	frt felesleg,
1868-ra	20,252	„ „

A tulajdonképeni eredmény pedig

1867-ben	16,818	frt
1868-ban pedig	135,024	forint feles-

legben mutatkozott, az első évben tehát az előirányzatnál 37,935 frttal kevesebb, de az utóbbiban 114,772 frttal több, mely többletet ez utóbbi évben a készletek nagy részének értékesítése idézte elő, a mikor is ezek értéke 92,064 frttal apadt.

A szomolnoki hajdan igen híres rézbányaművek a 14-ik században keletkeztek, később a Zápolya, Thurzó, Sauer, Csáky családok, végtére 1690-ben ez utóbbiaktól csere útján az állam birtokába jutottak. 1703-ban Rákóczy Ferencz foglalta el azokat, 1712-ben azonban visszakerültek a kincstár birtokába.

E bányadalom fénykora a mult század közepetája volt, mikor a részben még jelenleg fenálló vizemelőgépek felállíttatván, ezek segédelmével sikerült több aknát tetemes mélységre alább szállítani, ekkor építtetett az uhornai tó is.

Azon arányban azonban mint a felsőbb szinti dúsérczek lefejtettek, kedvezőtlenebbek lettek e bányamű viszonyai is, a mihez még a bányaszemélyzet aránytalan nagysága is járult, úgy hogy 1817-ben

annak nagyrészt el kellett bocsátani. Azóta kiváló eredményeket még nem tudott előmutatni, habár egyes korszakokban igen szépen jövedelmezett.

Kiterjedése.

Jelenleg áll ezen bányadalom 11 felsőmagyarországi vájnamértékből, az ércülepnek 200 ölnyi szélessége folytán tehát térfogata 319,800 □öl.

A felsőbb szintek már a régiek által tökéletesen lemiveltetvén, jelenleg csak a mélységben folytatattik a vájás. E czélból létezik itt 5 és a később említendő rézgáliczos víz felemelése végett még 3 akna, melyeknek összes mélysége 775 öl. Ezek közül legmélyebb a 189 öles lelakna.

Berendezése.

A vájmányok kiszállítását két 19 lóerejű vizoszlogpép és 2 vizkerék által hajtott, összesen 15 lóerejű gép eszközli. A vizeket pedig egy 99 lóerejű vizoszlogpép és 2, összesen 30 lóerejű vizkerékpép huzza külszinre.

Ezen gépek hajtására szolgál egyrészt a szomolnoki és a schnelleifeni patak, másrészt az 1855-ben helyreállított uhornai tó vize. Ez utóbbi mintegy 6 millio köbláb vizet tartalmaz és miután évente háromszor megtelik, 18 millio köbláb vizet szolgáltat, vezető árka közel egy mérdföld hosszú. Mindamellet aszályos években nem elégséges e csapóvíz a vájnak szárazon tartására, mely bajon csak egy gőzgép segíthetne.

A vájnanyeredékek leginkább érczekből állanak, melyek évenként mintegy 40,000 mázsáig a szomolnoki kohónál váltatnak be.

Rézgáliczos
vizek.

Legnagyobb hirt szereztek azonban a bányaműnek, a vájnában réztartalmu vaskénczekből fakadó rézgáliczos vizei, melyek réztartalma a beléjük rakott vásra leülepszik. Az ez utoni réznyerés legjutányosabb, leghibizosabb és azért legjövedelmezőbb ága ezen bányászatnak. E czélból fenáll 6 művezet, melyekben a vájnakból kiemelt víz, vassal teli rakott csatornákon keresztül folyván, réztartalmát iszap alakjában lerakja, mely közvetlenül a kohónál beváltatik. Ezen csatornák összes hosszúsága 2194 öl és a beléjük rakott vas mintegy 20,000 mázsa.

Ily uton nyeretik évenként mintegy 2000 mázsa réz, mázsánként vagy 18 frtnyi költséggel.

Három bányatiszt és 16 felügyelő vezetése alatt keresetet talál itt 396 munkás.

E bányadalom jövedelmezősége kielégítőnek mondható, mivel Jövedelmezése. átlag jövedelmezett:

185 $\frac{6}{7}$ -ben	16,715 frtot,
186 $\frac{2}{6}$ -ban	4,030 „
1867-ben	24,022 „
1868-ban	24,156 „

Aranyidka és Opaka helységek az erdőséggel együtt 1769-ig Aranyidkái bá-nyadalom. Kassa városa birtokához tartoztak. De ezen évben czélszerűnek találta e város ebbeli egész birtokát cserében, a Hernád partján fekvő katonai „császár“ malomért a bányakincstárnak átengedni.

Ez időben állítottak rézkohók Aranyidkán és Opakán, hanem az első csak 1807-ig, az utóbbi 1827-ig álhott fen rézérczek hiánya miatt, azonban dús kárpótlást nyert a kincstár az aranyidkai ezüstbányászat felvirágzása által. Ugyanazon évben, melyben a rézkohó megszűnt, előkészületek tettek az aranyidkai hegyvonulat rendszeres átkutatásához. E munkálatokat a legjobb siker koronázta s 7 többé kevésbé dustelések felfedezése és feltárása a kincstár e birtokát bő jövedelem forrásává tette.

Az itteni állami vájnatelek 39 hoszmértékből áll s a benne csapó Kiterjedése. telések feltárása tárnák által eszközöltetett, melyek azon arányban, a mint az érczfejtés mélyebbre vonult, egymás alatt nyitattak.

Ezek közül legmélyebben fekszik a Brenneraltárna; Tárnai.

30 öllel efelett fekszik a Ludovica,	
82 „ „ „	Alsó Nádor,
104 „ „ „	Felső Nádor,
111 „ „ „	Alsó István,
133 „ „ „	Közép István,
151 „ „ „	Felső István,
166 „ „ „	Legfelső Istvántárna.

Legjelentékenyebb ezek közül :

- a) a Brenneraltárna, 1400 ölet meghaladó hosszasággal, az aranyidkai vájnákat megfogja nyitni 15 öllel mélyebben, mint a mostani legmélyebb munkálat;
- b) a Ludovicaaltárna, addig míg a Brenneraltárna elnem készül a bánya legjelentékenyebb tárnájának tekinthető, nem csak azért; mert annak szintjében a legnagyobb munkálatok léteznek, hanem, mivel a vájmányok kiszállítására 723 öl hosszú vasuttal van ellátva s egyszersmind lég- és vízvezetésre, valamint főbejáratul is szolgál.

Aknái.

Akna csak kettő létezik, egy légakna és egy irányakna. Ez utóbbi a Brenneraltárna szintjeig van lemélyítve és főképp e tárna mielőbbi elkészíthetése céljából alaszthatott. Ebben van felállítva a Ludovicaaltárna szintjén egy 7 lóerejű vizoszlopgép, mely a mélység vizeit ez altárnára emeli.

A vájnanyeredékek ezüsttartalmu dárdanyérczekből állanak, melyek részint csak egyszerűen összetörve, részint marasztás által töményítve, a mi 6 zúdában és az ezekhez tartozó szérdékben történik, további feldolgozás végett, évenként összesen mintegy 20,000 mázsa ércben és marában az ottani foncsorműnek átadatnak.

Az eddig felfedezett telérek a mélység felé mindinkább tömörülnek és az érczek ezüsttartalma nagyobbodik, ugyanazért e bányadalom szép jövőnek néz elébe.

Három bányatiszt és 12 felügyelő vezetése alatt 339 állandó munkás talál itt keresetet.

Jövedelmezősége a következő táblázatból kivethető:

É v	Számlaszerü nyereség	T e r m e l t		Ennek é r t é k e	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst				veszte- ség
	frt	p. font		frt	%	frt	frt
1862.	20.664		1.457	65.565	25. ₈	16.916	3.748
1863.	32.845		3.395	152.775	12. ₂	18.639	51.484
1864.	44.381		3.621	162.945	15. ₆	25.419	69.800
1865.	12.962		2.142	96.390	9. ₃	8.964	21.926
1866.	24.495		3.178	143.010	18. ₇	26.743	51.238
1867.	11.865		3.461	155.745	25	38.986	50.851
1868.	13.427		3.142	143.640	14. ₆	20.971	34.398
Összesen	119.311		20.446	920.070		156.638	275.949
Évi átlag	17.044		2.921	131.438		22.377	39.421

Azelőtt létezett e kerületben a sárgaréz érczkohó Szomolnokon, a fakó rézérczkohó Óvizen és a maluzsinai rézpörölyde, melyekben nemcsak a kincstári, hanem az összes Szepes megyebeli vájnak nyeredékei értékesítették. Miután azonban a kincstár a kohó nyereséget a magán beváltatókkal nem osztotta meg és azonkívül az egy mázsában 12 fontnál kisebb tartalmu rézérczeket a beváltásból egészen kizárta, ez utóbbiak saját használatra külön kohókat állítottak s mióta ezek működésüket megkezdték, a magán beváltás annyira csökkent, hogy 1856-ban az óvizi kohóval egészen fel kellett hagyni, a maluzsinai rézpörölydét pedig Szomolnokra áthelyezni. Jelenleg tehát csak a szomolnoki kohó áll még fen, hol a kincstári vájnanyeredékeken kívül csak a legközelebbi egy pár vidéki bánya nyeredékei kerülnek olvasztás alá.

Szomolnoki rézkohó.

Ezen kohó 1862-től 1866-ig tetemes veszteséggel zárta be számláit, a mely is évenként átlagosan 41,435 frtra rugott, 1867-ben már 5898 frt és 1868-ban 27,431 frt nyeresége volt.

Aranyidkai foncsormű.

Az aranyidkai foncsormű csak az Aranyidka határában nyert érczeket és marákat dolgozza fel, el van látva 6 pörkpesttel, 1 érczmalommal, 8 foncsorító hordóval s a többi szükséges mellékkészülékekkel, továbbá a dárdany előállításához való 1 pörk és 1 olvasztó pesttel.

Évi termelése mintegy 3000 p. font ezüst és 200 mázsa dárdany.

Két kohótiszt és 4 felügyelő közvetlen vezetése alatt 52 állandó munkás keresi itt mindennapi kenyerét.

Ezen kohó adott 1862-től 1866-ig átlagosan évi 14,333 frt, 1867-ben 8,997 frt és 1868-ban 5,336 frt nyereséget.

Diósgyőri régi vasgyár.

A diósgyőri álladalmi jószág igazgatósága területén csak a diósgyőri vasgyár és köszénbánya létezik.

A vasgyár még 1764-ben építettett Fazola Henrik egri lakos által, a ki már 1770-ben némi költség megtérítése mellett az egésznek egy nyolczad részét és a gyár igazgatását is a kincstárnak engedte át, azon feltétel alatt, hogy ez utóbbi a gyár kiépítését befejezze és az erre megkívántató költségeket előlegezze. Idő folytán mindig több több részvényes birtoka került a kincstár kezébe s jelenleg az egész vasgyárnak $\frac{5}{5}$ illetőleg $\frac{7}{128}$ -ad része az államé, a többi pedig még magánbirtokosoké.

Ezen vasgyár állapota.

Addig míg e gyár faszükségletét a diósgyőri koronai uradalom erdőségeiből szerfelett olcsó áron fedezhette, meglehetősen szép nyereséget szolgáltatott tulajdonosainak, a mint azonban a faár emelkedett, azonnal veszteséggel kezdett működni. A veszteség okainak nyomozása közben kitűnt, hogy habár megvannak is itt az alapfeltételek egy igen jól jövedelmező vasgyár üzletéhez, de ennek felépítésénél és üzeménél oly hibák követettek el, melyek gyökeres orvoslást kívánnak. Ezen hibák voltak főképen a rendelkezésre álló vízerő czélszerűtlen felhasználása, a miért a gyár az időszakonkénti vízhiány miatt szünetelni volt

kénytelen, továbbá az egyes üzemhelyiségek szétszórtsága és távolsága a tiszti lakoktól, mi által egyrészt az anyagok ide oda szállítása végett sok haszontalan költség okoztatik, másrészt a felügyelet oly hiányossá vált, hogy az egész műszaki üzem vezetése az eredmény szembetűnő kárával egészen a felvigyázókra ment át. Ezen hibák eltávolítását azáltal vélték elérhetőnek, ha részint a vasolvasztó czélszerűbb helyre áthelyeztetnék, részint a nyersvas finomítása egy vagy legfeljebb két épületben központosíttatnék. Miután azonban ezt csak nagyobb költségekkel lehetett volna létesíteni, ezeknek fedezésére pedig a magán részbirtokosok sem hajlandók, sem képesek nem voltak, e gyárnak eladása s mivel erre vevő nem akadt, annak bérbeadása kísértetett meg. Azonban még erre sem történvén elfogadható ajánlat és időközben az alább említendő új vasgyár felépítése határozatván el, a mely mellett ezen régi gyárban fekvő és még befektetendő tőke dús kamatozást ígér, fel lett az ottani államjavak igazgatósága hatalmazva, hogy az egyes magánbirtokosoktól az egyes részeket kőszpénzen vegye meg. Mivel ezek erre nagyon is készek, rövid idő múlva e gyárnak az állam egyedüli birtokosa lészen.

Ezen vasmű, Uppony, Vinczépál, Tapolczán, Nekeseny, Telekes, Szilas és Rudnó községek határaiban saját vasércbányákkal bir, melyek évenként vagy 300,000 mázsa vasérczel szolgáltathatnak. Van benne 1 olvasztó nagypest, 5 vashámor, felszerelve 6 készelőhőddel, 3 izzítóhőddel, 6 bocs és 4 nyújtó pörölylyel, végtére 10 hivatalhelyiség és lakház. A csapóvíz felfogására szolgál egy tó mintegy 18 millió köbláb tartalommal, mely azonban az olvasztó alatt állván épen ott, a hol legnagyobb erőre volna szükség, a természetes hajtóerő növelésére mit sem hat. Berendezése.

Évi termelése mintegy 8000 mázsa nyers és öntöttvas, továbbá vagy 6000 mázsa vertvas.

Jövedelmezősége az utolsó évtizedekben e következő volt évenként : Jövedelmezése.

1835-től 1852-ig 11,929 frt nyereség

1853-ban	12,298 „	veszteség
1854-től 1858-ig	4,612 „	nyereség
1859 „ 1861 „	6,350 „	veszteség
1862 „ 1866 „	11,702 „	„
1867-ben	6,587 „	„
1868-ban	13,587 „	nyereség.

Diósgyőri új
vasgyár.

Hazánkban jelenleg a megkezdett és a közel jövőben biztos kilátásba helyezett vaspályavonalok kiépítése végett, oly nagy mennyiségű vasgyártmányra lesz szükség, hogy azt hazai iparunk még teljesen kiterjeszkedés mellett sem leszen képes elegendő mennyiségben szolgáltatni. Hogy tehát az ezen gyártmányokért járó nevezetes pénzüsszeg legalább egyrészt hazánkban maradjon s hogy a Diósgyőr környékén fekvő vasérczek, erdőségek és kőszéntelepek értékitessenek, elhatároztatott, hogy Diósgyőrött egy évi 200,000 mázsa vaspályasín gyártására képesített, előlegesen egy nagy olvasztóból, egy kavardából és hengerdeből álló vasgyár építtessék, mely rövid szárnyvonallal úgy a Tiszavasúttal mint a kőszénbányákkal és idővel a vasércztelepekkel is összekötendő lenne. Ezen vasgyár építése, — ahoz az előkészületek már a múlt évben megtétetvén — jelenleg a legnagyobb erélylyel foly és még ez évben elkészülvén, az állam bevételeit nevezetes összeggel fogja szaporítani.

Diósgyőri kő-
szénbánya.

A Bikk hegység körül eltelepülő temérdek kőszénmennyiségnek egy nagy része a diósgyőri korona uradalomhoz tartozó Diósgyőr, Babony, Parasznya, Varbó és Kápolna községek határai közé esvén, ennek felkutatása és bányatörvényszerű biztosítása még 1857 és 1859 között eszközöltetett. Nagyobb lendületet azonban nem nyert és nem nyerhetett e vállalat; mert a termelt kőszén állandó elfuvarozása a fogyasztó helyekre igen nagy nehézségekkel volt összekötötve, helyben pedig kőszénfogyasztó vállalat nem létezett. Pedig ha megfontoljuk, hogy az egész Tisza vidéke és az alföld, tüzelő anyag hiányában van, hogy Diósgyőr e vidékhez, az eddig ismert kőszéntelepeknél sokkal közelebb fekszik és hogy ezen bányák egy aránylag igen rövid

vonallal a magyarországi vasuthálózattal összeköthetők, világos, hogy e bánya szerencsés fekvésénél fogva, biztos fogyasztásra, nagy mértékben számíthat.

Eddig a bányászati erő leginkább a feltárási munkálatokra fordítván, az évi termelés 100,000 mázsánál többre nem igen ment, ezért a köszénbánya jövedelmezősége sem lehetett kedvező, mely

Jövedelmező-
sége.

186 $\frac{2}{6}$ -ban 899 frt veszteségben

1867-ben ellenben 1,067 „ s

1868-ban 76 „ nyereségben

mutatkozott.

Az ungvári államjavak igazgatóságára csak a turiaremetei vasgyár vezetése van bízva. E vasgyár 1863-ban az egész ungvári uradalom bérbeadása alkalmával, a bérlőknek 40,000 frton eladott, miután azonban a vevők sem a vételárt meg nem fizették, sem a szerződés egyéb feltételeinek eleget nem tettek, e vasgyár az 1867-iki novemberhóban, az uradalmat illető bérszerződés felbontása alkalmával, az állam birtokába ismét visszakerült.

Turiaremetei
vasgyár.

Ezen vasgyár jóminőségű vasérczekkel Poroszkó és Laaz határában fekvő saját bányái által láttatik el és miután az ungvári uradalomhoz tartozó rengeteg erdők a szükséges tüzelőszert kifogyhatatlan mennyiségben szolgálhatják, czélszerű alapokra fektetve, erélyes vezetés mellett, igen szép jövővel kecsegtet.

Termőképessége évenként mintegy 15 ezer mázsa nyers és 12 ezer mázsa nyújtott vasra tehető, tehát a kisebbszerű gyárak közé sorozandó.

Jövedelmezősége e gyárnak kedvezőnek mutatkozik, 1867-ben eredményezett 1014 frtnyi és 1868-ban 10,304 frtnyi nyereséget.

Az előirányzat összeállításakor még az állam birtokában nem lévén, ebbe fel sem vétethetett. Pénzforgalmában mutatkozott 1867-ben 5,092 frt hiány, 1868-ban pedig 10,904 frt felesleg.

A m. szigethi bányászati igazgatóság kerületében csak a fehérpataki és kobolapojánai vasgyár fekszik.

Fehérpataki és
kobolapojáni
vasgyár.

A fehérpataki vasgyárhoz tartozik egy olvasztó nagy pest, öntöde és gépműhely, a kobolapojanaihoz pedig egy nagy pest és egy vasfinomító intézet, mely utóbbi egy egyesített kavár és hegesztő pesttel, egy bocs és több nyújtó pörölylyel van felszerelve.

Nyersvas jelenleg csak a fehérpataki olvasztóban termeltetik, évenként mintegy 12,000 mázsa, a melyből 3000 m. öntvényekre, 9000 m. pedig a kobolapojáni intézetben vertvasnak dolgoztatik fel.

Ezen vasgyárak üzemi eredményei igen kedvezőtlenek, az évi veszteség volt, t. i.:

1862-ben	79,493	frt,
1863-ban	47,476	„
1864-ben	36,269	„
1865-ben	44,556	„
1866-ban	53,982	„
1867-ben	80,195	„
1868-ban	235	„

Nagybányai ke-
rület.

A nagybányai bányagazgatóság vezetésére bízott művek e következők: a veresvizi, kereszthegyi, felsőbányai, kapniki, oláhlaposbányai és rodnai bányadalom, továbbá a férnczelyi, láposbányai, kapniki, oláhlaposbányai és rodnai ezüstkohó, a felsőbányai rézkohó és pörölyde, végtére a rojahidi (podoruji) vasgyár.

Ezen bányaművek eredménye volt, az agio beszámítása nélkül:

186 ² / ₆ -ban	22,095	frt veszteség,
1867-ben	13,036	„ nyereség,
1868-ban	79,848	„ veszteség,

az agio beszámításával pedig :

186 ² / ₆ -ban	112,951	frt nyereség,
1867-ben	194,715	„ „
1868-ban	18,570	„ „

Előirányozva volt 1867-re 177,329 frt és 1868-ra 38,893 frt felesleg, a tényleges eredmény szerint mutatkozott 1867-ben 134,070 frt és 1868-ban 199,336 frt felesleg, tehát 1867-ben 43,259 frttal kevesebb és 1868-ban 160,443 frttal több.

A veresvizi bányadalom, mely $54\frac{1}{2}$ vájnamértékből áll, csak a folyó században került, részint magánosoktól adásvevés, részint bányahatósági adomány útján az állam birtokába.

Veresvizi bányadalom.

Az említett $54\frac{1}{2}$ vájnamértékből csak 36 az állam kizárólagos birtoka; $17\frac{1}{2}$ -nek azon része, mely a Sarlósboldogasszonytárna szintje felett fekszik két, illetőleg három magánbányatársulat birtokában van, melyek egyikénél (a János evangelista bányatársulatnál) azonban az állam is közbirtokos. Az egész vájnatelek leginkább tárnák által tételt hozzáférhetővé, melyek közül csak kettő érdemel felemlítést.

Az első a Sarlósboldogasszony al- vagy segédtárna, mely még a múlt század tevékenységének eredménye. 1796-ban került a kincstár birtokába; időközben azonban helyenkint összeomolván, 1831-ben újólág kitakarított. Ezen tárna mintegy 1330 öl hosszú és 4 légaknával van ellátva.

Tárnái.

A második a Svaiczter segédtárna. A Sarlósboldogasszonytárna alatti mélység dúsnak jelentkezővén, ennek feltárása céljából kezdetett meg 1850-ben 25 öllel mélyebben ezen altárna. Egész hosszúsága mintegy 1900 öl lesz, a miből eddig 1200 öl már kivájtott és folytonosan tartalomdús telérekben hajtattván, előbbre halad. Az egész tárnában vasut van lerakva, mely az ezen műhöz tartozó Salvatorzuzdáig terjedvén, a zuzérczek ló általi jutányos szállítását nagyon megkönnyíti.

Ezen bányadalomhoz tartozik a Salvator és a Susana nevű zuzda, melyek a legujabb időben átalakittatván, illetőleg felépittetvén, igen jól vannak felszerelve. E zuzdák birnak jelenleg 54 zuznyillal, 3 nagymérvű forgó szérrel s 43 egyéb szérrel és készülékkel.

A közelebb elmúlt évtizedekben folytonos veszteséggel küzdött e bányamű, így az 1844—1857. évek közötti időszakban, összesen 236.758 frt veszteség mellett csak 1850-ben mutatott 18,722 forintnyi nyereséget.

Jövedelmezése.

Jelenleg azonban igen szépen jövedelmez a következő táblázat szerint :

É v	Számlaszerü	T e r m e l t		Ennek é r t é k e	A g i o		Összes nyereség
	nyereség	arany	ezüst				
	frt	p. font			frt	%	
1862.	12.076	21	1.515	82.350	25. _s	21.246	33.322
1863.	88.682	38	3.445	180.675	12. ₂	22.042	110.724
1864.	89.234	47	4.458	232.335	15. ₆	36.244	125.478
1865.	34.880	24	2.682	136.890	9. ₃	12.731	47.611
1866.	58.739	28	2.881	148.545	18. ₇	27.778	86.517
1867.	18.984	29	2.096	113.895	25	28.474	47.458
1868.	16.206	22	1.697	91.215	14. ₆	13.318	29.524
Összesen	318.801	209	18.774	985.905	17	161.833	480.634
Évi átlag	45.543	29. _s	2.682	140.843. _s	17	23.119	68.662

Kereszthegei
bányadalom.

Ugy mint a veresvizi, a kereszthegei bányadalom is Nagybánya városa területén fekszik. Miveletei igen régiek és úgy látszik, hogy ez volt e kerületben a legelső bánya. Sok viszontagság után 1748-ban került az állam igazgatósága alá, akkor azonban még magánosok és az állam közös birtoka volt. Csak 1853-ban lett az a kincstár tulajdona, részint a magánrészek megszerzése, részint felhagyása folytán.

Kiterjedése.

A kereszthegei vájnatelek áll 11 vájnamértékből, összesen 137,984 □ öllel. Az e telekben fekvő főtélér és mellékszakadékaik hozzáférhetővé vannak téve az 1765-ik évben megkezdett altárna és abban az 560 d. ölnél lemélyesztett Wernerakna által. Ezen igen dús telér a felsőbb szintekben és az altárna alatt mintegy 80 ölnyre az elmúlt időkben kifejtetvén, a közelebbi múlt évtizedekben annál kevésbé jövedelmezhetett, miután a víz alatti mélységnek szárazzá tétele és így

a még egészben álló telérnek elérése, a ráfordított munka és költség daczára sem sikerült.

Felállíttatott ugyan 1847-ben a Wernerakna felett egy 24 lóerejű gőzgép, de elégtelennek bizonyult, miután annak segélyével évenként csak 3—5 ölre lehetett lejjebb hatolni. Ez okból felállíttatott a folyó évtized elején ugyanez aknában még két vizoszlopgép, melyeknek csapóvize egyrészt egy 8000 öl hosszú árok által a Romanavölgyből, másrészt, a régi ravaszpataki helyreállított és nagyobbitott tó segélyével lett volna nyerendő. E tervek keresztülvitele 267,276 forint költséggel 1865-ben fejeztetett be, sikerültnek azonban nem mondható; mert a Romana vizárok csak igen kevés vizet szolgáltat, a ravaszpataki tógát ellenben a gáttestnek egyenlőtlen ülepedése által jelentékenyen megsérült úgy, hogy annak nagy részét 1867-ben le kellett bontani. Egyébiránt e két vízmű, még azon esetben is, ha sikerül, a mélység vízmentessé tételére elegendő erőt nem szolgáltatathatott volna, ugyanazért elkerülhetlen szükség volt egy új gőzgép felállítása, miután a régi, részint avult szerkezete, részint több évi szolgálata miatt már haszonvehetlenné vált. E gőzgép névszerint 40 lóerővel fog birni, hatása azonban szükség esetében 60 lóerőig lesz fokozható és épen jelenleg van felállítás alatt. Összesen mintegy 40,000 frtba fog kerülni.

Viztávolító munkálatok.

A nem megvetendő mennyiségű dúsérczen kívül, évenként mintegy 90,000 m. zuzérczet szolgáltat ezen bányadalom, melyek két igen jól berendezett és közvetlenül a vasúttal ellátott altárna torkolatánál fekvő zuzdában dolgoztatnak fel.

Ércznyeredék.

E zuzdában van 85 nyílvas, 22 folytonos tökszér, 60 foncsormolna és 9 különféle más készülék.

Mint már említettett ezen bányadalom, hosszas évekig kielégítő sikert nem mutathatott fel, úgy, hogy annak eladása vagy elhagyása már komoly tárgyalás alá vétetett; a legujabb időben azonban annyira javult, hogy az, a közel jövőben a nagybányai kerület gyöngyének lesz mondható.

Jövedelmezés.

**Jövedelmezősége 1862-től 1868-ig a következő táblázatból ki-
vehető:**

É v	Számlaszerű nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst		%	frt	veszte- ség
	frt	p. font		frt			frt
1862.	101.358	75	84	54.405	25. ₈	14.037	37.321
1863.	32.135	98	445	86.175	12. ₂	10.513	21.622
1864.	25.848	225	692	183.015	15. ₆	28.550	54.398
1865.	8.420	170	439	134.505	9. ₃	12 509	20.929
1866.	49.209	178	1433	184.535	18. ₇	34.508	83.717
1867.	1.346	134	1007	134.765	25	33.691	32.345
1868.	4.698	139	1250	150.075	14. ₆	21.911	17.213
Összesen	56.698	819	5350	927.475		155.719	99.659
Évi átlag	8.009	117	764	132.496		22.246	14.237

Felsőbányai bá-
nyadalom.

A felsőbányai bányászat igen régi, Lajos királynak egy 1376-ik évben kelt kiváltságlevelében az ottani lakosok már „cives et montani“ nevezet alatt fordulnak elő, mi arra mutat, hogy e helység akkor már város volt és lakosai bányászattal foglalkoztak. Ezen bányadalom 1690-ben vétetett meg Felsőbányavárosától 25,420 forinton, azóta változó sikerrel mivelletett, a vājnavizeknek a mélységből kiemelése sok küzdelemmel járván. Ez teljesen csak a legújabb időben sikerült, azért is a mélység kellőleg feltárva nincsen, jelenleg főfeladata az ottani bányagondnokságnak ezen költséges munkálatot minél hamarább bevégezni, e mellett pedig a régiek által visszahagyott maradékokból ezen költségeknek legalább egy részét fedezni. Késlel-

teti ezen munkálatot azonban azon kedvezőtlen körülmény, hogy a mélység csak két akna által közelíthető meg, melyek a vájnatelek két legszélső oldalain vannak lemélyítve, s az azok közötti 800 ölnyi köz, melynek kellő közepén volt a felsőbb szintekben a legdúsabb ércz csak több évek eltelte után lesz átvájható.

A víztelenítésre szolgál az ugynevezett Borkuti altárna, mely összesen mintegy 1400 öl hosszú „a középhegy“ csucsát, melyen keresztül a telérek csapnak, 150 öllel mélyíti alá és nem csak a felsőbb szinti, hanem a mélységből felemelt vizeket is vezeti a külszínre.

Vizek elvezetése.

Ezek emelésére szolgál egy vizoszloggép, összesen 39 lóerővel és egy vizkerékgép 5 lóerővel, melyek azonban csak nehezen bírják a mély vizeket a létező 45 ölnyi magasságra emelni.

A vájmányok szállítására szolgál egy 12 lóerejű vizoszloggép és egy 5 lóerejű vizkerékgép, továbbá 1312 öl bel és 891 öl külvaspálya.

A nyeredékek egy része évenként mintegy 1500 mázsa dúsércz, a másik része csak zuzércz, melyek évenként mintegy 300,000 mázsa, 14 zuzdában és az ezekhez tartozó szérdékben dolgoztatnak fel. Ez intézetekben létezik 291 nyilvas 44 folytonos lökszér és 280 egyéb szér és készülék. Az itt nyert marák évenként mintegy 40,000 mázsára rugnak.

A zuzdák valamint az aknaszállítási és vízvezetési gépek hajtására szükséges csapóvíz 5, összesen 6246 öl hosszú árokban vezetetik a távolfekvő völgyecskékből, rendeltetésük helyére. E víz mintegy 200 lóerőt képvisel, melyekből 17 a szállításra 44 a vizemelésre és a többi a zuzdák hajtására fordittatik.

E bányadalom jövedelme különböző időszakokban igen különböző volt. Így

Jövedelmezés.

1792—1796-ig tett az évi nyereség	21,200	frt,
1823—1830-ig „ „ „ veszteség	2,758	„
1845—1857-ig „ „ „ nyereség	5,729	„

Az 1862—1868-ik évek közötti eredményeket mutatja a következő táblázat:

É v	Évi nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst				veszte- ség
	frt	p. font		frt	%	frt	frt
1862.	5.591	142	2.180	193.950	25. ₈	50.039	55.630
1863.	2.039	118	1.832	162.090	12. ₂	19.775	17.736
1864.	16.178	185	2.672	245.115	15. ₆	38.238	54.416
1865.	17.818	158	2.185	204.975	9. ₃	19.063	36.881
1866.	28.704	134	1.914	176.580	18. ₇	33.020	4.316
1867.	31.878	126	1.830	167.400	25	41.850	9.972
1868.	16.251	143	2.004	186.705	14. ₆	27.259	11.008
Összesen	39.285	1006	14.617	1.336.815		229.244	189.959
Évi átlag	5.612	144	2.088	190.973		32 749	27.137

Kapniki bányadalom.

A kapniki bányák régiségére mutatnak a löpor nélkül vájt tárnák és nyílámok. Az állam ugy látszik csak a mult század elején kezdett itt bányászni, az első kísérletek azonban nem igen voltak kecsegtetők. Nagyobb lendületet csak 1722 körül nyert e bánya, mikor a selmeczi kerületből számos család ide költöztetett és több a kövári uradalomhoz tartozott helység, melyek lakosai e bányászatnál mint munkások dolgoztak, a Teleky családtól visszaszereztetett. Idő folytával az ott létezett magánbányabirtok egészen az állam tulajdonává lett.

Jelenleg áll 42 vájnamértékből, területe tehát 586,843 □öl és számos tárna és két akna által van feltárva.

A tárnák közül említést érdemel:

a) a Raineraltárna. Ez szárnyvágatai nélkül 1569 öl hosszú, vájása 1753-ban kezdetett és általa valamennyi telér hárántoltatott. A legfelsőbb Venczelaknát 31 öllel mélyíti alá;

Tárnák.

b) a Ferdinándaltárna az előbbinél 52 öllel mélyebben fekszik, megkezdett 1845-ben, összes hosszúsága 2500 öl lesz, a miből eddig mintegy 1590 öl kész, további vájása erélyesen folytatódik.

A nyert vájmányok részint a Raineraltárnán, részint a két aknán keresztül hozatnak külszinre, mely célból az első vasuttal, az utóbbiak vizkerék által hajtott szállítógéppel vannak ellátva. A Venczelaknánál létezik még egy 12 lóerejű vizemelőgép, mely a Ferdinándaltárna elkészülteig a mély vizeket a Raineraltárnára emeli.

E bányadalomnak nyeredékei állanak évenként mintegy 8000 mázsa ezüst, 2000 mázsa ólom és 500 mázsa rézérczből, továbbá vagy 200,000 mázsa zuzérczből. Ez utóbbiak felkészítésére szolgál 11 zúzda és szérde, melyek 133 zúznyíllal és 67 szérrel és egyéb készülékkel vannak felszerelve. A marák évi előállítás mintegy 20,000 mázsára rúg.

Bányanyeredé-
kek.

Valamennyi gép viz által hajtatik, melyeknek mennyisége azonban vitzartányok hiányában változó, hatáserejük 120 lóerőre tehető, a melyből az aknaszállítás és vizemelés 59, a zuzdák pedig 61 lóerőt vesznek igénybe.

Különös nagy nyereséget e bányadalom a régiebb időkben nem igen adott, így 1793-tól 1801-ig volt az átlagos évi nyereség 4465 frt, 1824—1826-ig az évi veszteség 3616 frt, mely az 1845—1857 közötti időszakban 24,653 frtra emelkedett.

Jövedelmezés.

Jelenleg azonban igen dúsan fizeti vissza a belefektetett tőkét, mint ez a következő táblázatból látható:

É v	Évi nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst				veszte- ség
	frt	p. font		frt	%	frt	frt
1862.	9.176	27	3.447	173.340	25. ₈	44.722	53.898
1863.	12.244	28	3.237	165.565	12. ₂	20.199	32.443
1864.	31.252	40	4.395	224.775	15. ₆	35.065	66.317
1865.	19.674	33	3.065	160.200	9. ₃	14.899	34.573
1866.	10.401	29	3.080	158.175	18. ₇	29.579	39.980
1867.	9.918	39	3.008	161.385	25	40.346	50.264
1868.	21.400	34	2.458	133.560	14. ₆	19.500	1.900
Összesen	71.265	230	22.690	1,177.000		204.310	275.575
Évi átlag	10.181	33	3.241	168.142		29.186	39.368

Hogy 1868-ban veszteség mutatkozik, ez nem az érczek fogyatkozásának, hanem azon igen üdvös intézkedésnek pillanatnyi eredménye, mely által ez évben a Raineraltárna alatti érczeknek, emberi kéz által eszközlött vizmentesítés folytán, költséges lefejtése mindaddig megszűntetve lön, míg a Ferdinandaltárna azokat el nem érendi, hamarjában pedig a felsőbb szintekben kellő mennyiségű érczeket feltárni nem lehetett. Ez utóbbi azonban jelenleg már teljesítettén, a jövő év e hiányt ismét helyre fogja ütni.

Oláhláposi bá-
nyadalom.

Az oláhláposi bányászat keletkeztéről minden adatok hiányoznak, csak annyi bizonyos, hogy az 1769-dik évben az állam birtokába jutott.

Az egész vájnatelek csak 4 vájnamértékből áll, összes térfogata tehát 100,408 □öl. Az e vájnatelken eddig ismeretes egyetlen telér,

számos kisebb felsőbb szinti tárnákon kívül a következő két mélyebb tárna és egy külakna által lett feltárva:

- a) a Helltárna a 180-ik ölnél hárántolta a telért, a melyen azután kelet és nyugat felé hajtattott. Ez a vájmányok kiszállítására szolgál és e célból 470 öl hosszúságban vasuttal van ellátva;
- b) az Altárna. A Helltárnát 35 öllel mélyíti alá, külről egészen a telérig 386 öl és a telérben mintegy 230 öl hosszú. E tárna alatt mivelet még nincsen és így az összes vájnavizeket közvetlenül a külszinre vezeti;
- c) a külaknának mélysége 55 öl s aljával az altárna szintjét éri. Ez aknánál létezik egy 8 lóerejű vizkerék szállítógép, mely által a vájmányok részint külszinre, részint a Helltárnára emeltetnek.

Tárnái.

A vájmányok különösen az évenként mintegy 200,000 mázsára rugó zuzérczek tovább szállítására külön 2, összesen 520 öl hosszú külvasut szolgál. Ezen zuzérczek 4 zuzdában készítettnek fel, melyek összesen 159 zuznyillal, 42 folytonos lökszerrel és 17 egyéb szérekkel és készülékekkel vannak felszerelve.

A zuzdagépek, valamint az egyetlen aknaszállítási gép, vízerővel hajtának, az ehhez szükséges víz több, összesen 3152 öl hosszú árkokban vezettetik rendeltetése helyére s az általa képviselt 85 lóerőből 8 az aknaszállításra, 77 pedig zuzdai célokra fordítatik.

E bányadalom bevált a helybeli kohónál évenként 5000 mázsa érczet és 30,000 mázsa marát.

Három tisztviselő és 5 felvigyázó vezetése alatt munkát talál itt 306 állandó munkás.

Mint egyéb aranyezüst bányának. ennek jövedelmezősége is változatos volt s habár nemis nagy, de általában mindig nyereséggel járult az állam kiadásaihoz, így 1844-től 1848-ig adott évenként 18,879 ft nyereséget, 1854-től 1858-ig leszált e nyereség évi 319 forintra 1862-től 1868-ig ismét 975 frtra emelkedett, a mint azt a következő táblázat mutatja:

Jövedelmezése.

É v	Számlaszerü nyereség	T e r m e l t		Ennek ért é k e	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst		%	frt	
	frt	p. font		frt			frt
1862.	3.886	133	2.265	191.700	25. ₈	49.459	53.345
1863.	6.120	103	1.810	150.975	12. ₂	18.419	24.539
1864.	25.273	122	2.027	173.565	15. ₆	27.076	1.803
1865.	5.407	134	2.382	197.640	9. ₃	18.381	23.788
1866.	4.440	99	2.186	165.195	18. ₇	30.893	35.333
1867.	8.272	61	1.395	103.945	25.	25.986	34.258
1868.	3.977	75	1.063	98.460	14. ₆	14.375	18.352
Összesen	6.829	727	13.128	1,081.480		184.589	191.418
Évi átlag	976	104	1.875	154.497		26.370	27.346

Rodnai bányadalom.

A rodnai bányászat Erdélyországnak legrégibb bányaszataihoz tartozik. Hajdan igen virágzó lehetett; mert Bonfin szerint a mongolok pusztítása előtt (1241) Rodna helysége mintegy 40,000 lakossal volt népesítve. Ennyi nép ily zord vidéken csak az ipar mezején, nevezetesen a bányászatnál találhatta keresetét. Azóta azonban ily fényre nem vergődhetett többé; mert, ha voltak is néha egyes örvendetes időszakai, egészben véve még is feltűnő előhaladásnak nem örvendhetett.

Ezen bányadalom eredetileg a Désán család tulajdona volt, 1766. illetőleg 1795-ben vétetett ettől által azon kötelezettséggel, hogy annak negyedrésze a nevezett család javára szabadon miveltessék. Miután e mű átvételekor az állam ezzel egyszersmind 14,961 frt 31¼ p. p. adósság törlesztését is magára vállalta, ez idő óta pedig e mű

folytonos veszteségben állott; az állam követelései is a nevezett család irányában nem apadtak, hanem inkább növekedtek, oly mérvben, hogy azok 1868. év végével 44,994 frtra szaporodtak s a bányanyeréség $\frac{1}{4}$ részével lesznek törlesztendőek.

Az ezüstartalmu ólomérczek itt csak egyes, hol nagyobb, hol kisebb kiterjedésű üleptömszökben fordulnak elő és ezek egymásközötti viszonyai szerfelett bonyolultak lévén, az illető kezelő hivatalnokok a települési viszonyok iránt csak igen ritka helyt voltak magokkal tisztában, a mi sok, többnyire sikertelen kutatási és feltérési miveletekben nyilatkozott. Ez fő oka volt az eddigi kedvezőtlen jövedelmezőségnek.

Érczek tulajdonsága.

A legujabb időben azonban, főkép Posepnynek 1864-ben véghez vitt földtani fölvételei folytán, nagyon tisztultak az előbbi nézetek és most már biztosan várható, hogyha a műkezelés is még egy kis haladást tesz, ezen bánya a reáfordított költségeket dúsan vissza fogja fizetni.

Az egyes tömszölepek leginkább tárnák által vannak feltárva, melyeknek összes hosszasa 2889 öl, különös felemlítést egyik sem érdemel s csak megjegyeztetik, hogy vájnavizek nem igen fordulnak elő és ezek kiemelése gép itt nem szükséges.

A vájnanyeredékek leginkább zúzérczekből állanak, melyek évenként mintegy 90,000 mázsa, 5 zúzdában és az ezekhez tartozó szérdékben dolgoztatnak fel, melyek felvannak szerelve 60 zúznyíllal, 14 folytonos lökszerrel és 7 egyéb készülékkel. A fentebb említett zúzérczmennyiségből nyeretik mintegy 4000 mázsa ólommar.

Vájnanyeredékek.

Amint már említettett e bányadalom a legujabb időig veszteségben állott és pedig 1856-tól 1861-ig átlagosan évenként 6035 forinttal, most azonban mindinkább javul, ami a következő táblázatból kitünik:

É v	Számlaszerű nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst				veszte- ség
	frt	p. font		frt	%	frt	frt
1862.	5.090		208	9.225	25. ₃	2.380	2.710
1863.	7.060		196	8.820	12. ₂	1.076	5.984
1864.	1.509	2	288	14.310	15. ₆	2.232	3.741
1865.	1.505	2	279	13.905	9. ₃	1.293	2.798
1866.	713	1	242	11.565	18. ₇	2.163	1.445
1867.	555	1	257	12.240	25	3.060	3.615
1868.	503	2	283	14 085	14. ₆	2.056	2.559
Összesen	8.796	8	1750	84.150		14.260	5.464
Évi átlag	1.257	1	250	12.021		2.031	780

Államkohók.

A fentemlitett állami bányadalmaknál, valamint a környékbeli magánbányákban és zúzdákban nyert érczek és marák további értéktétele, t. i. az ezekben létező arany, ezüst, ólom és réz tiszta állapotban előállítása czéljából léteznek a következő helyeken állami kohók u. m. Fernezélyen, Kapnikon, Láposbányán, Oláhláposbányán, Felsőbányán és Rodnán.

Az első két helyen a kevésbé rezes, Lápos és Oláhláposbányán a rézben dúsabb, Rodnán pedig csak az ottani bányadalomnál előállított nyeredékek olvasztanak, míg Felsőbányán a többi kohóknál nyert rézdús kényekből és nyersrézből tiszta réz állittatik elő, a mely az ugyanott létező rézpörölydében eladható áruvá átalakittatik.

Tüzelő anyag
drágasága.

A fának ára napról napra emelkedvén, az eddigi olvasztási eljárás mellett a kohóköltségek is hasonló arányban emelkednek, a mi is a

bányászatra annyiban hat károsan vissza, hogy a szegényebb zúzérczek haszonnal többé értékesíthetők nem lévén, a bányákban fejtetlenül maradnak vissza, a minek további káros következménye az, hogy az ezekkel vegyest előforduló dusabb érczrészletek sem kerülnek fej-tés alá.

E bajon az olvasztási műfolyamnak csak oly iránybani megvál-toztatása segíthet gyökeresen, melynélfogva a vájnanyeredékekből a nemes ércz elválasztása kevesebb tüzelő anyaghasználat mellett is eszközölhető volna. S miután az e vidéki vájnanyeredékek ezüst mel-lett majdnem mindig tetemes mennyiségű aranyat is tartalmaznak, a mult évben, két kitűnő tehetségű bányatiszt küldetett külföldre azon utasítással, hogy az oltani kohóműfolyamot, különösen a nedves utoni ezüstnyerést tanulmányozván, ez irányban itthon teendő kísérletek iránt, annak idejében tegyenek javastatot.

Az ezen kerületben előforduló arany nélküli vagy aranyban igen szegény érczek feldolgozása czéljából felállított a legujabb időben Nagybánya mellett a ravaszpataki foncsorda. Ez intézet felépítése 1867-ben bevégeztetvén, a legjobb eredménnyel működik és oly len-dületet nyert, hogy annak belső készülékeit már 1868-ban szaporítani kellett.

Ravaszpataki
foncsorda.

Az összes kohóknál 1862—1866-ig 27,855 forint veszteség, 1867-ben ellenben 35,655 forint, 1868-ban 19,561 frt nyereség mutatkozott.

Ezentul a kohók nyereséget vagy veszteséget nem fognak kimu-tatni, miután az ujbeváltási elvek szerint, e nyereség vagy veszteség az illető beváltatóknak fog beszámíttatni és ezáltal az árszabály neta-láni hiányai utólag javíthatni.

Az ezen kohóműveknél nyert arany és ezüst a gyulafehérvári pénzverdénél váltatik be, az ólom és réz, részint az illető kohónál, ré-szint a nagybányai terményraktárnál adatik el, legnagyobb része pedig ez utóbbi által a pesti termény árúda igazgatósághoz szállíttatik, hol az készpénzért eladatik.

Rójahidi vasmű.

A nagybányai kerületben csak egy vasmű létezik Rójahidon (Podoruj), mely a sztrimbulyi vaskohó megszüntetése mellett 1847-ben épült. Vasércz bányái, részint Máramarosmegye határában az ugynevezett Netedán, részint Macskamezőn léteznek. Az előbbi helyen nehezen olvadó agyagvasérczek némi kén tartalommal, az utóbbi helyen azonban könnyen olvadó mangán, de egyszersmind villó (phosphor) tartalmu barna vasérczek vájtnak. Ezen vájtnakban nyerhető évenként mintegy 150,000 mázsa vasércz 10—12 krnyi költséggel, fuvarozásuk a kohóhoz további 16—20 krba kerül.

A rójahidi vasgyár jól van berendezve és áll, egy 44 láb magas nagypestből, 1 vasömlesztöböl a hozzá tartozó öntödével, 1 igen tökéletes gépekkel felszerelt gépgyárból és kovácműhelyből, továbbá 1 asztalos (minta) műhelyből. Létezik továbbá itt 2 vasércz pörkpest, 1 széntár és 1 fuvóház.

Vashámorok.

Ezen vasgyárhoz tartozik még két vashámor Strimbulyon és egy kavarda Oláhláposon. Az első kettő jelenleg is üzemben tartatik és azokban évenként mintegy 3000 mázsa rúdvas készítettik. A kavarda jelenleg szünetel, mivel ott a villótartalmu nyersvasból használható nyújtóvasnak előállítása több évi kísérlet után sem sikerült.

Az egész vasműnek évi termelése mintegy 5000 mázsa nyersvas, 7000 mázsa öntvény, 3000 mázsa rúdvas és 1500 mázsa szervas, termő képességét azonban ezen eredmény korántsem közelíti meg, mely legalább háromannyira tehető.

Ezen vasmű
eredménye.

Pénzbeli eredményei e vasgyárnak nem a legfényesebbek, ugyanis: 1851-től 1855-ig volt évenként 7063 frt vesztesége, 1856—1859-ig évenként 11.265 frt nyeresége, 1862—1866-ig ismét 23,427 frt veszteség, ellenben 1867-ben 5851 frt és 1868-ban 13,132 frt nyereség volt.

Ezen veszteség daczára, e vasgyárnak fenállása a legjobb eredménnyel van az egész kerületbeli bányászatra; mert más vasgyár e vidéken nem létezvén, kénytelen lenne a bányászat, minden vas-szükségleteit más távolfekvő gyárakból fedezni, a mi egyrészt a na-

gyobb szállítási költségek miatt, másrészt azért is igen káros volna ; mert gyakori sürgős esetekben a vasszükségletek igen későn volnának megkaphatók. Tétettek azonban czélszerű intézkedések, hogy e vasgyár is mentül hamarabb jelenlegi kedvezőtlen helyzetéből kibontakozzék.

A kolozsvári bányagazgatóság kerületében két nagyobb és egy kisebb aranyezüsbánya, t. i. a nagyági, verespataki és füzes szent háromsági, továbbá két ezüstkohó, Zalathnán és Csertesden, végtére három vasmű Gavasdian, Kudsiron és Sebeshelyen létezik. Ezen bányaművek adtak, az agio beszámítása nélkül, 1862-től 1866-ig átlagosan 7237 frt veszteséget, ellenben 1867-ben 3064 frt és 1868-ban 19,291 frt nyereséget. Az agio beszámításával pedig 1862—1866-ig 21,216 frt, 1867-ben 25,279 frt és 1868-ban 40,150 frt nyereséget, tehát igen szép haladásnak indultak. Előirányozva volt 1867-re 86,315 frt felesleg, 1868-ra 43,613 frt hiány, a tetteges eredmény szerint mutatkozott 1867 ben 71,235 frt felesleg, tehát 15,080 frttal kevesebb, 1868-ban ellenben 383,736 frt felesleg, tehát 427,349 forinttal több.

Kolozsvári bányagazgatóság.

A fent elősorolt bányaművek között legjelentékenyebb a nagyági. Régi, még lőpor alkalmazása nélkül hajtott vájatok bizonyítják, hogy bányászat Nagyágon már az őskorban létezett, azonban nem tudni mi okból elhagyatva a mult század közepe tájáig, még az efeletti hagyományok is hiányoznak. 1746-ban találtatott ott történetesen egy régi hánján egy dús érczdarab, mely annak újbóli felnyitására indokul szolgált.

Nagyági bányadalom.

Ezen vájnaműnél bir, a fenséges uralkodó család $\frac{37}{128}$, a bányakincstár pedig $\frac{32}{128}$ részt, a többi $\frac{59}{128}$ rész a Born Gersdorf, báró Sardagna, gróf Kutulinszky és gróf Fanetti családok tulajdona. Azon 1718. évi augusztus 4-én kelt szerződés által, melynélfogva a fentebb említett $\frac{37}{128}$ rész közül $\frac{16}{128}$ Born Mária által Erzsébet Krisztina III. Károly király özvegyének átadatott, ezen bányaműnek igazgatása is valamennyi akkori részvényes által, az állami bányahivatalokra ruháztatott.

Tárnák.

E bányászat tárgyát képező vájnatelek áll, 4 ugynevezett nagy és 12 függelék mértékből, egész térfogata e szerint 162,813 ööl, eddig csak tárnák által van feltárva, melyek a mint a vajas a mélység felé haladt, mindig mélyebben és mélyebben nyitnak.

E tárnák közül legnevezetesebbek:

- a) a Máriatárna, ez volt az első és még 1747-ben nyitott;
- b) a „Régi altárna“, az előbbi alatt 16 ööllel, 1748-ban nyitott;
- c) a Fülöp Jakabtárna, az előbbit 8 ööllel mélyíti alá, 1749-ben vajatott;
- d) a Bernhardtárna, ez utóbbinál 35 ööllel mélyebb, 1750 körül kezdetett meg;
- e) az 1765-ben megkezdett Józseftárna, a Bernhardtárna szintjét 44 ööllel mélyíti alá, szárnyvágatai nélkül mintegy 750 öl hosszú;
- f) a Ferencz császáraltárna, a Józseftárnánál 75, a Máriatárnánál pedig 176 ööllel mélyebb, szárnyvágatai nélkül vagy 1290 öl hosszú, vajas 1824-ben kezdetett meg.

Átalka.

Tulajdonképeni akna nem létezik Nagyágon s a mi ott annak neveztetik, az inkább csak átalka, a külre egy sem terjedvén. Így a Józsefakna összeköti a Józseftárnát az ezalatt 45 ööllel mélyebben fekvő főnyilámmal, a Ferenczakna ez utóbbi főnyilámat a Ferencz császáraltárnával, végre az uj és Danielakna, ez utóbbi tárnából vannak mintegy 20 ööllyre lemélyítve.

Vájnanyeredék.

A vájmányok legnagyobb része aranyban dús tellurérczekből állanak, melyek számtalan 1—3 hüvelyk vastag erecskében és azokban is igen szakadatosan fordulnak elő, vastagabb telérke csak egy pár ismeretes, de ezek is ritkán érik el a 2—3 lábat. Ezen érczek mellett nyeretik még évenként mintegy 40,000 mázsa zúzércz, a melyek 10—57 nyíllal felszerelt zúzdában és a hozzá tartozó szérdékben mintegy 20,000 mázsa beváltható marát szolgáltatnak.

A szükséges viznek felfogására szolgál egy földalatti és két a földszinén létező tó, melyekben összesen mintegy 1.260,000 akó víz van.

E bányamű jövedelmezősége nem volt oly nagyon ingadozó, mint azt egyéb fémbányaműveknél tapasztaltuk, ugyanis e bányamű fenállása óta 1868. év végeig volt az összes nyereség 4.768,341 frt 93 kr, tehát átlagosan egy évben 39,736 frt 18 kr.

1862-től 1866-ig volt	66,690 frt,
1867-ben	71,969 „
1868-ban	60,655 „ nyereség.

Ezek oly számok, minőket ritka bányamű mutathat és bizonyítéka annak, hogy a részvényesek reményei jogosítottak voltak, midőn e műnek vezetését a kincstárra bízák.

A felsőbb szinti érczek mindinkább végtelefjítésre kerülván és ez utóbbi a mélység felé haladván, szükségesnek látszott a Ferencz császáraltárna alatti még igen dús érczközemek feltárása, mely czélból a mult évi augustushóban, Bécsben tartott társulati gyűlésen elhatároztatott, hogy az utóbb nevezett altárnán egy nagyobb méretű akna, mely annak idejében a külszinre is feltörendő lészen, mélyitessék és ott a vizek emelésére egy gőzgép állitassék. E munkálat mintegy öt év alatt be lesz fejezve és közel 100,000 frtba fog kerülni, mely összeg fedezésére részint a befolyó nyereség egy része, részint a 131,000 frtnyi tartalékalap van szánva.

Ferencz császáraltárna.

A Füzes sz. háromsági bányászatnak keletkezése a mult század közepetájára esik, a mikor az magánosok által miveltetett és hosszabb ideig Erdély áldásdúsabb bányái közé soroztatott.

Füzes sz. háromsági bányászat.

Hanyatlása, részint a btrtekosok túlzott nyereségvágyának, részint hibás miveletekből eredett nehézségeknek, részint a hiányos zúzdai üzemnek tulajdonitható, mig végtére a kincstár 1838-ban annak legnagyobb részét 11,250 frton megvette.

A vájnatelek 4 nagy mértékből áll, térfogata tehát 40,703 □öl, a mely $\frac{126}{128}$ részig az állam tulajdona.

Vájnatelek kiterjedése.

A bányászati viszonyok itt igen hasonlitanak mind földtani, mind miveleti tekintetben Nagyághoz és azért igen szép jövőt ígér ezen jelenleg igen szerény bánya, főkép, ha annak egy más főnehézségét t. i. a zúzművek hiányát is czélszerűen megszüntetni sikerülend.

Az állam főfeladata itt a bányamű kellő felszerelése után, mielőbb a mélységet feltárni, miután a telepek, felsőbb közemeikben, már nagyrészt levannak fejtve. Az e célból létrejött 380 öl hosszú altárna 1859-ik évben érte el az Antal fötelért s ennek kellő feltárása után a bányamű kívánt felvirulásnak indult és mindamellett, hogy most még kifejlődésének csak kezdetleges fokán áll, csekély üzemeszközeihez képest kielégítő jövedelmezést mutat.

Bányanyeredék.

Évi termelése mintegy 3 p. font termésarany és 10,000 mázsa zúzércz, mely utóbbiból mintegy kilencz p. font zuzarany nyeretik. E termelést jelenleg nagyobbra fokozni nem lehet; mert csak 2 összesen 24 nyíllal felszerelt zúzdával lévén ellátva, többet ennél feldolgozni nem képes.

E mű jövedelmezőségét mutatja a következő táblázat:

É v	Számlaszerü nyereség	T e r m e l t		Ennek ért é k e	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst				veszte- ség
	frt	p. font		frt	%	frt	frt
1862.	163	7	4	4.905	25. ₈	1266	1.103
1863.	1.945	3	2	2.115	12. ₂	258	1.687
1864.	9.893	9	6	6.345	15. ₆	990	10.883
1865.	2.533	10	4	6.930	9. ₃	645	3.178
1866.	4.827	10	5	6.975	18. ₇	1304	3.523
1867.	269	11	6	7.695	25	1924	2.193
1868.	788	14	8	9.810	14. ₆	1432	644
Összesen	4.972	64	35	44.775		7819	12.791
Évi átlag	710	9	5	6.396		1563	2.273

Már a múlt század utolsó negyedében Verespatakon több arany- Verespataki bánya.
bányák mélyebb közei vízzel lévén eltelve, a kincstár kiváló figyelmet fordított ezen akadály elhárítására, általában pedig arra, hogy az ottani dús aranyércz telepeknek egy megfelelő mélyebb szinten eszközözlendő feltárása által, mikép lehetne ezen történetileg is oly nevezetes bányászatnak kívánt nagyobb lendületet adni.

E kettős czélt szem előtt tartva kezdette meg a kincstár 1783-ik évben, a mostani ugynevezett orlai altárnát, azon biztos számításban, hogy ezen vállalatra fordítandó költségeit meg fogja téríteni az ezáltal szaporítandó nagyobb aranytermelés, miután azon időben a kincstár, mint egyedüli kizárólagos beváltó, minden nehezék nyers aranyért körülbelül 4 frt 30 kr p. p. belérték mellett, csak 2 frt 59 krt fizetett és így minden nehezék után 1 frt 31 kr p. p. nyeresége volt. Az altárna fővájvége 1791-ik évben 673 ölnyre haladott előre, midőn további folytatásának megszüntetését az állam akkori pénzvizonyai szükségessé tették. A további munkálat csak 1802-ben kezdetet meg ismét s midőn 1807-ik évben, összesen 901 ölnyre hatoltak volna be, ugyanezen évben minden további munka ez irányban végkép megszüntettetett, minek oka az volt, hogy a kincstári közegek az altárna által hozzáférhetővé vált kisebbszerű ugyan, de számos érczelérkéket hasznosítani nem bírták.

Két ízben fogott hozzá a kincstár saját költségén és saját ere- Bányászati mű-
jével ez irányban tovább hatolni, de mindig kielégítő eredmény nél- veletek.
kül. Egy másik több évi kísérlet, melyszerint az altárnából hozzáférhető telepek lefejtés végett magánosoknak engedtetek át, még károsabb eredményt szült; mert ezek csak pillanatnyi haszon után törekedve, alig egynehány évi vállalkozás után ezen munkálataikat is, bekövetkezett leghiány és számos más akadályok miatt megszüntetni kényszerítettván, az altárnát saját erejökön sem fentartani, sem pedig egyik vagy másik pontján kitüzött czéljához vezetni képesek nem voltak.

E vállalattal a kincstár 1816-ban végkép felhagyott, az ottani építményeket eladatta s tényleg minden ez altárna iránti jogairól és igé-

nyeiről lemondott. Mely év után 1833-ig Grilla nevezetű egyes magánzó tett kísérletet e vállalat nehézségeivel megküzdeni, míg az említett évben egy 60 bányarészből alakult társulat vette át az altárnát birtokába, a nélkül azonban, hogy azt csak járható állapotba helyezni is képes lett volna.

Igy telt el, ezen altárna megkezdése óta, 63 év, míg végre a kincstár meggyőződve folytatásának szükségéről, az utóbb említett társulattal 1845-ik évi martius 1-én kötött szerződés folytán, az altárna illetőleg az egész a társulat birtokában levő bányamű felett az igazgatóságot oly kötelezettséggel vállalta el, hogy azt kellőkép felszerelve a bányát szabályszerűen művelni fogja. A bányabirtokra nézve kikötöttet, hogy az mely akkoriban 60 bányarészből állott, oszoljon 128 bányarészre és ezekből 60 oszoljon fel ismét aránylag az eddigi részvényesek között; 60 átadatik a kincstárnak a fenebb érintett kötelezettség fejében, 8 pedig a fenséges kir. család birtokába bocsáttatik át. Egyidejűleg a magánrészvényesek az osztalékra nézve lemondottak minden igényről azon időig, míg a kincstár által a vállalatba befektetett tőke a bányamű jövedelmeiből egészen fedezve nem lesz, mely szerződés folytán az orlai altárna egy új korszakba lépett.

Ezen műveletek
eredménye.

Az eddigi munkálat csak az orlai altárnának és szárnyvájatainak előállítására szorítkozott, miáltal a felsőbb magánbányáknak nevezetes segítséget nyújtott; mert ezek mélyebb közemeiből a víz lecsapoltatván, itt a további munkálkodás sikeres eredménnyel lehetővé tétett. Minélfogva közgazdasági szempontból nagyrabecsülendő előnyt nyújtott ugyan a kincstár a magán bányászatnak, de pénzügyi szempontból még sikert nem mutathat fel; mert hátra van még az altárna szintjében létező érczelérké és tömzsök feltárása és jövedelmező fejtése.

E feladat sikeres megoldását csak a verespataki ércztelep sajátos viszonyainak és természetrajzi jellemének tanulmányozása teszi lehetővé, melylyel egy különösen e célra rendelt egyén foglalkozik. E munkálat rövid idő alatt be lesz fejezve és attól bizton remélhető, hogy az a további üzemre nézve hasznos utmutatóul fog szolgálni.

Eddig egy pár feltárás történt főkép a katroncza és kórhoktömszön és némely kisebb jelentőségű telérkéken, melyek folytán bár kevés termés aranyat de igen jó zúzárczeket szolgáltató közemek nyitlaltak fel s ezekből már most is sokkal több volna kifejthető, mint a mennyit a lélező zúzáeszközök feldolgozni képesek.

Ezen bányaműhöz tartozik egy 99 nyíllal, 66 foncsormolnával és 15 különféle szerkezetű szérrel felszerelt zúzáda, mely a vájával egy 1994 öl hosszú vasutvonallal van összeköttetésben. Ebben feldolgoztatik évenként mintegy 70,000 mázsa zúzárcz, melyekből mintegy 50 p. font arany és 30 p. font ezüst nyeretik.

E bányamű be-
rendezése.

Ezen bányamű végczélját még nem érte el, jövedelmezősége tehát kevésbé lehet kielégítő. mivel mint már említettett a feltárt zúzárczeknek csak egy csekély részét képes értékesíteni.

Jövedelmezőségét a következő táblázat mutatja:

É v	Számlaszerű nyereség	Termelt		Ennek értéke	A g i o		Összes nyereség
	veszte- ség	arany	ezüst		veszte- ség		
		frt	p. font			frt	%
1862.	31.130	19	13	13.410	25. _s	3.460	27.670
1863.	30.151	27	13	18.810	12. ₂	2.295	27.856
1864.	5.695	86	37	59.695	15. ₆	9.312	15.007
1865.	2.841	81	45	56 700	9. ₃	5.273	2.432
1866.	6.137	53	43	36.710	18. ₇	6.865	728
1867.	6.741	50	34	35.280	25	8.820	2.079
1868.	9.583	47	29	33.000	14. ₆	4.180	5.403
Összesen	80.888	363	214	253.605		40.205	40.683
Évi átlag	11.556	52	31	26.229		8.041	3.515

Mint kutatási vállalatok felemlithetők még az offenbányai István nevű ezüst- és ólomvájna és a zsillvölgyi köszénbánya, mely utób-
bíról alább fogok megemlékezni. Az offenbányai vájánál az István-
tárna folytatása által czéloztatik a felsőbb szintjeiben igen dús István-
tömzs feltárása a mélységben, mihez még mintegy 8 ölnyi kivájás
kivántatik, s célját ez év folytán elérendi.

A kolozsvári bányaigazgatóság kerületében fekvő állami és magán-
bányák nyereményei, a zalathnai és csertesdi kohókban dolgoztatnak fel.

Zalathnai ezüst-
kohó.

A zalathnai kohó felállított 1747-ben és épen egy század mul-
ván 1848-ban az oláhok által felégettett és fenéig leromboltatott,
1851-ben 104,086 forintnyi költséggel ujolag felépített. Jelenleg
áll az két kohóépületből, egy foncsordából, két széntárból, a higany-
kohóból, kémdéből, pörköldéből és 6 tisztí lakházból. Belső felszere-
lése pedig magában foglal 4 olvasztót, 2 lángpestet, 1 üzhödöt, 2
foncsorhordót, 1 készelőhödöt és 5 körfúvót.

Az erőműveket víz hajtja, melyet az ottani patak szolgáltat mint-
egy 24 lóerővel.

Kohóeredmény.

Ezen kohó üzemének pénzbeli eredményei 1866-ig, elnem hárit-
ható nehézségek miatt igen kedvezőtlenek voltak, így 1852—1856-ig
az átlagos évi veszteség 28,311 frt tett, 1862-től 1866-ig pedig
6639 frtot, 1867-ben ellenben 4695 frt nyereséget és 1868-ban is-
mét 4062 frt veszteséget eredményezett.

Csertesdi kohó.

A csertesdi kohó felállított 1763-ban 2 kis pesttel, 1792-ben
épült egy magas pest, melynek helyere 1798-ban ismét két középpest
épített, 1800-ban lebontatott a régi két kispest is. Jelenleg áll az 4
középpestből, 1 üzhödből és 1 készelőhödből, melyeknek a szükséges
szelet 4 szekrény és 2 közönséges fúvó szolgáltatja. Az erőművek
hajtására szükséges vizet részint az ottani patak, részint az 1858-ik
évben helyreállított fauragi tó szolgáltatja.

Ezen kohónál olvasztatnak a nagyági és füzesi állami valamint a
környékbéli magánbányák érczei és marái; évi termelése mintegy
250 p. font arany, 300 p. font ezüst és 30 mázsa réz.

1826-tól 1830-ig adott e kohó évenként átlagosan 924 frt nyereséget 1851-től 1855-ig 1256 frt veszteséget, 1857-ben 4971 frt, 1862-től 1866-ig 4212 frt, 1867-ben 11,201 frt és 1868-ban 12,294 frt nyereséget.

Ezen kohó tüzelő anyagbeli szükségletét, előnyös szerződések alapján, magán erdőkből igen jutányos áron fedezi s ezenkívül azon körülménynél fogva, hogy az arad-gyulafehérvári illetőleg a zsillvölgyi szárnyvas uthoz közel fekszik és így az ottani köszénhez olcsón juthat, igen szép jövőnek néz elébe.

Azelőtt létezett még Offenbányán is egy igen szépen jövedelmező ezüstkohó, mely azonban az 1848-ik év utáni korszakban ferde beváltási eljárás és szabályzat folytán oly nagy veszteségekbe jutott, hogy annak tökéletes felhagyása 1858-ban elhatározottat, mely határozat folytán az a készletek feldolgozása után 1866-ban működését tetteleg megszüntette.

Offenbányai
ezüstkohó.

Azon tekintetből azonban hogy ezen kohó valamennyi erdélyi kohó közül a legnagyobb feldolgozási képességgel bír és a legállandóbb és leghatalmasabb vizerővel rendelkezik; továbbá mivel Offenbánya igen jó közlekedési utak által mind a verespataki, mind a körsbányai vidékkel össze van kötve és ezekhez közelebb is fekszik mint Zalathna, végtére tüzelő anyaggal a topánfalvai erdőkből bármily mennyiségben igen könnyen ellátható, míg ellenben a zalathnai kohó közelében már a fa igen ritkul, e kohónak sokkal szebb jövőndőt lehet ígérni mint a zalathnainak: ugyanazért intézkedés tétetett, hogy az offenhányai kohó még ez évben ujjal megindíttassék.

A vajdahunyadi állami vasgyár vasérczelkei 313,131 ölnyi területet foglalnak el, s van emellett vasérczekre még 10 szabad kutatási kör. Ezen vasgyárak csoportozatához tartozik:

Vajdahunyadi
vasgyárak.

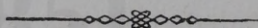
- a) a govasdiai vasolvasztó, vasércz vájnakkal Gyaláron és négy egymástól elszórva fekvő vaspörölydével;
- b) a sebeshelyi vasfinomító, egy hengerdével és három pörölydével egy szűk völgyben elszórva;

c) a kudsiri vasfinomító egy hengerdével. Valamennyi az aradgyulafehérvári vasutvonattól 1 legfeljebb 2 mérföldnyi távolságban.

E gyárművek 1744-től kezdve mostanig folytonosan igen szép jövedelemmel nevelték az állam bevételeit, noha az üzemeszközök, melyekkel felszerelvék már avultak és hiányosak s hajtóvizők csekélyisége miatt, nyáron ha szárazság, télen pedig ha kemény fagyok uralkodnak, évente két három hónapig is kénytelenek szünetelni. De egyéb viszonyaik kedvezők s nagyszerű vasgyárak állítására V. Hunyad környéke mintegy magától a természettől van kijelölve; mert a gyalári vájnakban a legtisztább és kitűnő vasércz, 40—50% vastartalommal oly nagy mennyiségben jön elő, hogy az ércztelep, egész hegyet képezvén, legalább egy századig egy millió mázsát meghaladó vasérczet képes évenként szolgáltatni. Továbbá a zsilvölgyi temérdek köszén, a piskipetrozsényi vaspálya kiépítése után, mely V. Hunyad mellett egy kis mérföldnyi távolságban halad el, e vasfinomításnál a legnagyobb haszonnal lesz értékesíthető. Végre a v. hunyadi és szászvárosi állam-erdők 50,000 szabályöl évi termelés mellett, e vasgyárakat évenként legalább is 38,000 öl fával láthatják el, mely famennyiséggel 240 ezer m. nyers vasat lehet előállítani.

Ezek termelése.

Ezen vasgyárak termelése jelenleg mintegy 50,000 mázsa nyers és 35,000 mázsa vertvas, évi jövedelme volt 1862-től 1866-ig átlagosan 9850 frt, 1867-ben 12,881 frt veszteség és 1868-ban 21,511 frt nyereség.

Zsilvölgyi kö-
széntelep.

Még a múlt évben, midőn az első erdélyi vaspálya megnyitása közeledett s annak a zsilvölgy felé a köszéntelegig kiterjesztendő folytatása tetteleg munkába vétetett, a fentebb említett s mindenekfelett a vasipar fejlődésére alkalmas hunyadmegyei viszonyoknak bányászati, különösen vastermelési szempontból leendő tanulmányozása végett Péch Antal pénzügym. oszt. tanácsost küldtem Hunyadmegyébe, ki is észlelvén a Zsilvölgyében a kifogyhatlan gazdagságu és kitűnő

minőségű kőszéntelet, hol akkor a kincstár 16 bányamérték birtokában volt, az üresen hagyott kőszéntelet nevezetesebb részeinek lefoglalását haladék nélkül eszközöltettem; minélfogva az állam a Zsillvölgyben, jelenleg 71 bányamértéket és Péch A. oszt. tanácsos czélszerű intézkedései következtében 107 szabad kutatást bír, s ezek biztosítására, lehető kiterjesztésére és a telepek kellő feltárására jelenleg fő figyelem fordítottik, mivel feladatul van kitűzve e kőszénbányát a petrozsény-piski vaspálya megnyiltáig termelővé és így mielőbb jövedelmezővé tenni.

Ezen kőszénbánya hazánk eddig ismert kőszéntelei közt a leg-
 gazdagabbak közé tartozik s hivatva van nemcsak a hunyadmegyei
 gazdag virágzást ígérő vasipar biztos fejlesztésére, hanem arra is,
 hogy a tüzelő anyagban szükségét szenvedő alföldnek olcsó és jómi-
 nőségű tüzelő szert szolgáltatson s ezáltal hazánknak eddig csak föld-
 miveléssel foglalkozó ezen nagy területén az iparfejlődés is előmoz-
 dítottassék, sőt még az ország fővárosa is nagyobb mennyiségben kő-
 szénnel láttassék el.

Ezen kőszénbá-
 nya hivatása.

Mint fentebb már hódoló tisztelettel megjegyeztem, Vajda Hu-
 nyad környékén a legtisztább és kitűnő minőségű vasércz 40—50%-
 nyi vastartalommal, oly nevezetes mennyiségben jön elő, hogy ezen
 ércztelep nagy tömege egész hegyet képez s az eddigi feltárások után
 ítélve, legalább egy századig több mint egy millio mázsa nyers vasat
 képes évenként szolgáltatni; továbbá a zsillvölgyi kőszéntelek, ahol
 egész 70 lábnyi vastag kőszénrétegek is fordulnak elő, századokon
 át sem lesznek kiaknázhatók, az érintett hazai ipar emelésén kívül,
 azon szerencsés körülménynél fogva, hogy közel a Dunához, Moldva-
 Oláh és Törökország szomszédságában fekszenek, nagyobb-szerű kivi-
 teli forgalomra is vannak hivatva. Mert ha a tervben lévő oláhországi
 vasúthálózzal az első erdélyi vaspálya össze lesz kapcsolva, mi any-
 nyival könnyebben s minden nagyobb áldozat nélkül létesíthető, mi-
 után a határszélig alig két mérföldnyi pályahosszabbítást kellene csak
 eszközölni: akkor a vajdahunyadi vas- és zsillvölgyi kőszénbányák

délkelet felé, az aldunán s ugy a Fekete és Középtengereken, hol jelenleg egyedül Angolország kőszene szerepel, lesznek hivatalba évi termelvényeik legnagyobb részét érvényesíteni, melyek kivitele az említett vonalon nagy mérvben lesz eszközölhető.

Minélfogva piski-petrozsényi vaspálya megnyitásával elérkezettnek vélem az időt, hogy azon nagy kincs, melylyel a kincstár a vajdahunyadi vasérczben és a zsillvölgyi kőszénben rendelkezik, haszinto jelentékeny befektetések mellett volna is létesíthető, a közgazdasági érdekek előmozdításával szintugy, mint a kincstári jövedelmek emelésével, minél előbb értékesíttessék.

A hunyadme-
gyei vasipar és
kőszénbányászat
leendő kezelése.

Mely cél nézetem szerint két uton érhető el, t. i. vagy maga teljesíti az állam a nevezetes összegeket igénylő befektetéseket a bányaüzlet kincstári kezelése mellett, mely esetben nem kétlem, hogy a magyar állambányaigazgatás, mely mostoha viszonyok közt még ott is tudott hasznos eredményeket felmutatni, hol a magánbányászat bekövetkezett veszteségek folytán a bányával felhagyott, ezen bányaipart, az itteni kedvező és a legszebb reményekre jogosító viszonyok közt, az állam hasznára, gyümölcsöző eredménynyel fogja berendezni és kezelni.

Ezen ut választásánál azonban, mely kezdetben egy pár milliót haladó befektetést minden esetre igénybe veend, komolyan megfontolandó, vajjon az államnak nem inkább feladata-e oly vállalatoknál a magán vállalkozási szellemnek tért engedve ott, ahol ez képes a szükséges tőkét olcsóbban beszerezni s a kezelés szabadabb mozgása, valamint a kereskedési esetlegességek azonnali felhasználása mellett, az értékesítést kedvezőbben létesíteni.

Beruházások
létesítése.

De másrésről arról lévén meggyőződve, hogy az államvagyon nevezetesebb részeit, kivévén azokat, melyek csekélységöknél vagy elszórtságuknál fogva kellő haszonnal házilag nem kezelhetők, anyagiilag emelkedő országban, hol minden ingatlan értéke nevezetes emelkedésnek néz elébe, az állam szembetünő kára nélkül eladni czélszerű nem lenne; ugyanazért az ezen kőszén- és vasbányák-
nál teendő beruházásokra nézve követendő másik ut az lenne, ha

a kincstár fentartván ezen vas- és kőszéntelepekre vonatkozó tulajdonjogát, a megkivántató befektetések létesítése és az üzlet vezetése iránt elegendő pénzerővel rendelkező és szakértő vállalkozókkal hosszabb időre szerződnek akképen: hogy a szerződés tartama alatt a befektetett tőke törlesztetvén, a nyerendő haszonban az átengedett vagyon értékarányához képest az állam is részesülne s a szerződés lejártával, a vállalat a befektetésekkel együtt, minden megtérítés nélkül, az államkincstár rendelkezése alá visszakerülne.

Ezen gazdag kincs mielőbbi kellő értékesítése végett, a helyszíni vizsgálatok folyamatban vannak s a megindított tárgyalások mihelyt kellő eredményre vezetnek, az azok alapján történt megállapodásokat, legfelsőbb jóváhagyás végett cs. k. Felségedhez hódoló tisztelettel felterjeszteni el nem mulasztom.

A magyar koronaországok területén létező összes bányászat zárszámláit egybefoglalva a IX/. alatt mellékelt főkimutatás tünteti ki.

IX/

A mennyiben az állami kohók és vasgyárak készítményei helyben el nem adhatók, ezeknek elárusítását a pesti terményáruda közvetíti.

Pesti termény-
áruda.

Ezen intézet a legujabbi időben nevezetes változtatásokon ment keresztül. Ugyanis 1867-ig mint a bécsi terményárudaigazgatóság fiókintézete, csak ennek nevében működött és önálló számlája nem lévén az üzletéből eredett nyereséget vagy veszteséget önmaga ki sem mutatta. A mr. kir. ministerium megalakultával azonban e viszony megszűnván 1867-ben önállólag állította össze üzlete eredményét. Az említett évben már az állami bányaművek terményeit bizonyos meghatározott áron vette át saját számlájára és az elárusítás folytán elért 107,933 frtnyi hasznot szinte saját javára irta.

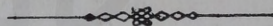
E viszony 1868-ban annyiban megváltozott, hogy elhatároztatott, miszerint jövőre az elárusításból eredő haszon vagy veszteség, mely

leginkább az árúérték ingadozásából származhatik, a terményárúda kezelési költségeinek aránylagos részével együtt az illető áruszolgáltató bányaművek javára illetőleg terhére irassék, úgy hogy ez intézet czentul sem hasznot, sem kárt kimutatni nem fog.

Ezen intézet 1867-ben 107,933 frtnyi nyereséget mutatott ki 1868-ban ellenben 70,766 frtnyi veszteséget, átlagosan tehát e két évben 18,583 frtnyi nyereséget. Az 1868-ki veszteség onnan eredt, hogy egy nagyobb részlet még 1867-ben szállított ólomnak az értéknek csak 1868-ban térítettett meg az illető hányaművek, továbbá, mert a rézárúk ára ez évben 4 frttal szállott alább.

Üzleteredménye.
X/

Az összes forgalom a X/. alatti kimutatásból tűnik ki, mely szerint az összes elárusítás értéke 1862-től 1866-ig átlagosan évenként csak 397,328 frtot tett, 1867-ben pedig már 805,599 frtra és 1868-ban 1.419,897 frtra emelkedett.

Pénzverdék.

Az összes bányászat kiegészítő részét némileg a pénzverdék képezik.

A m. korona országaiban két pénzverde létezik, az egyik Kőrmöczbányán, a másik Gyulafehérvárott.

Ezen pénzverdékben gyűl össze nemcsak az állami és magánkohókban nyert arany és ezüst, hanem azon ócska áruszerekben lévő ily fém is, melyek a beváltási hivataloknál kész arany- és ezüstpénzen beváltatnak. Az így összegyűlt arany- és ezüsfém mennyiségétől függ a pénzverdék tevékenysége és miután ez főkép az utóbbi uton befolyóra nézve nagyon változó, e verdék is egyes években különböző arányban vannak elfoglalva. Mindamellet szükséges, hogy előállítási képességük oly mérvű legyen, hogy a rendkívül nagy beváltásokat is igen rövid idő alatt pénzzé alakithassák.

E pénzverdék munkaképessége kitűnik e következőkből:

Kőrmöczi pénzverde.

A kőrmöczi pénzverde bir 7 újabb Ulhornféle és 7 régiebb csavar pénzverő géppel és az ezek képességéhez aránylag egyéb a pénzve-

réshez szükséges segédgépekkel és készülékekkel; s miután egyegy gép, 10 órai munkaszak alatt, legalább 20,000 darab pénzt ver, képes ezen verde, csak a nappali munkaszak alatt évenként 84 millio darab pénzt előállítani.

A gyulafehérvári ellenben bir 6 Ulhornféle géppel és az ezekhez szükséges egyéb segédgépekkel és készülékekkel, minélfogva képes szintén csak a nappali munkaszak alatt, évenként 36 millio darab pénzt kivenni.

Gyulafehérvári
pénzverde.

Tapasztalás szerint az éjjeli munka folytán csak 75% készül abból, a mi nappal előállítható, e szerint képes éjjel nappal dolgozva előállítani:

a körmöczi pénzverde 147

a gyulafehérvári 63

és mind a kettő . 210 millio darab pénzt.

A XI/. alatt mellékelt kimutatás szerint azonban e pénzverdék, az említett összegtől az újabb időben nagyon hátramaradtak s az 1862—1866-diki korszakban évenként átlagosan

XI/

a körmöczi verdében 11.292,457

a gyulafehérváriiban 5.042,821 darab verelett.

1867-ben és 1868-ban

Körmöczön 1.117,469 — 22.805,515

Gyulafehérvárott 911,499 — 2.885,558

átlagosan tehát e két utolsó évben az

első helyen 11.961,492

a második helyen 1.898,528

darab veretett.

Az utóbbi időkben e két pénzverde legtöbbet állított elő 1859-ben amikor:

Körmöczön 129.144,671

Gyulafehérvárott 38.343,705

összesen . 167.488,376

pénzdarab készült.

XII/

A pénzverdék üzeme három főágra oszlik: a beváltásra, az aranyváltásra és a pénzverésre, melynek eredményét a XII. alatt mellékelt kimutatás foglalja magába.

Beváltás.

A beváltást terhelő kiadások: az ömlesztési és kémlelési költségek, fedezésükre szolgálnak a beváltatóktól bevett kémledíjak és azon fémtöbbletek, melyek parányiságuk miatt az egyes beváltmányi tételekben kémlelés által meg nem határozhatók, de az egész tömegben összegyűlve az anyagkezelés eredményében előtűnnek. Ezen üzemág rendszeren nyereséget mutat, mely leginkább a beváltmányok számával áll egyenes arányban. Az 1862—1866. évek közötti időszakban tett ezen nyereség átlagosan évenként

Körmöczön 1.049 frt 8 krt, Gyulafehérvárott 843 frt 71 krt.

	1867-ben	és	1863-ban
Körmöczön . . .	3.905 frt 95 $\frac{1}{2}$ krt	—	2,723 frt 67 krt,
Gyulafehérvárott	1,478 „ 91 „		1,053 „ 29 $\frac{1}{2}$ „
és átlagosan e két évben az első helyen .	3,313 frt 31 krt,		
a másodikon	1,266 „ 10 „		
	összesen . 4,579 frt 41 krt.		

Aranyváltás.

Az aranyváltás célja, azon aranynak tiszta állapotban előállítás, mely a beváltott aranytelt ezüstben rejlik. Ezen műtét költségeinek fedezésére szolgálnak a beváltatók által fizetett váltási díjak (az aranytelt ezüst minden pénzfontjától 1 frt), továbbá azon arany-többlek, mely az egyes beváltmányi tételekben csekélységénél fogva, kémle útján meg nem határozható; végtére az előállított mellék nyeredékek, különösen a rézgálicz értéke. Ezen üzemág is rendszeren nyereséggel záródik, mely az 1862. és 1866. évek közötti időszakban átlagosan évenként

Körmöczön	9.862 frt 13 krt.
Gyulafehérvárott	9.041 „ 79 $\frac{1}{2}$ „ tett
	1867-ben és 1868-ban
Körmöczön . . .	16.778 frt 39 kr. . 16.330 frt 35 kr.
Gyulafehérvárott .	11.852 „ 79 $\frac{1}{2}$ „ . 8.135 „ 86 „

e két évben tehát átlagosan

az első helyen 16.554 frt 37 kr,

a második helyen 9.994 „ 34 krra szaporodott.

Rézgálicz nyeretett ezen üzemág javára az 1862—1866. év Rézgálicznyeredék.
közötti időszakban átlagosan évenként:

	mázsa	érték
Körmöczön	231	4.512 frt 15 kr.
Gyulafehérvárott	181	3.288 „ 40 „

1867. és 1868-ban pedig évenként átlagosan

	mázsa	értékben
Körmöczön	242. ₈₀	4.240 frt 34 kr.
Gyulafehérvárott	164. ₆₁	2.642 „ 36 „

A harmadik üzemág a pénzverés, mely a készített pénznemek szerint ismét három részre oszlik, a teljesértékű arany és ezüst pénz az ezüst váltópénz és a réz váltópénz készítésére. Pénzverés.

A teljesértékű arany és ezüst pénzkészítés főfeladatuk a pénzverdéknek, váltópénzek veretése csak egyes kivételes években fordulván elő; ez viseli tehát nemcsak a tulajdonképeni pénzverési, hanem az egyéb költségeket is. Ezek fedezésére szolgálnak a beváltatók által fizetett pénzverési díjak (az arannál a beváltmányok értékének ½ %, az ezüstnél pedig az értéknek 1 %) Aranypénz.

Ezüst váltópénz 1862-től 1867-ik évig egyik pénzverdében sem készült és csak 1868. július havában indult meg az 1868. VII. t. cz. rendelkezése folytán a 20 és 10 krajczárosok veretése mind a két verdében. E törvényczikk által megállapított 3,300.000 frtnyi ilyenü pénzösszegeből veretett 1868. év végeig Ezüstváltópénz.

Körmöczön 969.808 frt 90 kr.

Gyulafehérvárott 309.020 „ 00 „

Összesen 1,278.828 frt 90 kr.

Miután ezen pénznemekben a tiszta ezüst pénzföntja 75 forinttal hozatik forgalomba, miglen annak belső értéke csak 45 frt; a fentebbi tetteleg kivert összeg eredményezett.

Körmöczön	387.923 frt 56 kr.
Gyulafehérvárott	123.608 „ 00 „
összesen .	511.531 frt 56 kr.

pénzverési nyereséget.

E nyereség azonban csökken az ezen pénznemek veretésével összekötött üzemveszteséggel, mely

Körmöczön	29,262 frt 36 kr,
Gyulafehérvárott	8,493 „ 34 „
tett, úgy hogy az e pénzveretésből az államra háromló tiszta haszon :	
Körmöczön	358,661 frt 20 kr,
Gyulafehérvárott	115,114 „ 66 „
összesen .	473,775 frt 86 krt teszen.

Rézváltópénz.

Réz váltópénzek az 1862—1866. év közötti időszakban mind a két verdében verettek, még pedig :

Körmöczön	602,484 frt 57 kr,
Gyulafehérvárott	183,199 „ 90 „

névleges értékben. Az ezek veretéséből származó hasznot vagy veszteséget a kéznél lévő számadások nyomán tökéletes biztossággal megállapítani nem lehet, mert az e pénzek veretéséhez fordított pénzlapoczkok értéke nem számoltatott el ugyanazon évben, a melyben pénzzé verettek, hanem részint korábbi, részint sokkal későbbi években.

A mint említettett nem egészen helyes számadások eredménye szerint mutatkozott e pénzek veretésénél a mondott korszakban évenként átlagosan Körmöczön 57,962 frt 81 kr nyereség.

Gyulafehérvárott pedig 22,826 frt 31 kr veszteség.

A mult 1867-ben nem veretett egyik verdében sem rézváltópénz, csak az 1868-ik évben kezdetett az ismét meg az új magyar 4 és 1 krajczáros darabokkal, mégpedig csak Körmöczön; mert itt a rézlapoczkok tetemesen jutányosabban voltak megszerezhetők, továbbá mivel ezen verde ilyenmü pénzek veretésére általában alkalmasabb is.

Az 1868. VII. törvényczikk szerint kiveretendő volt ilyenmü Pénzverési nye-
 pénzekben 300,000 frt — kr. reség.

Ebből kiveretett 1868. év végeig

4 kros darabokban 123,971 „ 92 „

1 kros darabokban 125,310 „ — „

Összesen . 249,281 frt 92 kr.

a folyó évben tehát még kiveretendő lészen . . 50,718 „ 08 „

A fentebbi 249,281 „ 92 kr-

nyi összeg előállításának költségei 110,936 frt

22½ krt tévén, mutatkozik e kiveretésnél . . . 138,346 „ 39½ kr-

nyi nyereség.

Ehez adva az ezüst váltópénzveretésből szár-

mazó pénzverési nyereséget 511,531 „ 56 „

tészen az összes pénzverési nyereség 649,877 frt 95½ krt.

Az előirányzatba fel volt véve (13. fejezet,

5. czim alatt) 900,000 frt — kr,

Az eredmény tehát kedvezőtlenebb . . 250,122 frt 04½ krral.

Ennek oka az, hogy a váltópénzverés csak julius illetőleg augus-
 tushóban kezdethelet meg és az ezüst váltópénzekhez a szükséges
 színezüst is hiányozott, mely különbözet azonban a folyó évben ki fog
 egyenlítettetni.

A pénzverdék fiókinézetei gyanánt tekinthetők az arany és ezüst Arany- és ezüst
 beváltó hivatalok. Jelenleg létezik ily hivatal Magyarországon 3, u. beváltó hivatal.
 m. Pesten, Kassán és Temesvárott; Horvátországban 1, Zágrábban;
 valamennyi egybekötve az ugyanezen helyeken fenálló fémjelző hiva-
 talokkal. 1867-ig csak Pesten volt ily hivatal, mely a bányatermény-
 áruda ügynökséggel volt kapcsolatban. Ezen hivatalok a magánosok
 által beváltásra hozott aranyat és ezüstöt, a pénzverési díjak levoná-
 sával, teljes értékben térítik meg s miután ezen díjak az illető pénz-
 verde javára iratnak, ezenkívül az ömlesztés, kémlés, szállítás, hiva-
 talmokok fizetése stb. bizonyos költségekkel vannak összekötve, ezen
 üzemág csak veszteséggel járhat.

Ezen veszteség a pesti beváltó hivatalnál 1862-től 1866-ig évenként átlagosan 3803 frtot tett, míg jelenleg 1867. és 1868-ban mind a négy ily hivatalnál évenként 6509 frtra rúg. E veszteség fő-tényezője a tiszti és szolgai személyzet fizetése, évi 4532 frttal, mely az egyesített fémjelző és beváltó hivatalok ilyennemű összes kiadásai-nak felét képezi.

A beváltott fém mennyisége volt 1862—1866-ig évenként átlag-osan 97 p. font arany és 2921 p. font ezüst, az utolsó két évben pedig 166 p. font arany és 9295 p. font ezüst.

Sóbányászat.

A mr. koronaországok területén létező sótelep, a continensen ismert sóképletek közt mind kiterjedésére, mind sógazdagságára nézve elsőrangú helyet foglal el. A harmadképlethez (Tertiäre Gruppe) tartozó sóképlet az Iza és Tisza völgyvidék felső részén terül el, hon-nan két hegyláncz által választva, átvonul Erdélyország területére, innen pedig Moldva és Oláhországba. Északon és nyugaton összeköt-tetésben áll a Beregh- és valószínűleg a sárosmegyei sóképlettel, va-lamint a gácsországi nagyszerű sólerakodással is.

A magyarországi sótelepek mivelése emberemlékezetet megha-ladó ősidőkre vihető vissza, minek igazolására szolgál az is, hogy leg-közelebb Máramarosban egy elhagyatott ősrégi sóbányában oly sófejtő eszközöket találtak, melyek még azon korszakban készültek, mikor a vas használata ismeretes nem volt.

A magyar- és erdélyországi sóbányák minő fejlődésen mentek keresztül s mikor lettek az állam kizárólagos tulajdonává? hiteles történeti adatok alapján még ez ideig ki nem mutattatott, mivel e só-bányák történetének megírásával, alaposan eddigelé senkisé sem fog-lalkozott.

A magyarorszá-
gi sóbányák só-
gazdagsága.

A mr. koronához tartozó országok sógazdagságát jelenben, meg-közelítőleg sem vagyunk képesek meghatározni; mert a sótömegek, melyek a harmadképlethez tartozó földalatti lerakodványokban be-

ágyalva fordulnak elő, szabályos rétegülés jellegével nem birnak s kimutathatólag szabályos összefüggésben a határos közetrétegekkel nem állanak. De kiindulási pontul szolgáló természeti átmérő hiányában, melyhez a sóbányaüzem által eszközölt felnyitások nyomán juthatnánk, a sótelepek nagymérvű kiterjedése különösen vastagsága miatt, biztosan még azt sem lehet megállapítani, vajjon a só maga a harmadképlet alárendelt tagjának tekintendő-e, vagy pedig jellemzésül elpárolgás által előállott képletnek nevezhetjük.

A sóanyagot néhol kavics, nagyobbbrészt pedig különböző alkatu Só feletti réteg. pálaköréteg fedi, melynek vastagsága 1. 2 lábtól egész 30 ölig változik. Kavicsrétegnél a leülepedő vizek gyakran el nem háriható akadályokat, sőt bányaelmerülést is okoznak; néha pedig váratlanul a mélységből fakadnak fel, vagy megbolygatott agyagüregekből, vagy földalatti erekből, melyek összefüggése a földszinti sóforrásokkal kétségbe alig vonható.

A tiszta sókristály szintelen, de egyes fajoknál világosabb és setétebb csikok mutatkoznak, melyek földalatti fordulataikban, óriási achatszalogként tűnnek fel. A sótestben néhol egyes agyag- vagy gypszcsikok is fordulnak elő, részint párhuzamosan a sócsikokkal, részint golyóalakban, vagy pedig alakatlan fekvényekben. De a sötömsöt környező anyag némelykor a sóanyag alkatrésze gyanánt tűnik fel, ezzel teljesen egybevegyülve s ugylátszik, hogy ezen anyag a sötömsből később bekövetkezett jegeczesedés folytán vált ki és üllepedett le a sótest egyes jegeczcsoportozatai körül, alkatrészeik és viszonylagos mennyiségük által az egyes sócsikoknak setétebb szint kölcsönözvén. Jelentkeznek azonban oly színes csikok is, melyekben agyagvegyületnek semmi nyoma nincsen s kétségtelen, hogy ezek a setétebb színezetet a világsugarak sajátlagos visszaverődésétől nyerik, a mi ismét a sóparányok sajátlsru csoportulásától tétetik függővé.

Sókristály és
sócsikok.

A jelenben ismert és termelés alatt álló sótestek átalában észak felé tisztábbak és tömörebbek, ugyanazért a Máramarosban

termelt kősó keresettebb és kedveltebb, mint az, mely Erdélyben magyarországi fogyasztásra termeltetik.

A sótermelés módja.

A sótermelés, ahhoz képest, amint a só élvezhető szilárd kősóalakban, vagy pedig vízben feloldva jön elő, kétféleképen eszközöltek, vagy bányamivelés t. i. kiaknázás, vagy sófőzés által. A kősóbányászatra nézve a mr. korona alá tartozó országok területén jelenleg 8 sóbánya áll fen, t. i. Szlatinán, Sugatagon, Rónaszéken, Vizaknán, Maros Ujváron, Thordán, Déésaknán és Parajdon; sófőzde pedig 1, Sóvárott. A három első sóbánya Máramaros megyében fekszik, a többi öt pedig Erdély területén.

Sóbányamivelés.

Ezen sóbányák a legközelebb mult időkhig sajátos jelleggel bírtak, a mi abból állott, hogy a bányamivelési tervezetek, a feltérési és sóköfejtési rendszer, tekintet nélkül a fekvények és viszonyok különbféleségére, mindenütt egy és ugyanaz volt; ugyanazért ezen életbe léptetett rendszer a legfontosabb követelményeknek mindenben nem felelhetett meg. De az újabb időkhben sikerült ezen elavult rendszeren korszerű változtatásokkal segíteni, elsőben is a sókamrák alakjának megváltoztatása által, a mennyiben azok a hajdan szokásos harangalak helyett, czélirányos mivélésnek inkább megfelelő, négyszögü hasábalakot nyertek, mi által a sókamrák üzemtére is jelentékenyen növekedett.

E rendszer utóbb nagyobb tökélyre fejlődött keresztkamrák alkalmazása által, melyek szintén négyszög hasábalakban miveltetvén, a termelési nyitpontok számát szaporították és a bányák fenállását hosszabb időtartamra kiterjesztették.

Bányamivélési reformok.

Az ekkép elért előnyök nem valának ugyan megvetendők, mindamellott a régi rendszernek még igen sok hátránya maradt fen s évtizedeknek kellett elmulni, mig az újabb időkhben meggyőződtek arról: hogy e rendszeren a helyi viszonyokhoz képest, legalább kísérletképen változtatni lehet és szükséges is. A közelmult években eszközölt változtatások e következők:

Termelési tér előkészítése.

a) a termelési tér előkészítése hossz- és keresztvágások által, melyek a sótömzs egész hosszában vezetve, a sófejtésre mindenkor

elegendő nyitpontot szolgáltatnak, emellett lehetővé teszik, hogy a kívánt sómennyiség minden ponton egy és ugyanazon magasságban termeltessék anélkül, hogy néhol mélyebbre hatolni s a sóanyagot növekedő nehézségek és költségek mellett kellene fejteni és kiszállítani ;

- b) oszlopművelet eszközlése az a) pont alatt említett előkészítési munkálattal összefüggő fal mellett, mely részben réselés, részben pedig, leginkább kísérletképen, repesztés által létesítettik. Mind a két bányaművelettel Erdélyben Déésaknán vételezett kísérlet, még pedig az eddigi eredmények szerint, kedvező sikerrel. Ezen bányaművelet alkalmazása által ugyanott az elmerüléssel fenyegetett és már felhagyásra szánt Józsefakna további mivelése beláthatatlan időre biztosított s egyszersmind a célbavett, sőt már megkezdett tartaléknak a nyitása is feleslegessé vált ;
- c) vízszintes bejárás a bányába s ahol szükségesnek mutatkozik alagutépítés azon bányáknál, ahol a termelésre érdemes sötömsz a völgy szintjével egy színvonalban áll. Ilyenmő alagut építése Thordán eszközöltetett, melynek szádája (Mundloch) a sóhegy aljában van. Az alagut a régi aknába 300 ölnyre nyulik be, melyekben, mint fentebb említve volt, több keresztkamra vágatott s ezáltal a thordai sóakna termelési képessége 8—10 akkora lett, mint azelőtt volt ;
- d) végre az egyik czélszerű változtatás abban áll, hogy a hajtótorok nem áll többé, mint azelőtt, kémény gyanánt függőlegesen az alatta nyitott termelési tér felett, a mi a gyors sókiszállítást nagy mértékben nehezítette ; hanem két erős pillér (Pfeiler) közt akként illesztetik be, hogy a gárgya (Schachtstoss) hossza a kamraoldal függőleges síkjába esik, ezáltal a torokhoz jutás mindenfelől lehetővé van téve és azon esetben, ha a hajtás gőzgép által eszközöltetik, annak semmi akadály sem álland útjában, hogy a hajtócsésze számára vezető czölöpök állittassanak be. Ezen változtatás is a thordai sóbányában létesített, mely bá-

Oszlopművelet.

Vízszintes bejárás.

Hajtótorok elhelyezése.

nya ez idő szerint czélszerűen lévén berendezve, azon ponton áll, hogy az országos vasutak kiépítésével nagyobb mérvű termelésnek s ezáltal az ottani sóbányászat nevezetes emelkedésnek nézhet elébe.

Szlatinai sóbánya.

A szlatinai sóbánya, melynek mivelésre érdemes akna talaptere 8287 □ölet tesz, völgy szint van nyitva s folytonos küzdésben áll a gerinczközetén keresztül a bányába hatoló vízzel. A sótermelés jelenleg több elmerült akna közé esik, melyek határát biztosan tudni nem lehet; ugyanazért a mivelés alatt lévő aknák meddig állhatnak fen, bizonytalan; jöllehet a szlatinai sóbánya a jelenleg fenálló körülmények közt különösen fontos, a mennyiben a szigethi fősórák helyhez közel fekszik s a szomszédságában folyó Tisza, melynek egyik hajókázható ága épen a bánya mellett halad el, az olcsó sószállítást nagy mértékben előmozdítja. Ezen fontosságából azonban a debreczen-szigethi vaspálya kiépítése folytán sokat fog veszteni s jöhet idő, midőn az ottani sótermelés feleslegessé fog válni.

Berendezése.

Szlatinán van jelenleg 47 épület, melyek részben lakásul, részben pedig üzemhelyiségül szolgálnak s összes becsértékök 174,434 frtot tesz.

Az üzemvitelre 11 gép áll fen, 1 gőz, 7 lovas és 3 kézi gép, melyek összesen 59 lóerőt képviselnek.

Bányatorok van 5, melyek részben bányabejáratul, részben pedig a sókiszállítására szolgálnak.

A kezelési szolgálatot 8 hivatalnok, 11 felügyelő, 358 állandó és 107 ideiglenes munkás teljesíti.

Termelése.

A termelés 186²/₆-ig bezárólag évi átlagban 391,758 mázsát tett, a kiállítási költség pedig 105,944 frtot: egy mázsa konyhasó kiállítására tehát 26.28 kr, egy mázsa marhasóra pedig 38.11 kr esett.

A legközelebb mult 1867-ben és 1868-ban tett a termelés szintén évi átlagban 533,108 mázsát, a kiállítási költség pedig 107,756 frtot, tehát konyhasónál 18.65 krt, marhasónál 28.01 krt mázsánként: minélfogva a termelés e két utóbbi évben átlag 141,350 mázsával

növekedett, a kiállítási költség ellenben a konyhasónál mázsánként 7.⁶³ krral, a marhasónál 10.¹⁰ krral kevesbedett.

A sugatagi sóbánya helyrajzi fekvésénél fogva alagutépítésre Sugatagi sóbá-
nya. igen alkalmas; de a multban elkövetett s következményeik miatt komoly aggodalmakra okot szolgáltató lényeges hibák, melyek folytán a víznek a bányába hatolása mindinkább lehetővé válik s a bányagerincz (First) biztosságából évről évre veszít, nem engedik egy czélszerűbb s következésképp jelentékeny költséggel egybekötött bányaépítkezés eszközlését.

E bánya termelése is rövid idő mulva csak a legközelebb fekvő vidék szükségletére fog szoritkozni, mely esetben az oltani sótermeléssel és elárusítással járó hivatalos felügyeletet egy felállítandó fiók sóhivatal könnyen végezheti.

Sugatagon van jelenleg 53 épület, melyek közül 31 kezelési Berendezése. helyiségül, 18 pedig a bányászszemélyzetnek lakásul szolgál, becsértékek 94.962 frtot tesz.

Az üzemvitelre 10 gép áll fen, melyek 37 lóerőt képviselnek.

Bányatorok van 6, melyek részben bányabejáratul, részben pedig a só kiszállítására szolgálnak. A bánya termelési talaptere 6034 □ölet tesz s a kezelési szolgálatot 8 hivatalnok, 8 felügyelő, 302 állandó és 75 ideiglenes munkás végzi.

A sótermelés Sugatagon 1862—1866-ig bezárólag évi átlagban Termelése. 369.900 mázsát tett, a kiállítási költség pedig 120.597 frtot: minélfogva 1 mázsa konyhasó 32.⁰⁵ krba s 1 mázsa marhasó 37.⁸⁶ krba került.

A legközelebb mult 1867-ben és 1868-ban tett a sótermelés, szintén évi átlagban 413.782 mázsát, a kiállítási költség pedig 102.015 frtot; esett tehát 1 mázsa konyhasóra 24.⁰⁷ kr., s 1 mázsa marhasóra 32.³⁴ kr, minélfogva e két utóbbi évben, az ezeket megelőző öt év eredményéhez képest, a sótermelés évi átlagban 43.882 mázsával szaporodott, a kiállítási költség ellenben apadt, nevezetesen a konyhasónál mázsánként 7.⁹⁹ krral s a marhasánál 5.⁵² krral.

Ha pedig a sugatagi bánya kiállítási költségeit a szlatinai bányáéval hasonlítjuk össze, e költségek Sugatagon többnek mutatkoznak, még pedig mázsánként 186²/₆-ban 5.78 krral s 186⁷/₈-ban 5.42 krral, mely többlet onnan származik, mivel Sugatagon a vízveszélylyel fenyegetett bányák mentesítése évenként 8—9000 frtnyi kiadást vesz igénybe.

Rónaszéki só-
bánya.

A rónaszéki sóbánya, mely az eddigiek közt a legjelentékenyebb, 45 épülettel van ellátva, melyek részint kezelési helyiségül, részint pedig lakásul szolgálnak s becsértékek összesen 152,200 frtot tesz.

Az üzemnél 9 gép van alkalmazva, melyek 31 lóerőt képviselnek. A termelt só kiszállításának könnyebbitésére egy 324 öl hosszú vaspálya szolgál. A kezelési és ügyvezetési szolgálatot 7 hivatalnok és 9 felügyelő teljesíti, a sófejtési munkálatot pedig 274 állandó és 58 változó munkás.

Termelése.

Rónaszéken 1862—1866-ig bezárólag, évi átlagban 106,383 frt kiállítási költség mellett 347,148 mázsa só termeltetett; minél fogva 1 m. konyhasó 29.90 krba s 1 mázsa marhasó 38.32 krba került.

Az 186⁷/₈-dik évi szintén átlagos termés 393,255 mázsát tett 104,460 frt kiállítási költség mellett, melyből 1 mázsa konyhasóra 25.44 kr s 1 mázsa marhasóra 37.03 kr esik. Ez utóbbi két évben tehát, az 186²/₆ év alatti korszakhoz képest, a termelés 46,107 mázsával emelkedett, a kiállítási költség ellenben mázsánként a konyhasónál 4.46 krral s a marhasónál 1.29 krral apadt.

A rónaszéki és sugatagi sótermelés összehasonlításánál ugyanazon kiállítási költségtöbblet mutatkozik, mely fentebb Szlatina és Sugatag összehasonlításánál ez utóbbira nézve kitűnt; csakhogy Rónaszéken a költségtöbblet nem a bánya fentartási nehézségeinek tulajdonítható, hanem azt e bánya helyrajzi fekvése teszi mellőzhetlenné, mivel Rónaszéken az anyagok s nélkülözhetlen üzletszerek és eszközök szállítása, a létező nehézségek miatt, kerül sok költségbe.

Bányamivelési
rendszer.

Rónaszéken a bányamivelési rendszer épen az, ami Sugatagon és Szlatinán. Mind a három bányában a kezdetleges termelési terve-

zetek alkalmazásával, a termelés négyszög hasábalaku hossz- és keresztkamrák általi kivitelével, a sóanyagnak a bányatorkon általi nehézkés, nem biztos és költséges kiszállításával találkozunk, minden tekintet nélkül arra, vajjon e rendszer megfelel-e az egyes helyi viszonyoknak és a fekvények sajátosságainak. Egyébiránt Rónaszéken az újabb időkben történtek, habár költséges, de czélszerű bányaépítkezések és átalakítások, melyek gyümölcsöző hatása, a közel jövőben, az olcsóbb termelést, ugy hiszem elő fogja mozdítani.

Rónaszék azonban mind kiterjedésére, mind a még fel nem tárt sómennyiségre, mind az ottani só minőségére nézve, a máramarosi sóbányák közt az első helyet foglalja el, mely előnyhöz még egy nagyfotosságu körülmény is járul, t. i. hogy a rónaszéki sóbánya, kedvező helyrajzi fekvésénél fogva, a szigethi vaspálya egyik mellékágával közvetlen érintkezésbe hozható, a mi ezen bányát a magyar koronához tartozó országok területén, kétségen kívül első rangra fogja emelni: minélfogva a magyar- és erdélyországi bányák közt, Rónaszék van hivatva mindenek előtt bányászati üzletrendszerének gyökeres átalakítására, hogy a tőle várt követelményeknek minden tekintetben megfelelhessen.

A máramarosi sóbányák üzemeredményét 1862—1868-ig a XIII/ alatt mellékelte kimutatás tünteti ki, melynek főbb tételei röviden egybefoglalva e következők:

A máramarosi
sóbányák üzemeredménye.
XIII/

Az átlagos évi termelés tett:

186²/₆-ban 1.108,805 mázsát,

186⁷/₈-ban 1.340,140 „

A termelés tehát emelkedett 231,335 „

Az évi termelési költség tett átlag az első korszakban 332,924 frtot,
melyből 1 mázsa konyhasóra esett 29.³² kr,
s 1 mázsa marhasóra 35.⁰⁹ „

Az utóbbi korszakban pedig tett a termelési költség szintén átlagban 314,232 frtot,

melyből esett 1 mázsa konyhasóra	22.41 kr,
s 1 mázsa marhasóra	32.47 „

Ez utóbbi korszakban tehát a kiállítási költség

1 mázsa konyhasónál	6.91 krral,
s 1 mázsa marhasónál	2.62 „

kevesbedett.

Erdélyországi
sóbányák.

Mint fentebb említve volt Erdélyország területén 5 sóbánya van, t. i. Vizaknán, Maros Ujvárott, Thordán, Déésaknán és Parajdon.

A kolosi sóbányát nem említjük, mivel ott a termelés be van szüntetve; a bánya azonban mindaddig fentartatik, míg a m. ujjvári bánya a vízveszélytől végleg biztosítva nem lesz s az erdélyországi vaspályák el nem készülnek, mely esetben ezekkel Thorda összeköttetésbe fog hozatni.

A vizaknai, thordai, déésaknai és parajdi sótermelés kizárólag Erdélyország szükségletére szorítkozik, de M. Ujvár a helyi szükségleten kívül részben a magyarországi sófogyasztást is fedezi.

Vizaknai sóbá-
nya.

Vizakna, melynek termelés alatt álló talaptere 1151 □ ölet tesz, 186 $\frac{2}{6}$ -ban évi átlag szerint 19.146 frt kiállítási költség mellett 50.047 mázsa sót termelt; 1867-ben 43.426 mázsát, 13.509 frt kiállítási költség mellett; 1868-ban pedig 44.362 mázsát 16.406 frt kiállítási költséggel: minél fogva 1 mázsa só került

186 $\frac{2}{6}$ -ban	38.26 krba
1867-ben	30.50 „
1868-ban	36.98 „

Kiállítási költ-
sége.

A kiállítási költség a két utóbbi évben apadt ugyan, de azért nagy-
nak mondható s tekintetbe véve a helyi viszonyokat, a legczélsze-
rűbb intézkedések életbe léptetése mellett sincs kilátás arra, hogy a
kiállítási költségeket, nagyobb termelés előidézésével, a kellő fokra mér-
sékelni lehetne.

Vizakna, mint Erdély minden kisebb bányája még most azon meg
nem szüntethető hátrányban szenved, hogy a nélkülözhetlen kiállítási
költségek mellett, termelése nagyobb kiterjedést nem vehet. A szál-

lítás költséges, nehézkes s az ebből eredő nyomasztó viszonyok nem engedik, hogy a sótermelés valamelyik kedvező fekvésű és czélszerűen berendezett bányába központosíttassék; mivel a kisebbszerű és aránylag nagy költséggel járó sóbányák fentartását épen a létező hiányos szállítás teszi szükségessé s nem engedi, hogy a jelenleg fenálló sóellátási rendszerben valamely lényeges változtatás eszközöltessék.

De a legközelebb multban engedélyezett vaspályák kiépítése után a sószállítási viszonyok is kedvezőbbre fognak fordulni s úgy hiszem elháríthatók lesznek azon nehézségek, melyek jelenben az olcsóbb sótermelés akadályait képezik.

A vizaknai sóbányánál 25 épület áll fen, mely közül 12 kezelési helyiségül, 13 pedig lakásul használtatik, becsértékek 36.900 frtot tesz. Használatban 5 gép van, melyek 15 lóerőt képviselnek; hajtótorok pedig van 3 s ezek közül egy bejáratul szolgál. A bányászatot 7 hivatalnok és 15 felügyelő kezeli, rendes sóvágó van 55, ideiglenes 12.

Berendezése.

A sóban gazdag marosujvári bánya, szerencsés fekvésénél fogva bir különös fontossággal, mivel a Maros folyamán kívül a közel jövőben, vaspályán is szállíthatja kifogyhatlan szintugy, mint kitűnő minőségű termékeit.

Marosujvári sóbánya.

Az erdélyországi sóbányák közt, korára nézve a marosujvári a legfiatalabb, jöllehet még a római uralom idejéből fordulnak itt elő az ezredéves kezdeményezésre mutató hajdani napszintmivelésnek (Tag-Bau) nyomai; mert rendes mivelés alá csak 1790 körül vétetett.

De ezen bánya, fenállása óta, a majdnem elháríthatlan vízvesélylyel áll folytonos küzdelemben. A víz nem földalatti erekből fakad, hanem a Maros folyamból származik s veszedelmessé azon körülménynél fogva lesz, hogy az alluvialis képleten keresztül az ez alatt fekvő sótestre hatva a sótermelési műveletet teszi lehetetlenné s eddig meghiusított minden intézkedést, melyek elhárítására voltak irányozva.

Vizháritó műve-
letek.

Több rendbeli eredménytelen kísérlet után 1866-ban egy kör viztárna (Dreinage) építetett, melyben a Marosból átszivárgó viz, mielőtt a sótestet elérné felfogatik és gőzgéppel kiszivattyuztatik. Ezen művelet által a Marosból folyton szivárgó és a sótömzsöt megtámadó viz ártalmatlanná van ugyan téve, de a bányát e kör viztárna, magas vízálláskor a Maros kiáradása esetében, a könnyen bekövetkező elmerülés veszélyétől meg nem védheti. Ugyanazért a maros-ujvári sóbányánál két rendbeli vizsgálati munkálatot eszközöltettem, melyek közül az egyiknek feladata volt, a vízveszélynek kitett sótömzs határát kikutatni és az azt környező közet tulajdonságát megvizsgálni; a másiké pedig, kémle útján megállapítani, hogy a sótömzs és a hozzátapadó agyagmárgaréteg közti határlap a vizet áteresztli-e vagy sem?

E vizsgálatok kedvező eredményre vezettek és semmi kétség sem forogott fen az iránt, hogy a sótömzsbe a mellékközetből indított torokkal, keresztvágások segítségével, be lehet hatolni és ott új aknát nyitni, a nélkül, hogy azon esetre, ha a sótömzs az eddig veszélyes vízzel érintkezésbe jőne, ennek benyomulását meggátolni ne lehetne.

Ezen új bányaművelet a mult évben kezdetett meg s ha valamely váratlan akadály közbe nem jő, ez év folytán be lesz végezve.

Mellékesen legyen szabad megjegyeznem, hogy itt, ez ujabbi kutatások folytán kitünő tisztaságu só fedeztetett fel, mely tetszetős színével, a különben nagyon kedvelt máramarosi só is, felülmulja.

Berendezés.

Maros Ujvárott 72 épület áll fen, melyek üzemhelyiségül és lakásul szolgálnak s értékök 224.300 frtban van felvéve. Működik 15 gép, melyek 103 lóerőt képviselnek s a szállitás előmozdítása végett 2322 öl hosszú vaspálya van lerakva. A műszaki és kezelési szolgáltatot 20 hivatalnok, 40 felügyelő, 418 rendes és 210 ideiglenes munkás végzi.

Sótermelés.

A sótermelés Marosujvárott 186²/₆-ig évi átlagban 623,270 mázsát tett, 369,373 frt kiállitási költség mellett, melyből 1 m. konyhasóra 59.53 kr. 1 m. marhasóra pedig 37.53 kr esett. E magas kiállitási költség

azon körülménynek tulajdonítandó, mivel az említett korszakban a víz-hárító munkálatok évenként 42,137 frtot vettek igénybe, mely kiadás azonban 1867-ben már 27,545 frtra, 1868-ban pedig 7736 frtra szállott le s miután a kör víztárna kétharmad még pedig költségesebb része már elkészült, remélni lehet, hogy nem sok idő múlva, a fenebb említett víz-hárító munkálatok bevégezése folytán, a só mérsékelt kiállítási költség mellett lesz termelhető s mikorra az északi vaspálya elkészülend, mely a jelenleg felnyitás alatt álló akna kijárása előtt fog elhaladni, a marosujvári sóbányászat viszonyai oly kedvezővé válnak, hogy üzemeredményével egyik sóbányáé sem mérközhetik.

A thordai bányamivelés, mint fentebb már említettük, az újabb idöben, alagutépítési és egyéb a sóbányászat követelményeinek megfelelő változtatásokon ment keresztül, melyek életbeléptetésére okot az elmerüléssel fenyegetett marosujvári bánya fenállásának bizonytalan volta szolgáltatott; mert azon esetre, ha a marosujvári sóbányát valamely nemvárt és el nem hárítható veszedelem érné, ennek közepében oly tartalékbánya berendezéséről kellett gondoskodni, mely rendes szükségletén kívül a marosujvári bánya által viselt sószükséglet fedezésére is képesítve legyen.

Thordai sóbánya.

Ez idő szerint ennek szüksége nem forog fen, ugyanazért Thordán a sótermelés mindaddig csak a helyi szükséglet fedezésére fog szorítkozni, míg vagy a belfogyasztás nem növekedik, vagy külföldre a sókivitel lendületet nem vesz.

Termelése.

Thordán csak 15 épület van, melyek értéke 36,600 frtra van becsülve, gép van 3, melyek 18 lóerőt képviselnek és egy 545 öl hosszú vasut. A termelés alatt álló talaptér 3533 □ ölet tesz.

Termelése 1862—1866-ig, évi átlagban 55,250 mázsát tett, 52,086 frt kiállítási költség mellett; 1 mázsa só tehát 94.29 krba került.

E szerfelett magas kiállítási költséget a fentebb is érintett üzemszükséglet okozták t. i. az alagutépítés és a hajtótoroknak a fenálló sóoszlopok közé áthelyezése, mely munkálat 7 év alatt mintegy 55.082

Sótermelési költségek.

frtot vett igénybe s ezen szembetűnő kiadás törlesztése a különben is mérsékelt mennyiségű sótermelésre nehezedvén, a sótermelési költség apadása Thordán mostanában bekövetkezni még nem fog. Mindamellett ezen bánya megszüntetését, még azon esetben is, ha a sótermelés öszpontosítása bekövetkeznék, nemzetgazdasági szempontból helyeselni nem lehetne; mivel az épülő magyar keleti vaspályával közvetlen érintkezésbe jövén, a valószínűleg emelkedő sófogyasztás következtében, a sótermelésnek Maros Ujváron kívül, Thordán is lehet nagyobb mérvű kiterjedést adni.

Déésaknai só-
bánya.

Déésaknán a termelés alatt álló aknák talaptere csak 3604 □ ölet tesz. Ezen bányánál, mint fentebb már említve volt, a bányamivelési régi rendszeren lényeges változtatások tétettek, melyek az elmerüléssel fenyegető vizek ellen teljes biztonságot nyújtanak; de a sötömzs völgy szint feletti fekvésének kikutatása végett eszközölt turzások (Erdbohrung) eredménye, még csak ezután fogja kimutatni, hogy alagut segítségével a sótesthez el lehet-e jutni.

Berendezése és
termelése.

Déésaknán 23 épület van, 42,000 frt becsértékkel, gép 6, melyek csak 20 lóerőt képviselnek. A műszaki és kezelési szolgálatot 6 hivatalnok, 8 felügyelő, 90 állandó és 79 ideiglenes munkás végzi.

Az évi átlagos sótermelés tett:

186 ² / ₆ -ban	111,876 mázsát,
186 ⁷ / ₈ -ban	100,379 „

Az előbbi korszak alatt t. i. 186²/₆-ban került

1 mázsa konyhasó	27.15 krba
1 „ marhasó	23.17 „

Az utóbbi korszak alatt pedig, t. i. 186⁷/₈-ban szintén

1 mázsa konyhasó	28.53 krba
1 „ marhasó	24.65 „

Parajdi sóbánya.

A parajdi bánya napszintig érő sötömzsbe van nyitva, mely néhol 60 öl nyire sőt magasabban is emelkedik a völgy szint felett. Ezen sóbányának tárnamivelésre alkalmas volta okot szolgáltatott az újabb időkben, a sóhegynek hossz- és kereszt-tárnakkali átmetszésére, azon

czélból, hogy ha termelésre érdemes, tiszta sóanyagra akadnának, a völgytalap vízszintjében megállapodva, új termelési tér készí-
tessék elő.

Ezen előmunkálatok nevezetes pénzkidrást és munkaerőt vettek igénybe s az utóbbi időszakban nemcsak a kiállítási költségek látszó-
lagos emelkedésére voltak befolyással, hanem a sótermelést is csök-
kentették. Az átlagos évi termelés ugyanis tett

186 ² / ₆ -ban	94.391 mázsát
1867-ben	45.928 „
1868-ban	82.277 „

Az első korszak alatt került

1 mázsa konyhasó	27.98 krba
1 „ marhasó	41.25 „

A második korszakban került:

1 mázsa konyhasó	45.38 krba
1 „ marhasó	56.53 „

A harmadik korszakban pedig

1 mázsa konyhasó	35.08 krba
1 „ marhasó	44.23 „

Parajdon épület van 31, melyek értéke 116.100 frtra van be-
csülve; de maga a bánya az eddigiek közt a legkisebbszerű; mert
termelési alaptere csak 169 □öl s 3 gép működik benne, 8 lóerő-
vel. A műszaki és kezelési szolgálatot 9 hivatalnok, 11 felügyelő,
82 állandó és 25 ideiglenes munkás végzi.

Az erdélyországi összes sóbányászati üzemeredményét 1862—
1868-ig a XIV%. alatt mellékelt kimutatás tünteti ki, mely főbb té-
teleiben e következő:

Az erdélyorszá-
gi sóbányák
üzemeredménye.
XIV/

Az átlagos évi sótermelés tett 1862—1866-ig összesen 940.827
mázsát, melyből

a konyhasó	834.255 mázsa
az iparsó	203 „
a marhasó	105.949 „

Az 186 $\frac{7}{8}$ -diki korszakban tett szintén az átlagos évi sótermelés 962.363 mázsát, melyből

a konyhasó	790.503 mázsa
az iparsó	2.283 „
a marhasó	172.576 „

A kiállítási költség az első korszak alatt tett összesen, évi átlagban 477.522 frtot; került tehát

1 mázsa konyhasó	52.72 krba
1 „ marhasó	34.76 „

A második korszak alatt tett a kiállítási költség, szintén évi átlagban 415,252 frtot, melyből esik:

1 mázsa konyhasóra	43.72 kr,
1 „ marhasóra	39.76 „

E két korszak üzemeredménye közt jelentéktelen ugyan a számokkal kifejezhető különbség; de azon körülmény, hogy az utóbbi korszakban az összes termelés valamivel nagyobb, a kiállítási költség ellenben mindemellett kisebb, mint volt az első korszak alatt, az erdélyországi sóbányászat életrevalósága mellett tanuskodik s úgy hiszem, hogy ha a czélba vett üzemváltoztatások, új aknaműveletek ezen bányáknál is életbe lesznek léptetve, jövedelmezés tekintetében a máramarosi sóbányákkal ezek is ki fogják állani a versenyt, mit nagy mértékben előmozdítand a sótermelés tervezett összpontosítása is, mely intézkedés a kisebbszerű és aránytalanul nagy kezelési költséggel működő sóbányák megszüntetését maga után vonná.

Sóvár.

Sóvár, melynek környékén a sós források sóelőállításra már a keresztyén korszakot megelőző időkben használtattak, a kincstár tulajdonába 1583-ban jutott, de kincstári kezelés alá csak 1672-ben került azelőtt haszonbérileg kezeltetett s utolsó bérlője Eperjes városa volt.

Sóvárrott a múlt század közepét megelőző korszakban bányami-velés útján is termeltetett só; mert ugyanott Eperjes városa, Zsigmond király parancsa folytán 1423-ban eszközöltetett kősóra turzásokat, melyek eredményéről a közelebbi adatok hiányoznak ugyan, de az

aknák mélységéből, midőn a vízömlés történt, következtetni lehet, hogy Sóvárott a kősótermelés sem lehetett alárendelt állapotban. A bányamivelésnek azonban az 1752. évi febr. 20. és 21-dike közti éjjel bekövetkezett vízömlés, mely 70 ölnyi mélységben, egy a déli oldalon fekvő bánya főtéjéből tört elő, hirtelen véget vetett. A vízáramlat tódulását minden erőmegfeszítés mellett sem sikerült meggátolni, valamennyi aknaür megtelt vízzel s a vizoszlop az akkori legmélyebb Lipótaknában az aknagárd alatt 30 ölnyre emelkedett.

Vízáramlat.

Ezen idő óta Sóvárott a sótermelés kizárólag a főzdeüzemre szorítkozott és e célra a Lipóttorokba felnyomódott vizoszlop használtatott, miután tisztaságánál és sótartalmi gazdagságánál fogva sófőzésre alkalmasnak bizonyult. De a sófőzés itt már a 17-dik században gyakorlatban volt, mivel 1691-ről már műszakilag üzött sófőzésről tétetik említés, amennyiben a sós vizet nem a zár alatt álló régi kútból nyerték, hanem e célra az aknaműveletnél származó s tisztátalan apró sóvali előleges dúsítás után a Máriaaknában nyert kevésbé sós viz fordítottatott.

Főzdeüzem.

Az ezen korban használt főzde 1799-ig állott fen, mivel azonban sem a termelt sómennyiség, sem a műszaki üzem a kor és fogyasztás követelményeinek többé meg nem felelt, az említett évben épült a Ferencz nevű főzde, mely a gmundeni sófőzde mintájára rendeztetett be. De a Sóvár-ra esett sómennyiséget ezen főzde sem volt képes fedezni, ugyanazért 1805-ben egy másik, az előbbihez hasonló s csak félakkora főzde is építettett, mely az akkori koronaörökösről Ferdinánd főzdenek neveztetett el. A jelenleg használatban lévő vizszűrő kazánok 20,000 akó sósvizre, 1815-ben készültek.

Főzdeépítés.

Mint fentebb már említettett, jelenleg főzésre a Lipótaknába tódult sósviz használtatik, mely eredetileg 81 öl mély volt ugyan, de 1752-ben, mikor a kősóbánya elmerült, a talapzat megerősítése tekintetéből, sótartalom nélküli agyaggal 7 ölnyre feltöltetvén, mostani mélysége 74 ölet tesz.

Sósviz.

A vizet lovas hajtógép emeli fel a 60 ölnyi mélységből s 3 órai

munkaszak alatt 36 tömlő vizet mernek ki, egy tömlő tartalma 16.57 köbláb.

Sótermelés.

A termelt só 1753-tól bezárólag 1868-ig 11.450,368 mázsát tesz, a mi 65.267,097 köbláb sósviznek felel meg; egy évre tehát átlag, 567,539 kl. viz kifőzése esik. Ez időszak alatt a vizoszlop a bányatorokban 13 ölet 3 lábot és 3 hüvelyket apadt.

A sótermelés 1811-ig évenként 100,000 mázsánál többet nem tett; de azóta évről évre folytonosan emelkedett s 1830-ban már 130,000 mázsa termeltetett. Ez időre esik a vizoszlop apadása is a bányatorokban, mely a jelen évtized alatt, különösen 1867-ben oly nagy fokra hágott, hogy a sósviztorrás elapadásától lehetett tartani. Egyébiránt, ha a kimert vízmennyiséget a vizoszlop észlelt emelkedésével és apadásával összehasonlítjuk, azon eredményre jutunk: hogy évenként mintegy 630,000 köbláb sósviz fordítható kifőzésre, a vizoszlop észrevehető apadása nélkül. Mely arány megtartása tekintetéből, a főzdeüzemnek, több évekkel ezelőtt tervezett nagyobbitása mellőzve lett s a sótermelés a természeti körülmények által engedett mennyiségre, t. i. évi átlagos 100,000 mázsára szállítattott.

A sótermelés 1862—1866-ig évenként 126,268 mázsát tett, melynek előállítására felhasználtatott, szintén évenként 718,250 köbláb sósviz és 3726 öl tűzifa, melynek értéke 34,055 frtba számított: minélfogva 1 mázsa só előállítására kellett 69.64 kr, 3.01 kl. tűzifa és 5.7 kl. sósviz.

Polczos tüzelés.

Az 1867⁸/₈ évi átlag szerint szintén 1 mázsa só előállítására 1.60 krrel és 0.08 kl. tűzifával kellett kevesebb s ezen kedvező üzemereményt az 1867-ben behozott polczos tüzelésnek (Treppen-Rost) lehet tulajdonítani, mely a tüzgázok lehető tökéletes elégését eszközli, másrészt pedig az üzemeszközök akképeni átídomításának, mely szerint a felesleges meleg sószáritásra fordítható.

Az 1868. évi üzemjelentés szerint 24 óra elforgása alatt 451 mázsa só termelhető s egészben 111,176 mázsa só termelése 15,926 tizenkét órai munkaszak alatt végeztetett be s felhasználtatott 220

mázsa rudvas és vaslemez s 304¹/₂ öl tűzifa. Mely adatok alapján 1000 mázsa só előállítására szükséges:

- 34.32 öl tűzifa, melynek súlya 720 mázsa,
- 5785 köbláb sósviz,
- 144 tizenkét órai munkaszak,
- 1.93 mázsa vas.

Sóvárott összesen 26 épület van, melyek részint üzemhelyiségül, részint lakásul szolgálnak s értékök 334,300 frtra van becsülve. Ezekhez járul még a kazánok értéke 21,900 frt és egyéb üzemesszközöké 250 frt, összesen 356,450 frt.

A sófőzde be-
rendezése.

A szolgálatot 14 hivatalnok, 6 felügyelő, 82 nyughérrre jogosult és 47 magán munkás végzi.

A XV% alatt mellékelt kimutatás szerint, a magyar és erdélyor-
szági összes sóbányákban termeltetett:

Összes sóterme-
lési eredmény.
XV./

az 186²/₆-diki korszak alatt összesen 9.669,140 mázsa kony-
hasó, tehát évi átlagban 1.933,828 mázsa, mely került
mázsánként 42.1 krba;

továbbá termeltetett 1.210,367 mázsa marhasó, te-
hát évi átlagban 242,073 mázsa, mely került mázsánként 34.9 „

Az 186⁷/₆-diki korszakban termeltetett 4.164,867
mázsa konyhasó, vagyis évi átlagban 2.082,433 mázsa,
mely került mázsánként 33.1 „

továbbá termeltetett 686,439 mázsa marhasó, vagyis
évi átlagban 343,219 mázsa, mely került mázsánként . 34.4 „

Az utóbbi korszak alatt tehát a konyhasó 9 krral kevesebbe, a
marhasó ellenben 0.5 krral többbe került mázsánként, mint az előbbi
korszak alatt, minek folytán az átlagos évi kiállítási költség 189,135
frttal apadt.

A XVI% alatt mellékelt kimutatás pedig a sóbányai összes épü-
leteket, gépeket, bányászati személyzetet stb. foglalja magába, mely
szerint a magyar és erdélyországi sóbányák termelés alatt álló területe
40,158 □ölet tesz; hajtótorok van 54, melyek részben bejáratul is

Sóbányászati
üzemtöke.
XVI./

szolgálnak; épület részint üzemhelyiségül, részint lakhelyül szolgáló van összesen 285, melyek összes becsértéke 1.157,696 frtot tesz; gép van 66, melyek közül 22 kézi, 43 lovas, 4 pedig gőzgép s összesen 321 lóerőt képviselnek; a műszaki és kezelési szolgálatot teljesíti 87 hivatalnok, 110 segédtisztviselő, 1736 állandó és 621 ideiglenes munkás.

Összes évi só-
termelés.

A XV%. alatt mellékelt kimutatás szerint évi sótermelésünk mintegy két millió mázsára tehető, a mi közel sincs arányban azon kifogyhatatlan sógazdagsággal, melylyel Magyarország a fentebb elősorolt bányákban rendelkezik. Sófogyasztásunk nagyon mérsékelt s tekintve az ország népességét és a sót épen nem nélkülözhető házi állataink számát, csak felényinek mondható, mint a mekkorának lennie kellene; sókivitelünk pedig annyira korlátolt, hogy figyelmet inkább csak azon mostoha viszonyoknál és körülményeknél fogva érdemel, melyek nemcsak fejlődésére vannak káros hatással, hanem fenállását is bizonytalanná és kétségessé teszik.

Sókivitel.

A magyarországi só, minden kitünő tulajdonsága mellett is Szerb, Bosnyák és Bolgárországokon kívül egyéb külföldi piacczal nem bír; de az eladás ezeken is nagyon kismérvű és a legközelebbi múlt két év alatt a poroszországi sóban keletkezett verseny által kétezzé és bizonytalanná van téve.

A mr. kir. ministerium megalakulása előtti korszakban, magyarországi só szállítása végett Szerb és Bosnyákországba, évenként 200 400,000 mázsáig, Mischa Anasztazievich szerb őrnagygyal, utóbb Flesch Alajos bécsi nagykereskedővel volt kötve áruszerződés, mázsánként 2 frt 40 krjával, átadva a szegedi sóraktárban. Ezen vételár azonban 1865-ben a megnehezült szállítási és árulási viszonyok folytán 1 frt 50 kr-ra mérsékeltetett, mely áron a sószállítás a nevezett tartományokba 1867. végéig eszközöltetett.

Az 1868. évi december 21-dikén sószállítás iránt, szintén a szegedi sóraktárból a Száván és Dunántuli törökországi tartományokba, illetőleg Bolgárországba, Flesch Alajossal, mint a Flesch testvé

rek cég képviselőjével kötöttett újabb, 1872. évi áprilho 30-ig érvényben álló áruszerződés, évenként 140,000 mázsára, 2 frt 20 krjával, 200,000 mázsára pedig 1 frt 60 krjával.

Tekintve hazánkban a fentebb kimutatott magas sótermelési, Só kiviteli ha-
szon. ugyszintén Szegedig a szállítási és raktározási költségeket, az ezen szerződésből eredő anyagi haszon csekély s inkább azon közvetett haszon vétethetik tekintetbe, mely szerint a külföldi fogyasztók fizetik meg a termelési és szállítási költségeket s ezáltal a sóbányaműveléssel és a sószállítással foglalkozók keresetét neveli; továbbá a legközelebbi szomszédokkal a kereskedési érintkezést teszi élénkebbé. De szükségessé tette ezen áruszerződés megkötését, keleten számunkra befolyást biztosító azon joggyakorlat fentartása, mely Törökországgal az 1862. évi májushó 12-dikén kötött kereskedelmi szerződés értelmében Magyarországot megilleti.

Az 1866. évi decemberho 11-dikén kötött osztrák–francia kereskedelmi és hajózási, különösen pedig az 1868. évi martiushó 9-én létrejött osztrák–porosz kereskedelmi és vámszerződés miatt azonban ezen közvetett haszon háborítlan élvezete is veszélyeztetve van, mivel ezen szerződések értelmében a német vámszövetségi, illetőleg poroszországi só kivitele Ausztrián és Magyarországon keresztül a Dunán, Zimony felé megindult s a mult évi ősztől kezdve, ez ideig, tehát még egy év óta sem, Magyarországon keresztül, mintegy 50—60,000 mázsa poroszországi só szállított Szerbországba.

A poroszországi só, minőségre nézve közel sem mérközhetik ugyan a magyarországi sóval, de nagyon olcsó; mert vámmázsája helyben csak $3\frac{1}{2}$ ezüst garasba kerül, a mi o. értékben, még az agio beszámításával sem tesz többet $21\frac{1}{2}$ krnál; minélfogva ezen verseny, hogy ránk nézve ártalmassá ne legyen s kivitelünket megtarthassuk, legalább kezdetben áldozatokat fog igénybe venni. Nemzetgazdasági szintugy, mint nemzetközi érdekeink nem engedik, hogy ezen verseny elől kitérjünk; mert a fentebb említett 1862. évi majushó 12-ről kelt kereskedelmi szerződés által biztosított befolyásunkat keleten fel nem adhatjuk.

Kiviteli verseny
Poroszország-
gal.

Különösen pénzügyi tekintetben válhatik ránk nézve károssá a poroszországi sónak Magyarországon keresztül Szerbországba eszközlendő szállítása; mivel ezen sószállításhoz, könnyen származhatnak Magyarországon sócsempészetet előmozdító visszaélések, melyek nem csak magokban véve okozhatnak százezerekre terjedő rést sójöveldelmi bevételünkben, hanem a visszaélések korlátozása tekintetéből, e sószállítás mellőzhetlen ellenőrzése is jelentékeny kiadást tesz részünkről szükségessé; — hódoló tisztelettel bátorkodom megjegyezni, hogy ezen körülmények eléggé indokolják, ha a fent érintett 1866. és 1868-dik évekről kelt szerződések tiszteletben tartása mellett, nem mulasztunk el, habár kezdetben némi áldozatokkal járna is, oly intézkedéseket léptetni életbe, melyek sókivitelünket keletre, az említett országokba biztosítani fogják.

Sótermelési
költségapadás.

A XV. alatti kimutatás, a legközelebbi múlt két év alatt, a kiállítási költségekben némi apadást tüntet ki; de ezt még nem tekinthetjük virágzó s ennél fogva oly mérvben jövedelmező sóbányászat előjelének, mely a magyar és erdélyországi bányák sógazdagságával arányban állana. Az egyes bányáknál eszközlött czélszerű bár, de költséges változtatások, csak több évek múlva gyakorolhatnak észrevehető hatást jutányosabb sótermelésre; de még akkor sem biztathatjuk magunkat azon reménnyel: hogy sóbányászatunk, más államok sokkal olcsóbban dolgozó bányáival aránylag egyenlő üzemeredményeket legyen képes felmutatni. Sófogyasztási szintugy, mint sótermelési viszonyaink mostohaságában kell keresnünk annak okát, hogy sóbányászatunk nem hozza meg azon jövedelmet, melyet a magyar és erdélyországi só mennyiségéhez és minőségéhez képest méltán megvárhatnánk; de úgy hiszem mérsékeltebb sóár mellett is meg fogja azt hozni biztosan, mihelyt eddig elhagyatott állapotban volt közlekedési viszonyaink azon vaspályák kiépítésével kedvezőbbre fordulnak, melyek a legközelebbi múlt országgyűlés alatt, cs. k. Felsőháza legmagasabb helyben hagyása folytán engedélyezve lettek.

Jövedelmező só-
bányászat.

De ha meghozza is az idő, hogy olcsó, gyors és tömeges szállí-

tás mellett a sófogyasztás hazánkban jelentékeny fokra emelkedjék, biztos és sógazdaságunknak megfelelő jövedelmet csak az esetben remélhetünk, ha bányamivelési rendszerünkben, a kifejlődött viszonyokhoz mérve, czélszerű és gyökeres reformokat léptetünk életbe. Mert ahol, mint jelenleg nálunk fenforog, nem egészen két millió mázsa sótermelés végett annyi épületre van szükség, hogy azok fentartása évenként 16,000 frtba kerül; ahol a bányászatot kezelő hivatalnokok évi fizetése átlag 77,000 frtot vesz igénybe s ezenkívül a nyugdíjállomány 25,473 frtot tesz; ahol a vízveszélyhárító munkálatokra évenként 17,600 frtot kell szánni; ahol a bányauzem fokozatos fejlesztésére irányzott építkezések létesítése és czélszerű gépezetek beszerzése 36,000 frtnyi kiadásokat tesznek szükségessé: ott kedvező szállítási és fogyasztási viszonyok mellett sem lehet szó jutányos sótermelésről, ennélfogva virágzó és jövedelmező sóbányászatról.

Sóbányászatunknál nem csupán czélszerű műszaki reformok életbeléptetése szükséges, hanem mostani bányamivelési rendszerünk akképeni átalakítása, hogy sófogyasztási és szállítási viszonyaink évről évre amint jobbra fordulnak, a mulhatlanul bekövetkező sószükségletet fenakadás nélkül fedezni és lehetőleg olcsón kiállítani képesek lehessünk.

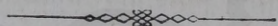
A gyökeres rendszerváltoztatásra nézve legnevezetesebb lépés az lenne, ha a sóbányászati üzem öszpontosíttatnék, mely intézkedés okvetlenül maga után vonná azon kisebbszerű sóbányák megszüntetését, melyek fentartása és művelése jelenleg is áldozattal van egybekötve. Kétséget nem szenved, hogy ily gyökeres reform rögtön keresztül nem vihető és keresztülvitele jelentékeny áldozattal jár; mert némely érdeklettek mindenesetre orvoslást igénylő sérelmét fogja maga után vonni. A bányászati üzem öszpontosításának kérdése egyéb-iránt komoly tárgyalás alá fog vétetni; mert az említett sérelmek pénzáldozatot kívánó orvoslása, a kisebbszerű sóbányák költséges tehát veszteséggel járó fentartása, vagy pedig megszüntetése, továbbá a sóbányászat virágzóbbá tételével karöltve járó pénzügyi és nemzet-

Sóbányászat
öszpontosítása.

gazdászati fontos követelmények előtérbe léptetése, vagy háttérbe szorítása, mind oly kérdések, melyek igazságos és czélszerű megoldása csak higgadt megfontolás eredménye lehet.

Ezen szempontból lényegesebb és költséges beruházásokkal egybekötött változtatások leginkább azon sóbányáknál eszközöltettek, melyek hivatva vannak egykor az ország fő sóbányái gyanánt szerepelni és a melyek mind fekvésöknél, mind termelvényök minőségénél és mennyiségénél, mind egyéb helyi viszonyaiknál fogva ezen szerepre méltók is s ezek közé számítandó első sorban Rónaszék Máramarosban és Maros Ujvár Erdélyben, mely utóbbihoz annak idejében Thorda fiókbánya gyanánt lenne kapcsolandó.

Egyébiránt az öszpontosítás fontos kérdése még elvileg sincs eldöntve s a tárgyalások eredményét, mihelyt ezek megállapodásra vezetnek, legmagasabb jóváhagyás végett cs. k. Felségedhez felterjeszteni hódolatteljes kötelességemnek ismerendem.

Államépületek.

A koronai és kincstári uradalmakon, államerdőségeken, továbbá a kincstári bányákon kívül, az államjavak állományához tartoznak az államépületek is, melyekről a részletes és kimerítő összeírások még befejezve nem lévén, addig is, míg ezek teljesen elkészülnének, az államvagyon ezen részéről e következőket bátorkodom hódoló tisztelettel megjegyezni.

Fentebb a mezőgazdasági államuradalmakra, különösen pedig az állambányászatra vonatkozó kimutatásokban is fordulnak elő államépületek, de azok, mint gazdasági és bányászati célokra szolgálók az állami mezőgazdaság és bányászat kiegészítő részét képezik s a tulajdonképeni államépületek sorába, melyekről itt említést tenni bátorkodom, nem tartozhatnak. Ezen államépületek önálló államvagyonot képeznek, melyek irányában az állam maga az épülettulajdonos s az ország területén a szabad kir. és mezővárosokban fekszenek. A XVII./

XVII./

becsértéke 5,709.197 frtot 59 krt tesz, azon épületek után, melyek állami czelokra nem használtatván, bérbe adattak, a törvény értelme szerint 5685 frtot 62 kr évi adó fizettetett, a fentartási és tatarozási költség pedig szintén évenként 42.893 frtot 43 krt tesz.

Államépületek
rendeltetése.

Ezen államépületek rendeltetése, hogy az államkormányzatnál szükséges hivataloknak hivatalhelyiségül, részben pedig az államtisztviselőknek lakásul szolgáljanak. Az államkormányzat koronként lényeges változásokon ment keresztül, melyek közigazgatási szempontból, az ország területének újabb felosztását vonták magok után; minek folytán gyakran előállott azon eset, hogy a meglévő államépületek az államszolgálat céljainak mindig és mindenütt nem felelhettek meg, mert az újabb beosztás szerint keletkezett közigazgatási kerületek hivatala nem tehetette át székhelyét a megváltozott államkormányzati viszonyok folytán azon községbe vagy városba, a hol különben az államépület fenállott, mely körülmény némely helyeken új államépületek építését, másutt pedig a meglévők bérbeadását tette szükségessé.

A legközelebb mult évek alatt bekövetkezett államkormányzati változások folytán a fentebb említett államépületekből 122 egészben, 64 pedig részben van bérbe adva, melyektől az előirányzott évi bérjövedelem 43,501 frtot 94 krt tesz.

Eladása.

A jelenleg bérbe adott államépületek száma azonban csökkenni fog, mihelyt a sóárulást, a mi közel kilátásba van helyezve, az állam maga eszközlendi; mindamellett a jelenleg életbe léptetett államkormányzat céljának és elveinek megfelelő államszolgálat, a jelenleg meglévő államépületeket mind igénybe venni nem fogja: ugyanazért alázatos meggyőződéseim szerint a felesleges államépületek, melyek államszolgálati czelokra nem használhatók, a bérbeadás helyett inkább örökáron eladandók volnának, részint mivel azok nélkül az állam ellehet, részint mivel az állam oly ingatlanokat, melyek céljaira nem szükségesek, ezen kívül felügyeletök és fentartásuk nevezetes költséggel jár s értékek emelkedése nem várható, kezelni s birtokul megtartani hivatva nem lehet.

Befejezés.

Befejezésül kötelességemnek ismerem elmondani nézetemet azon kérdés felett, mely hazánkban is nem egyrésről megpendítettelt, vajjon nem lenne-e az államra nézve kedvezőbb és czélszerűbb az államjavakat eladni s a vételárban befolyandó pénzüsszeget az államterhek részbeni törlesztésére fordítani.

Államjavak
eladása.

Tagadhatlan, hogy elméletileg véve a kérdést, több rendbeli ok szól az államvagyron eladása mellett, melyek közt a legfontosabbak a következők: Oly államnál, mely nagy összegre menő adóssággal van terhelve és ezen teher után magasabb kamatokat fizet, mint amennyit az államjóságokban fekvő tőke jövedelmez, tagadhatatlanul előnyösebb értékesíteni az államvagyronban fekvő tőkét és azzal terheket törlesztvén, megnyerni a kamatkülönbözetet. Így például, oly államnál, mely meglevő terhei után 7 száztóli kamatot fizet s az államvagyron, mint rendesen szokott, tőkeértéke után csak 3 száztolit hozna, bizonyára alaposan számítana az, aki eladván az államvagyont s régi terheket törlesztvén, a törlesztett terhek után 4 száztóli kamattereséget szerezne az államnak; és ha az államvagyronban fekvő tőkeérték nagy, az ezáltal eszközölt nyeresmény is nagy összeget teend. Azonban az, ami elméletileg helyes, bizonyos adott esetre alkalmazva, gyakran hibás számításnak mutatkozik.

Az eladás ezen szempontból csak ott javasolható, hol az államvagyron hiányos kezelés mellett távolról sem ad annyi jövedelmet, mint, ha az magánosok kezén volna; mert csak ez esetben adhat a magános az államjóságokért nagyobb tőkeösszeget. Tekintve a magyar államjóságok mezőgazdasági területének jövedelmét, mely átlagban holdankint 7—8 forint közt áll: alig képzelhető, hogy azok eladása után bejönne annyi pénzérték, mely az állam terheinek törlesztése folytán nevezetes különbözetet mutatna az állam javára.

De a mi viszonyainkat tekintve, ha egyszerre oly nagy kiterjedésű birtokok tüzetnének ki eladásra, mint a magyarországi államjavak, a birtokokat szerezni képes tőkepénzesek száma mérsékelt lévén és szaporodván a kínálat, az eladás oly árak mellett, mint most

egyes kisebb birtokoknál, létesíthető alig lenne: a feltett számítás tehát a kivitelnél elveszti alapját. Vagy hosszú évek sorára kellene felosztani az eladás létesítését; de ezen mód alkalmazása mellett, méltán lehetne attól tartani, hogy a részletekben és több évek során befolyandó összegek alig fognának következetesen a létező terhek törlesztésére fordíthatni.

De ha az eladás, tekintve a birtokok mostani értékét, azonnal és kedvezően lenne is keresztülvihető s a bejött érték egészen az állam terheinek törlesztésére fordíthatnák is: hazánk létező viszonyai közt ezen eljárás létesítése, előre kiszámítható nagy veszteséggel járna.

Oly államban, hol a mult tapasztalása szerint a földbirtokoknak mind jövedelme, mind értéke folyton lépcsőzetesen és nagy mértékben emelkedik; hol minden tényező meg van arra, hogy ezen érték és jövedelem, a népesség szaporodása, az általános anyagi emelkedés, az ipar és földmivelés fejlődése a hitelintézmények jótékony hatása és a közlekedési eszközök tökéletesítése folytán még nagyobb mérvben és gyorsabban fejlődjék: valóságos könnyelműség s csak a pillanatnyi haszonnak kivételes esetekben igazolható tekintete kellene ahoz, hogy a magyar államvagyon eladása javasoltassék most, midőn tény az, hogy ezelőtt 20 évvel majdnem mindenütt fél annyi volt az értéke a földbirtoknak, mint most; sőt sok vidéket lehetne kijelölni, hol a birtokok eladási ára az utolsó pár év alatt 30—40%-kal is emelkedett: és így biztos remény, sőt előre számítható kilátás van arra, hogy ha a kül- és belbéke meg nem zavartatik; ha az alkotmányos viszonyok közt általában nagy mérvben mutatkozó felvirágzás meg nem akad; ha a tőke és vagyonszaporodás a megkezdett mérvekben emelkedik s annak folytán a kamatláb is általában leszállván, az ingatlanok értéke a jövedelem arányához képest is természetsszerűleg emelkedni fog, a magyar államvagyon értéke számos millioval fog növekedni. Ily viszonyok közt tehát, ha sok, talán száz milliot is haladó, veszteséget nem akarunk az államnak okozni, most az államvagyon eladás tárgyává kitenni nem lehet.

Eladás elleni
indokok.

Az eladás mel-
letti többi ind-
okok.

A másik főbb indok, mely az államvagyon eladása mellett felhozatik, a következő: „az állam rosszabb gazda, mint a magánosok s nem képes az államjóságokból annyi jövedelmet előállítani, mint a magánosok.” Ezen nézet ellen alapos kifogást tenni nem könnyű: az állami kezelés sok tekintetben nehézkes, gyorsan és a helyi viszonyok szerint nem intézkedhetik, tisztviselőitől oly eleven érdekeltiséget és tevékenységet nem lehet várni, mint az értelmes magánbirtokostól, ki egyenesen van érdekelve minden intézkedés által. Elismervén ezen indok helyességét, miután most és még jó ideig károsnak vélném az államjóságok eladását, igyekeznünk kell az állami kezelés természetszerű hiányait a lehetőségig kerülni: ezért állítám fel elvül, hogy az állam maga, kivévén az egy gödöllői uradalmat, sehol ne folytasson magángazdaságot, de alkalmazza a bérrendszert; azért szüntetem meg a collegialis igazgatási szerkezetet s hoztam be az önálló és személyesen felelős kincstári uradalmi igazgatókat.

Végre még egy igen fontos ok hozatik fel az államjóságok eladása mellett, s ez az, hogy ha mind azon birtokok magánosok kezében lennének, szaporodnék az értelmes igyekező birtokosok és gazdák száma, kik ugyan azon területeken, — miután sajátjukat szabadon művelnék, s nagyobb érdekekkel viseltetvén a föld javítása iránt, szabadon tehetnének hasznos beruházásokat —, sokkal nagyobb jövedelmet állítanának elő; s így a nemzeti vagyon jobban gyarapodnék.

Ezen indok helyességét is elismerem; de miután az eladást most és még sok ideig az államra nézve czélszerűnek nem vélem, hogy ezen hátrány lehetőleg eltávolíttassék, hoztam javaslatba, s kívánom általánossá tenni a hosszú 20 évi bérrendszert oly módon, hogy a bérlő csak a józan gazdálkodás elveinek megtartásához legyen kötve. Az, a ki előtt 20 évi bérleti idő — egy munkás ember egész életideje — áll, egészen másképp fog gazdálkodni, mint azt a 3 vagy 6 évi szokásos bérleteknél tapasztaljuk; és miután ezentúl minden évben az államuradalmak gazdasági összes területének $\frac{1}{20}$ -ad része adatik 20 évre bérbe, az állam az emelkedő bérleti árak előnyében

is részesül anélkül, hogy ez az okszerű gazdálkodásnak a kincstári uradalmak területén leendő meghonosítását gátolná. Sőt azt hiszem, hogy a nemzetgazdasági erők fejlesztésére ezen rendszer keresztülvitele nevezetes tényezővé váland az által, hogy elő fogja segíteni egy értelmes és vagyonos bérlőosztály keletkezését, melynek most annyira hiányával vagynak; mely bérlőosztály keletkezését elő fogja segíteni azon körülmény is, hogy az államuradalmak nem nagy, de közép, 200—1000 holdig terjedő bérletekre osztatnak fel.

Határozottan ellene kell tehát nyilatkoznom azon szándéknak, hogy az államuradalmak mezőgazdasági területe most és még jó ideig örök áron eladassék, feladatommak tekintvén oly rendszert állítani fel, mely lehetőleg kissebbitse azon hátrányokat, melyek minden nagyobb állambirtoknál természetsszerűleg elő szoktak fordulni.

Jöhet oly idő, midőn a birtokok értéke nem fog oly nagy mérvben mint most, emelkedni, azok ára inkább állandóvá válik és lesz elég tőke, mely földbirtokban aránylag csekély kamat mellett elhelyezést keres: akkor s csakis az esetben lehet czélsszerű az államjóságok eladása, ha a rövid idő alatt befolyandó vételár hasznos beruházásokra, nagy teher törlesztésére lesz fordítható, vagy rendkívüli vész esetén, midőn az állam létele forog kérdésben, a védelem és fenntartás súlyos terheit könnyítheti.

Idővel az eladás javasolható.

Ha nem javasolhatom az állambirtok mezőgazdasági területének eladását, még kevésbé javasolhatnám az államerdőségek eladását, mert fontos közigazdasági érdekek szólnak amelleit, hogy mind azon területek, melyek csak fatermelésre alkalmasak, a lehetőleg legnagyobb famennyiséget szolgáltatassák és folyton jó karban tartassanak; már pedig, miután az államerdők legnagyobb része feltétlenül erdőtalajon, azaz oly helyen áll, melynek erdőképessége a rajtalevő erdő kevésbé ovatos kezelése, pusztítása vagy kiirtása folytán nagyrészt megsemmisül, sőt sok esetben az ily erdővel határos más területek termőképességét is veszélyeztethetné; hibás eljárás lenne már ezen egy okból is az államerdőket eladni és az által a létező erdőségeket a

Államerdőségek eladása ellen szóló indokok.

magánerdőknél gyakran előforduló czélszerűtlen gazdálkodás esélyeinek kitenni. Az természetes, hogy mind az, aki különösen üzleti érdekből nagy területű államerdőt vásárolt, az ezen vásárlásra fordított tőkét mielőbb haszonnal visszaszerezni kívánja, és azért fel lehet tenni, hogy ha bármi szigorú erdészeti törvények hozatnának is később — jelenben ugyszólván erdészeti törvényeink gyakorlatilag nem is léteznek — az államerdők területének nagyobb részén, ha azok eladatnának, az okszerű gazdálkodás megszűnnék és így egy nagy közgazdászati érték semmisülne meg.

Hivatalos jelentések alapján az összes államerdőségi területnek alig 5%-ja az, ami czélszerűbben lenne használható földmívelési czélokra, mégpedig a tokaji uradalomban . . . 2,000 hold,

a pécskai	„	. . .	19,000	„
a dentai	„	. . .	3,000	„
a rékási	„	. . .	26,000	„
a mindszei	„	. . .	800	„
a dorozslói	„	. . .	46,900	„

másutt előforduló kisebb

részletekben 2,200 „

tehát összesen 100,000 hold

azon terület, mely minden tekintetben inkább alkalmas földmívelésre, mint erdőmívelésre. Tehát, még azon esetben is, ha a földmívelésre alkalmas erdőterületek eladása megállapíttatnék, az összes erdőterületből 100.000 holdnál nagyobb tér okszerűen eladható nem lenne.

Továbbá az államerdők eladása ellen szól azon körülmény is, hogy a magyar államerdőségeknek igen nagy része a kincstári ércbányák és kohók faszükségletét van hivatva fedezni; és nagy részben az ércbányák fenállásának életfeltételét képezi azon körülmény, hogy a bányák az üzlet folytatására szükséges famennyiséget az államerdőségből a folyó árak szerint nyerhessék. Az államerdőségeknek eladása tehát maga után vonná ezen bányáknak is vagy eladását, vagy,

a mennyiben eladhatók nem lennének, beszüntetését és így maga után vonná gyakran egy egész vidék élelmi forrásának kiapadását.

De végre az államerdőségekben levő értéknek növekedése és jövedelmének szaporodása sokkal nagyobb mérvben várható, mint az államuradalmak mezőgazdasági területeire nézve feltételeztetik. Tanúsítja ezt a mult 2 évi aránylagos jövedelememelkedés; mert, midőn az államuradalmak gazdasági területeinek jövedelme a mult évek jövedelméhez aránylag több évek után fog csak nagyban emelkedni: addig az államerdőségek, melyeknek holdankinti tisztajövedelme a magyar ministerium megalakulása előtti 5 év alatt, mint a fentebb előadottakból is látszik (41-ik lapon) nem volt több holdankint $14\frac{1}{2}$ krnál, az 1867-ik évben ugyanazon területen már 555,649 frtot és 1868-ban 1.210,392 frt tisztajövedelmet szolgáltatnak (52-ik lap); tehát a tiszta jövedelem 1867-ben kétszer, 1868-ban pedig több mint négyszer annyira emelkedett. És nem kételkedem azon, hogy az általam javaslatba hozott és kivinni szándékoltt intézkedések folytán, lehetséges lesz az évenkénti fatermelés egész összegét értékesíteni, melynek (54-ik lapon) 1868-ban csak felénél valamivel több volt értékesíthető; és miután a szaporodott eladási mennyiséget az adó és felügyeleti költségek többé nem terhelik: előrelátható, hogy az erdőgazdálkodás czélszerű berendezése után és annak alapján eszközölt okszerű belterjes kezelés mellett az államerdőségek tizszer annyit fognak jövedelmezni, mint mennyi jövedelmet adtak átlagban a magyar ministerium megalakulása előtti években; minő nagy veszteség érte volna tehát az államot, ha ezen erdőségeket ezen évek jövedelmeinek átlaga szerint adta volna el, habár aránylag kedvezőnek látszó áron is.

Ha a mezőgazdasági uradalmak jövedelmének és értékének emelkedése az általános felvirágzás folytán bizton várható: az iparfejlődés és a közlekedési eszközök tökéletesítése a magyar államerdőségekben levő értéknek emelésére még nagyobb mérvben fog hatni.

Mindezeknél fogva azon nézetben vagyok, hogy az államerdőségek eladása még kevésbé lenne indokolva, sőt azok kezelésének foly-

vást az államkormányzat egyenes igazgatása alatt kell maradni. De hogy az évenkénti termelési képesség szerinti famennyiség biztosan legyen értékesíthető, még számos hasznos beruházás és a kereskedési verseny szabad hozzájárulása fog igényeltetni.

Ez irányban már eddig is megtörténtek a szükséges előleges intézkedések.

Állambányák
eladása tanácsos e?

A magyar kincstári bányák eladása, melyek aránylag csekély jövedelem felesleget hoznak, tisztán pénzügyi szempontból inkább volna javasolható; azonban amint hódolatteljes előterjesztésemnek a bányászatra vonatkozó részében részletesen előadám, az állami fém-bányászat leginkább azon bányákat miveli, melyekkel a magánbányászat felhagyott: ennél fogva az ily bányákra biztos vevők alig akadnának, s ha kedvezőbb viszonyok közt levő egyes bányák el is adathatnának, mi történjék a többiekkel, melyekre vevő nem akad? azokkal felhagyni nem lehet, ha csak egy nagy iparos vidéket nem kívánunk kitenni annak, hogy keresete megsemmisüljön s más keresetmód előttük nem nyilván, kikerülhetlen hanyatlásnak induljon azon vidék, mely már a középkorban a magyar állam iparos vidéke volt s melynek az ország ipar és művelődés tekintetében annyit köszönhet. De az államfém-bányászat beszüntetése nagyrészt maga után vonná a magánfém-bányászat hanyatlását, sőt néhol végképeni megsemmisülését is, mivel a magán bányák nyeredékeiket csak az állami fémkohóknál értékesíthetik.

Az állam vas és ásatagszén bányászata nevezetes értéket képvisel s nagy kifejlődésre képes és az tagadhatatlan, hogy ha az nagy tőkékkel rendelkezhető magán vállalkozók birtokába jutna, kivált a közlekedési eszközök terjedése, különösen a vasutak kiépítése folytán nagy kifejlődésre, nagyobbra tán mint állami kezelés mellett lenne képes, minél fogva ezen bányák eladása szembetűnő nyereséggel lenne létesíthető; mindamellett nem hozhatom ezen bányák eladását sem javaslatba, miután azok értékének emelkedése is rövid időn bizony várható s ezen értékemelkedésből származó haszonban és nyereség-

ben nem az eladó fél részesülne az állam, aki azt előidézte, hanem a vevő, a ki annak árát jelenleg meg sem fizetné, mivel az mint reménybeli vagyon, csak jövőben válhatik vétel tárgyává.

Azon közgazdászati előnyök azonban, melyek ezen bányák műveléséhez köttetvék, magoknak a bányáknak eladása nélkül is elérhetők, ha ovatosan és czélszerűen alkalmaztatik azon rendszer, melyet (122—123. lapon) a vajdahunyadi gazdag vasbányákra nézve javaslatba hozni bátorkodtam; mely szerint az állam az ily bányáit a kellő beruházási tőkével rendelkező vállalkozóknak bizonyos hosszabb évsorra terjedő időtartamra átengedné és az alatt a bányatőke értékéhez aránylag részesülne a tiszta haszonban, mely a beruházások, nagyobb vállalkozási szellem és szabadabb mozgás mellett valószínűleg nevezetesen nagyobb hasznot hajtana s a jövedelem feleslegből törlesztetvén a szerződési idő alatt a beruházott tőke, annak letelte után a már felszerelt bányák az állam használatába visszakerülnének, s azok üzletét vagy ismét maga vehelné át, vagy irántok újabb szerződést köthetne, tehát az érték eladása és nagyobb befektetések nélkül mozdíthatná elő a bányaipart s jövedelmeit aránylag emelhetné.

A fenebbiekben igyekeztem a kezelésemre bízott államvagyon állományáról, a multban és jelenben jövedelmezéséről, azok kezelésénél mutatkozott hiányokról és az általam behozott valamint a jövőben teendő intézkedésekről, a mennyire lehetett, teljes és hű képet adni. Az ezen hódolatteljes előterjesztésemhez mellékeltem számos kimutatások az egyes részletek felvilágosítására és ismertetésére szolgálnak.

Zárszó.

Kötelességemnek ismerém ezt tenni, miután Felsőgednek és az országgyűlésnek az államvagyon kezeléséről felelettel s számadással tartozom. Midőn tehát tisztába jöttem magammal az iránt, hogy minő czélt kell elérnünk s annak elérésére nézetem szerint minő eszközök fognak vezetni, kötelességemnek ismertem azokat részletesen előadni.

A rendezésnek, mint sok másban, úgy az államvagyonnál is csak kezdetén vagyunk; számosak még a teendők, s még számosabbak a nehézségek, melyeket legyőzni kell, a törvényhozás fog bölcsességében itélni a költségvetés megállapításánál s az egyes törvényjavaslatok tárgyalásánál a követni kívánt irány helyessége felett; — a jelen, talán nagyon is részletes előterjesztéssel azon czélt kívántam elérni, hogy miután Felséged annak kinyomatását megengedni méltóztatott ezen fontos ügy állása még legkisebb részleteiben is mindenki előtt tudva legyen, a ki annak eldöntésére egyenes vagy közvetett befolyást gyakorolni hivatva van.

Végezetül engedje meg kegyelmesen Felséged megemlítenem azt, hogy, ha ezen előterjesztés némely részleteiből bizonyos siker s némi előmenetel mutatkozik, annak eszközlésének érdeme nagyrészt illeti Felséged hódolatteljes magyar pénzügyministeriumának azon tisztviselőit, kik fáradhatatlan szorgalommal igyekeztek az általam elébük tűzött fontos feladatnak legjobb tehetségük szerint megfelelni.

Kelt Budán juniushó 30-án 1869.

Lónyay Menyhért,

mr. kir. pénzügyminister.

Törvényjavaslat

**az az államjavak területén levő telepítmenyközségek állandó-
sításáról, beltelkeik megváltásáról és új telepítmenyek
létesítéséről.**

1. §.

A magyar kir. államuradalmakban dohánytermelési célból megtele-
pített községek állandósítása végett, felhatalmaztatik a pénzügyminister,
ugyogy ezen községek lakóival belsőségeik iránt, ugyszintén a minden egy-
d egy belsőség után kihasítandó, de holdanként 1200 □öivel számítva 2
szobololdnál többre nem terjedhető külsőségre nézve örökeladási szerződvénye-
ket köthessen.

2. §.

A vételár, illetőleg váltásdíj az illető község vidékén, holdanként
legközelebb mult 10 évi haszonbér átlaga szerint állapittatik meg az
amillamadó levonása mellett.

3. §.

A telepítmenyesek a hátralékban maradandó váltásdíjösszeget 5%
otsszámatozás mellett, egyezség szerinti részletekben fizetik le; de a részlet-
esetelések 20 éven tul nem terjedhetnek.

4. §.

A házhely, külsőségével együtt, a telepítményes nevére telekkönyvbe bejegyeztetik, mielőtt ez lefizette a váltságdíj egy harmadát.

5. §.

A megváltott telektől járó mindennemű közhatalom a szerződés megkötése után a telepítményes fizeti.

6. §.

A szerződésileg kikötött részletfizetések előre is lefizetheti a vevő féllel önként.

7. §.

A kitűzött időre rendszeren be nem fizetett váltságdíjrészlet az 1868. évi XXII. t. czikknek a közhatalom behajtására vonatkozó rendeletei szerint szakszerűen behajtatik be.

8. §.

Magánosok által a váltságdíj fizetésben késedelmes telepítményes császári és királyi ellen támasztott követelések irányában, a kincstár követelését illeti az elsőbbség.

9. §.

A telepítménytelkekre magánosok által intézett bírói végrehajtás császári és királyi a már valósággal befizetett váltságdíjrészlet erejéig érintheti a telepítménytelket; a be nem fizetett váltságdíjrészlet erejéig pedig a kincstárnak szakszerűen jár az, elsőbbségi jogon, biztosítéki zálogul.

10. §.

A telekutód a volt telektulajdonos jogaiba lép, de egyszersmind birtokos még tartozásban levő váltságdíj szerződés szerinti fizetésének kötelezettségét is ő rá hárámlik.

11. §.

A telepítményközségben a lelkész számára 40, az iskolatanító számára pedig 20 hold föld adományoztatik, holdját 1200 öölével számítván.

12. §.

A pénzügyminister gondoskodni fog arról, hogy a telepítményközségek

közelében belsőségre alkalmas térek tartassanak fenn, melyeket idővel, ha a népesség szaporodnék, új telepítménycsaládoknak az 1—5. §§. értelmében házhelyeknek lehessen kiosztani.

13. §.

A pénzügyminister felhatalmaztatik hogy azon államuradalmakban, hol a népesség csekély, vagy hol a rendes erdőmíveléshez kellő munkáskezek hiányzanak, új telepítményközségeket alapíthasson.

14. §.

Ezen községek lakói a számukra kijelölendő belsőséget a hozzátartozandó külsőséggel együtt, a fentebbi §§. értelmében megváltani kötelesek, a lelkészekre és iskolatanítókra kiterjedvén a 11. §-ban foglalt jótétemény.

15. §.

A telepítménytelkek váltságdíjainak törlesztéséből befolyó összegek az 1867 : XV. t. cz. 6. §-ában kijelölt célra fordítandók.

16. §.

Jelen törvény végrehajtásával a magyar kir. pénzügyminister bízatik meg.

1851

1866

2/. melléklet

(a 40-dik laphoz.)

Törvényjavaslat

az államuradalmak területén birtokrendezések folytán nem tagosítható földbirtokrészek eladásáról.

1. §.

Mind azon kisebb kiterjedésű földrészek, minők az ugynevezett kivágásföldek, parlagszölők, maradványföldek stb., melyek a magyar kir. államjavak területén már foganatba vett vagy foganatba veendő birtokrendezések folytán a volt urbéri illetőségek közt kisebb nagyobb kiterjedésben elszórva kincstári tulajdonokul maradtak és maradnak fenn, de az államuradalmi fő birtoktesttel nem tagosíthatók, és se az 1853. évi mártius hó 2-áról kelt s az 1861. évi Országbirói Értekezlet által érvényben hagyott urbéri és földtehermentesítési rendeletek, se az 1868 : XXXIII. t. cz. határozatai és rendelkezései alá nem tartoznak: adásvevés útján örökáron eladandók és az államjavak állományából kitörleendő.

2. §.

A nagyobb állambirtokoktól távolabb fekvő állami kisebb birtokrészek, melyeknek kellő felügyelete és czélszerű kezelése nehézséggel és aránytalan költséggel van összekötve, valamint azon államépületek is, me-

lyek az állam céljaira nem használhatók, örökáron szintén eladandók és az államjavak állományából kitörleendőek.

3. §.

Az ezen törvény értelmében eszközendő eladásokból befolyó összegek, a mennyiben azokat az állam számára ingatlanok szerzése, vagy az államuradalmakban czélszerű befektetések igénybe nem vennék, az 1867: XV. t. cz. 6. §-ában megállapított célra fordítandók.

4. §.

Jelen törvény végrehajtásával a magyar kir. pénzügyminister bizatik meg.

1851

/1866/

3/. melléklet

(az 58-dik laphoz.)

Törvényjavaslat

a Mácsa-ecskendi és Valkó-sz.-lászlói birtokrészek megvételéről és a koronai javak állományába sorozásáról.

1. §.

A magyar koronai javak után a megszűntetett urbériségi váltságdíj, valamint a szőlődézmaváltság és más államjavak értékesítése fejében befolyt pénzeszegekből örökáron megvett Mácsa-Ecskend és Valkó sz. László birtokrészek, a fenálló hazai törvények, nevezetesen az 1439 : XVI. t. cz. 1. §-a, nemkülönben az 1514 : I. és II. t. cz. értelmében, ő császári s apostoli királyi Felsége megegyezésével az elidegenithetetlen magyar királyi koronajavak állományába felvételnek, a gödöllői koronauradalomba bekebeleztetnek, és ezen minőségben törvénybe czikkelyeztetnek.

2. §.

Jelen törvény végrehajtásával a magyar kir. pénzügyminister bizon-
títhat meg.

Tárgymutató az előterjesztéshez.

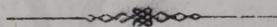
Bevezetés. 1. l.	1. lap.
Az államvagyon állománya	2. „
Koronai uradalmak kiterjedése	2. „
Kincstári uradalmak kiterjedése	2. „
Bányászati uradalmak	3. „
Ménes uradalmak	3. „
Erdélyországi uradalmak	3. „
Az államjavak területi nagysága	3. „
A mezőgazdasági államuradalmak kiterjedése és jö- vedelmezése 1867. előtt	4. 11. „
Gazdálkodási rendszer 1867. előtt s ennek hiányai	5. „
Peterdy Gábor és Divald Adolf osztálytanácsosok ki- küldetése	7. „
Praefecturák felállítása	7. „
Ungvári uradalmi bérlők	8. „
Bányászati uradalmak hatósági illetősége	9. „
Uradalmi ügyészségek felállítása	9. „
Birtokkönyvek	10. „
Megszemlélt uradalmak	10. „
Álladalmi jószágigazgatóságok	11. „
Mezőgazdasági uradalmak jövedelme 1867-ről	13. „
„ „ „ 1868-ról	14. „
Holdankénti tiszta jövedelem	15. „
Jövedelemcsökkenés	16. „
Jövedelememelkedés	16. „
Területkiigazítás	17. „
Censualisföldek	17. „

Ménesuradalmak jövedelme	18. lap.	
Erdőirtás	19.	"
Birtokrendezések	20.	"
A mezőgazdasági államuradalmaknak nagyobbodása	21.	"
Házi kezelés	22.	"
Bérrendszer	22—27.	"
A pécskai uradalom berendezése és térképe	28.	"
Nagy- és kisbérletek	28.	"
Telepitményi kérdés	29—33.	"
Bérhátralékok	34. 35.	"
Telepitményi rendszer hiányai	36. 37.	"
Télepitvényi telkek megváltása, s ez iránti törvényjavaslat	39.	" 1% m.
Kisebbségi birtokrészek elidegenítése iránti törvényjavaslat	39.	" 2% m.
Erdőgazdasági államuradalmak	40.	"
s ezek jövedelme 1867. előtt	41.	"
Az erdőgazdászati feladata	41.	"
Az 1867. előtti erdőgazdálkodás hiányai	42. 43.	"
Intézkedések életbeléptetése	44. 45.	"
Erdőhivatalokra és pagonyokra való beosztás	46.	"
Selmeczi erdőszakademia	47.	"
Erdészjelöltek	47.	"
Fatermés értékesítése	48.	"
Bányaerdők és kincstári erdők szerinti felosztás	49.	"
Erdei szolgalmányok	50.	"
Erdőkárosítások	50.	"
Az uradalmak jövedelmezése	52.	"
A csekély jövedelmezés okai	53.	"
Remélhető jövedelememelkedés	54.	"
Erdészihivatalok rendezése	55.	"
Telepitmények felállítása	55.	"
A Maros- és Bégamelléki erdőségek térképe	55.	" U. m.
A Diósgyőri erdőségek térképe	55.	" V. m.
Erdővédelem	55.	"
Gödöllői korona uradalom	56.	"
Mácsa-Ecskend, Valkó sz. László megvétele	57.	"
beczikkelyezése	58.	" 3% m.
A gödöllői uradalom kiterjedése vételára és térképe	58.	" Y. m.
Gazdálkodási rendszer	59.	"

Állambányászat	60. lap.
Bányászati érték s ennek felbecslése	60. „
Forgalmi tőke, pénzületi többlet, tiszta jövedelem, nyereség, veszteség	61. 62. „
Bányászati számvitel, beruházások nyilvántartása, pénzforgalmi rovat, kettős könyvelés	62—64. „
Magánbányászat	66. „
Arany, ezüst és ólomtermelés	66. „
Államerdőségek értékesítése, magánbányászat támogatása . . .	67. „
Vasbányamivelés	69. „
Fém-bányászat	69. „
Állami fémkohók	70. 71. „
A selmeczi fő bányagrófság	72. „
A selmeczi bányadalom, vájnavizei, vájnatelkei, aknái, tárnái, bányanyeredékei, zuzdaművei jövedelmezése . . .	72—77. „
A körmöczi bányadalom, multja, tárnái, berendezése, vízveze- téke, jövedelmezése	77—80. „
Urvölgyi és óhegyi bányadalom, Beszterczébánya, vájnatelkek, bányanyeredék, jövedelmezés	80. 81. „
Magurkai arany- és dárdánybánya, vájnatelkek, jövedelmezés	82. 83. „
Kohók, érczolvasztás, jövedelmi számla	83. 84. „
Rhóniczi vasgyár, jövedelmezése	85. „
Tiszolczi, libetbányai és pojnikai vasgyár, berendezésök, jöve- delmezésök	86. „
Szomolnoki bányaaigazgatóság	87. „
Szomolnoki rézbánya, régisége, kiterjedése, berendezése, réz- gáliczos vizei, jövedelmezése	87—89. „
Aranyidkai bányadalom, kiterjedése, tárnái, aknái, jövedelmezése	89—91. „
Szomolnoki rézkohó	91. „
Aranyidkai foncsormű	92. „
Diósgyőri vasgyár, berendezése, jövedelmezése	92—94. „
Diósgyőri kőszénbánya	94. 95. „
Turia remetei vasgyár	95. „
Fehérpataki és kobolapojánai vasgyár	96. „
Nagybányai kerület	96. „
Veresvizi bányadalom, tárnái, jövedelmezése	97. „
Kereszthegyi bányadalom, kiterjedése, vájnavizei, ércznyere- dékei, jövedelmezése	98. 99. „

Felsőbányi bányadalom, vájnavizei, jövedelmezése . . .	100—101. lap.	
Kapniki bányadalom, tárnái, nyeredékei, jövedelmezései .	102. 103.	„
Oláhláposi bányadalom, tárnái, jövedelmezése	104. 105.	„
Rodnai bányadalom, érczek tulajdonsága, vájnanyeredék, jövedelmezés	106. 107.	„
Államkohók	108.	„
Ravaszpataki foncsormű	109.	„
Rójahidi vasmű	110	„
Vashámorok, s ezek eredménye	110	„
Kolozvári banyaigazgatóság	111	„
Nagyági bányadalom, tárnái, vájnanyeredékei, jövedel- mezése	111—113.	„
Füzes sz. háromsági bányászat, vájnatelkei, jövedelmezése	113. 114.	„
Verespataki bánya, műveletei, jövedelmezése	115—117.	„
Zalathnai ezüstkohó, csertesdi kohó, Offenbányai kohó és eredmények	118. 119.	„
Vajdahunyadi vasgyár	119. 120.	„
Zsillvölgyi köszénteleg, kiterjedése és gazdagsága . . .	120—123.	„
Pesti terményáruda, üzleteredménye	123. 124.	„
Pénzverdek, Körmöczön, Gyula Fehérvárott	124. 125.	„
Beváltás, aranyváltás, rézgálicz, pénzverés, aranypénz, ezüst és rézváltópénz, üzemeredmény	125—129.	„
Arany és ezüst beváltóhivatal	129.	„
S ó b á n y á s z a t	130.	„
A magyarországi sóbányák sógazdagsága, sóréteg, só- kristály, só-csik, sóbányamivelés	130—133.	„
Szlatinai sóbánya, berendezése, termelése	134.	„
Sugatagi sóbánya, berendezése, termelése	135.	„
Rónaszéki sóbánya, mívelési rendszer, termelés . . .	136. 137.	„
A máramarosi sóbányák üzemeredménye	137.	„
Erdélyországi sóbányák	138.	„
Vizaknai sóbánya, termelése, berendezése	138. 139.	„
Marosujvári sóbánya, vízharító műveletei, termelése, be- rendezése	139. 140.	„
Thordai sóbánya, termelése, termelési költségek	141.	„
Déésaknai sóbánya, berendezése és termelése	142.	„
Parajdi sóbánya, berendezése és termelése	142. 143.	„
Az erdélyországi sóbányák üzemeredménye	143. 144.	„

Sóvári sófőzde, termelése, üzemeredménye	144—147 lap.
Sófogyasztás, sókivitel, poroszországi sószállítás, sóbá- nyászati üzem összpontosítása	147—152. „
Államépületek	152. „
Államépületek értéke, rendeltetése, bérbeadása és elide- genítése	152. 153. „
Befejezés	154. „
Államuradalmak eladása	154—157. „
Államerdőségek eladása	„
Állambányászat eladása s ezen eladások ellen szóló indokok	„
Zárszó	161. „

1851

/1866/

Betűsoros tárgymutató.

A.

Aknamélység. 73. l.
Alberti telepítményközség. 30. l.
Államjavak állománya és kiterjedése 2. 3. 4. l.
Államépületek, 2. l. ezek értéke, rendeltetése, bérbeadása és elidegenítése. 152. 153. l.
Államuradalmak felvizsgálása. 7. l.
Álladalmi jószágigazgatóságok. 5. 7. 11. l. B. m.
Államuradalmi ügyészségek. 9. l.
Államuradalmak (mezőgazdasági) kiterjedése, jövedelmezése. 3. 4. 11—14. l. A. E. F. m.
Állambányászat l. Bányászat.
Állami fémkohók l. Fémkohók.
Államerdők. 40. 67. l.
Államuradalmak elidegenítése. 154—157. l.
Államerdőségek elidegenítése. 157—159. l.
Állambányák elidegenítése. 159—161. l.
Almás telepítményközség. 30. l.
Altárnák. 74. 78. 79. 89. 111. l.
Alsó nádoraltárna. 78. l.

Alsó István altárna. 78. l.
Ambrózifalva telepítményközség. 30. l.
Amaliaakna. 74. l.
Andrásakna. 74. l.
Apatini uradalom. 15. 21. 31. 32. l.
Apácza telepítményközség. 30. l.
Arany, ezüst, ólomtermelés. 66. l. VI. és VII. m.
Aranyidkai bányadalom. 89—92. l.
Aranyváltás. 126. l.
Aranypénz. 127. l.
Arany és ezüst beváltó hivatal. 129. l.
Aurélháza, telepítményközség. 33. l.

B.

Bábolna ménesuradalom. 19. l.
Bányászat. 2. 60. l.
Bányászati erdőuradalmak. 3. 9. 49. l.
Bányaérték. 60. l. I. m.
Bányászati számvitel. 61. 62. 63. l.
Bányászati jövedelem. 61. 62. l. II. m.
Bányászati nyereség és veszteség. 62. l. III. és IV. m.
Bányászati kettős könyvelés. 64. l.
Bányászati tisztviselők és munkások. 65. l.
Bányászati üzemeszközök. 65. l. V. m.
Bányászati zárszámla. 123. l. IX. m.

Bégaparti erdőségek. 46. l.
 Beka telepítményközség. 30. l.
 Beruházások nyilvántartása a bányászat-
 nál. 63. l.
 Bernhardtárna. 105. l.
 Bérforgás. 23. l.
 Bérletnagyság. 24. l.
 Bérlok megválasztása. 26. l.
 Bérloosztály. 27. l.
 Bérletfelügyelet. 27. l. O. m.
 Bérhátralék. 34. 35. l.
 Bérrendszer. 5. 22. 26. l. M. m.
 Beszterczebánya. 80. l.
 Beszterczebányai kohó. 83. l.
 Befejezés. 154. l.
 Beváltás. 126. l.
 Bevezetés. 1. l.
 Biberaltárna. 80. l.
 Birtokkönyvek szerkezete. 10. l. D. m.
 Birtokrendezés. 20. l. L. m.
 Bodzás telepítményközség. 30. l.
 Bolgártelep telepítményközség. 33. l.
 Brenner altárna. 78. l.
 Brestye telepítményközség. 32. l.

C.

Csatádi jószágigazgatóság. 11. l.
 Csatádi uradalom. 15. l.
 Cservenka telepítményközség. 33. l.
 Csertesdi kohó. 118. l.
 Censualis földek. 17. l. I. m.

D.

Dentai uradalom. 15. 32. l.
 Déesaknai sóbánya. 133. 142. l.
 Diósgyőri jószágigazgatóság. 8. 10. 11. l.
 Diósgyőri vasgyár. 92—94. l. köszén-
 telep. 94. 95. l.

Divald Adolf osztálytanácsos kiküldetése.
 7. 41. l. Q. m.
 Dumiratos telepítményközség. 30. l.

E.

Éhlok telepítményközség. 30. l.
 Erdélyországi államuradalmak. 3. 40. 41. l.
 Erdélyországi sóbányák. 138 — 144. l.
 XIV. m.
 Erdőuradalmak. 3. 4. 40. 51. 52. 53. l.
 S. T. m.
 Erdőuradalmak térképe. 55. l. U. V. m.
 Erdőgazdaság feladata. 41—45. l.
 Erdőgazdaság Gödöllőn. 60. l.
 Erdőhivatalok. 46. 55. l.
 Erdőgyakornok, erdőtisztek, erdészje-
 lölték. 47. l.
 Erdőirtás. 19. l. 158. l.
 Erdei szolgalmányok. 50. l.
 Erdőkárosítások. 50. l. R. m.
 Erdőtan. 47. l.
 Erdővédelem. 55. l.
 Ezüst váltópénz. 127. l.

F.

Faáremelkedés. 52—54. l.
 Faszállítás. 48. l.
 Fatermelés. 48. l.
 Facset uradalom. 10. l.
 Fehérpataki vasgyár. 96. l.
 Felsőbányai bányadalom. 100. 101. l.
 Felső nádoraltárna. 78. l.
 Felső Istvántárna. 78. l.
 Fémbányászat. 69. l.
 Fémkohók. 70. 83. 108. 108. 118. 119. l.
 Ferdinándaltárna. 78. 103. l.
 Ferenczaltárna. 80. l.
 Ferencz császártárna, 112. 113. l.

Földvár telepítmenyközség. 30. l.
Földtehermentesítési kötvények. 56. l.
X. m.
Forgalmi tőke a bányászatnál. 61. 62. l.
Foncsormű. 92. 109. l.
Fülöp Jakab tárna. 103. l.
Füzes sz. háromsági bányászat. 113.
114. l.

G.

Gazdálkodási rendszer. 5. 6. 22. 59. 60. l.
Gazdasági épületek. 24. 25. l.
Gépek, géperő. 75. l.
Govasdiai vasolvasztó. 119. l.
Gödöllői kor. uradalom. 56—68. l. Y. m.
Gödöllői erdőhivatal. 63. l.
Gyulafehérvári pénzverde. 125—127. l.
XI. XII. m.
Gyümölcsös kertek. 17. l.

H.

Hajtótorok. 133. l.
Haszonbéri szerződés minta. 27. l. N. m.
Határörvidéki erdőségek. 3. 40. l.
Házasszélesek. 28. l.
Házi kezelés. 22. 58. l.
Helltárna. 105. l.
Helyszini vizsgálatok. 10. l. C. m. Q. m.
Holdankinti jövedelem. 15. l.
Hradeki jószágigazgatóság. 11. 53. l.

I. J.

Istvántárna. 78. 89. 118. l.
Józsefakna. 133. l.
Józseftárna. 74. 103. l.
Jószágigazgatóság l. Álladalmi jószág-
igazgatóság.

Jövedelem l. Államuradalmak jövedelme.
Jövedelememelkedés és csökkenés. 16.
17. l. H. m.
Jövedelem összehasonlítás. 15. l. G. m.
Jövedelembiztosság. 23. l.
Jövedelmet nem hozó földek. 18. l. K. m.
Juhászat a gödöllői uradalomban. 59. l.

K.

Kapniki banyadalom. 102. 103. l.
Kegyuri földek. 18. l.
Kémledij. 126. l.
Kereszthegeyi banyadalom. 98. l.
Kettős könyvelés. 62—64. l.
Kincstári uradalmak. 2. l.
Királyhegyes, telepítmenyközség. 30. l.
Kisbéri uradalom. 2. 19. 89. l.
Kisbérletek. 27. 28. l.
Kis uj Pereg, telepítmenyközség. 30. l.
Kisiratos, telepítmenyközség. 30. l.
Kisebb birtokrészek elidegenítése. 39. l.
2% m.
Kis Sztapár uradalom. 10. 21. l.
Kivágás földek. 17. l. I. m.
Kobolapojáni vasgyár. 96. l.
Kohók. 70. 71. 83. 84. 91. 108. 118.
119. l.
Kolosvári banyaigazgatóság. 111. l.
Koronai uradalmak. 2. l.
Kovácsháza, telepítmenyközség. 30. l.
Körmöczi banyadalom. 8. 77. 78. 79. l.
Körmöczi pénzverde. 124—127. l. XI.
XII. m.
Kőszénbánya. 68. 120. 123. l.
Kudsiri vasfinomító. 120. l.
Kulai jószágigazgatóság. 11. l.
Kulai uradalom. 15. 21. l.
Kunágota, telepítmenyközség. 30. l.

L.

Lippai uradalom. 12. l.
Libethbányai vasgyár. 86. l.
Ludovica altárna. 78. l.
Lugos uradalom. 10. l.

M.

Mácsa-Ecskend. 57. l.
Magánbányászat. 66. 67. 70. l.
Magurkai arany és dárdanybánya. 82. 83. l.
Magyar Fakert telepítmenyközség. 31. l.
Magyar Bánhegyes, telepítmenyi község. 30. l.
Máramarosi sóbányák. 137. 139. l.
Máriatárna. 105. l.
Maradványföldek. 17. l.
Ménés uradalmak. 3. 19. 21. 31. 32. l.
Mednyánszky háza, telepítmenyközség. 30. l.
Mezőgazdasági államuradalmak. 4. 11. 12. 13. 14. l. A. E. F. m.
Mezőhegyes. 89. l.
Mező Kovácska, telepítmenyközség. 30. l.

N.

Nagyági bányadalom. 111. 112. l.
Nagybányai bányahatóság. 96. l.
Nagybecskereki uradalom. 15. l.
Nagybérletek. 28. l.
Nagy Kamarás, telepítmenyi község. 30. l.
Nagy Majláth, telepítmenyi község. 30. l.
Német Fakert, telepítmenyi község. 31. l.
Német Pereg, telepítmenyi község. 30. l.
Népesség. 31. l.

O.

Óbudai álladalmi jószágigazgatóság. 11. 15. l. B. m.

Offenbányai kohó. 118. 119. l.
Óhegyi bányadalom. 80. 81. l.
Oláhláposi bányászat. 104. l.
Oszlopművelet. 133. l.

P.

Palánkai uradalom. 21. 31. 32. l.
Parajdi sóbánya. 142. l.
Párdányi uradalom. 16. l.
Pécskai uradalom. 11. 15. 21. 28. l. P. m.
Pénzforgalmi revat. 63. l.
Pénzverdék. 124. l.
Pénzverés. 127. 129. l.
Peterdy Gábor osztálytanácsos kiküldetése. 7. l.
Pitvaros telepítmenyközség. 30. l.
Praefecturak felállítása. 7. l.
Pojniki vasgyár. 86. l.
Poroszországi sószállítás. 149. l.

R.

Ravaszpataki foncsormű. 109. l.
Reinertárna. 98. 102. l.
Rézbánya. 80. 87. l.
Rézgáliczos vizek. 88. 89. 127. l.
Rézkohó. 89. 91. l.
Rézpörölyde Beszterczén. 84. 108. l.
Részváltópénz. 125—129. l.
Rhóniczi vasgyár. 85. l.
Rodnai bányadalom. 106. l.
Rójahidi vasmű. 110. l.
Rónaszéki sóbánya. 136. l.

S.

Sarlós boldogasszonytárna. 97. l.
Sebeshelyi vasfinomító. 119. l.
Selmeczi főbányagrófság. 72. l.
Selmeczi bányadalom. 72. 76. l.

Selmeczi erdészakademia. 47. l.
 Sóbányászat. 130. l.
 Sórétég, sócsik, sókristály. 131. l.
 Sóvári sófőzde. 144. 147. l.
 Sófogyasztás, sókivitel. 147. 148. l.
 Sóbányászati üzem összpontosítása. 151. l.
 Sóvári uradalom. 53. l.
 Sugatagi sóbánya. 135. l.
 Schweizertárna. 97. l.
 Szántovai uradalom. 21. 31. 32. l.
 Szent Andrási uradalom. 15. l.
 Szent Leányfalva telepítmenyi község.
 31. l.
 Szent háromság altárna. 80. l.
 Szlatinai sóbánya. 134. l.
 Szomolnoki uradalom. 53. l.
 „ bányaigazgatóság. 87. l.
 „ rézbánya. 88. 89. l.
 „ rézkohó. 91. l.
 Szorgalmi földek. 17. l.
 Szőreghi uradalom. 15. l.

T.

Tehenészet Gödöllőn. 59. l.
 Telepítmenyek, lélekszám, bérlet, bér-
 jövedelem, bérhátralék. 29. 30—35. l.
 Telepítmenyi rendszer. 36. 37. lap.
 Telepítmenytelkek kihasítása, megváltása,
 törvényjavaslat. 38—40. 55. l. 1 1/2 m.
 Temesvári uradalom. 12. 53. l.
 Terület kiigazítás. 17. 18. 21. l.
 Terményáruda Pesten. 109. 123. 124. l.
 X. m.

Tiszolczi vasgyár. 68. l.
 Thordai sóbánya. 133. 141. l.
 TöbblETFöldek. 18. l.
 Törvényjavaslatok 163—169. l.
 Turiaremetei vasgyár. 95. l.

U.

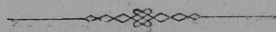
Ungvári uradalom. 8. 11. 16. l.
 Uradalmi ügyészségek. 9. l.
 Urvölgyi bányadalom. 80. l.

V.

Vajdahunyadi vasgyár. 119. 124. l.
 Valkó sz. László. 57. 59. l.
 Vájnatelek. 73. 81. l.
 Vájnavizek. 73. l.
 Vasbányamivelés. 68. 69. l. VIII. m.
 Veresvizi bányadalom. 97. l.
 Verespataki bánya. 115. 116. 117. l.
 Wernerakna. 98. l.
 Vizaknai sóbánya. 138. 139. l.
 Vizgyűjtő tavak. 75. l.
 Vizvezeték. 79. l.
 Vízárító műveletek. 140. l.

Z.

Zalathnai ezüstkohó. 118. l.
 Zárszó. 161. l.
 Zimándfalu, telepítmenyközség. 31. l.
 Zimándköz, telepítmenyközség. 31. l.
 Zombori uradalom. 12. l.
 Zuzdaművek. 76. l.
 Zsilvölgyi közséntelep. 120—122. l.

1851

/1866/

P melléklet

(a 28-dik laphoz.)

A

**pécskai kincstári uradalom
térképe.**

1851

/1866/

U. melléklet

(az 55-dik laphoz.)

A

**maros és bégamelléki kincstári erdőségek
térképe.**

1851

/1866/

V. melléklet

(az 55-dik laphoz)

A

hradeki, soóvári, szomolnoki, diósgyőri és
ungvári államerdőségek
térképe.

1851

/1866/

Y. melléklet

(az 58-dik laphoz.)

A

**gödöllői mr. kir. koronauradalom
térképe.**

1851

/1866/

